ÜRETEN BİZİZ
YÖNETEN DE
BİZ OLACAĞIZ

İŞÇİLERİN SESİ

yı: 38 • 26 Mayıs 1992 • 5000 TL (KDV Dahil)

'92 1 Mayıs'ına Dair

- ✓ DEVLET TERÖRÜ MİLLİYETÇİLİK VE SINIF UZLAŞMACILIĞI
- ✓ 1 MAYIS 92 ve DEVRİMCİ İŞÇİLER
- ✓ SENDİKAL PLATFORMDA TEHLİKE

Yazısı syf 2'de

si İktidar'ın ve "Çağdaş" Sendikacıların 1 Mayıs'ı salonlara hapsetme çabaları, binlerce insanın alana çıkışıyla engellendi

İŞTE BURADAYIZ!

- *'92 1 Mayıs'ı, egemen sınıfların körüklediği Kürt-Türk düşmanlığına; siyasal iktidarın emekçi halkı sindirmek için temel yönetim biçimi haline getirdiği şiddet politikalarına ve sermaye güçlerinin çıkarları doğrultusunda gündeme getirilen uzlaşmacı ve işbirlikçi sendikal politikalara karşı emekçi sınıf ve halkların kardeşliği doğrultusunda atılan ciddi bir adımdır. Önemli bir başarıdır.*

- *1 Mayıs'ta atılan adımın ortaya çıkardığı eksik ve hatalı yönlerin giderilmesi, olumlulukların geliştirilmesi, devrimci işçiler ve kamu çalışanlarının omuzlarındadır, devrimcilerin omuzlarındadır. Bu sorumluluğun yerine getirilmesi için politik tavır alışta daha atak ve daha üretken olunmalı ve girişilen politik çalışmalar sistemleştirilmelidir. Bu, geleceğe umutla bakmanın biricik yoludur.*

1 MAYIS 92'DE MİTİNG ALANLARI

- İstanbul Gaziosmanpaşa
- Ankara Kasalar Alanı
- İzmit Anıt Park
- İzmir Konak Alanı
- Zonguldak Şehir Alanı
- Mersin İstasyon Alanı
- Bursa Hürriyet Alanı

Haberleri syf 10'da

Teşebbüs Konseyi Hortladı

AYI ve BAKANLIĞI NIMIYORUZ

***afları**yla 1972'den, resmen 1977'den **ığımız** Hür Teşebbüs Konseyi yeniden **ede.** Sermayenin değişik kesimlerinin **ilcileri**, yeniden birleşerek , "ekonomik **ın tek hakimi biziz**" diyorlar.*

Yazısı syf 2'de

- *Gazetemizin Sefaköy Büro Temsilcisi Hilmi Begümcan'ın da aralarında olduğu 5 kişi Dergiler Platformu'nun 1 Mayıs afişlerini astıkları gerekçesiyle gözaltına alınıp, 1 ay tutuklu kaldı. Bu, siyasi iktidarın 1 Mayıs'ı terörize etme çabalarından sadece biriydi. 1 Mayıs öncesi evleri, DKÖ'leri basan, insanları katleden devletin kolluk güçlerinin çabaları!, 1 Mayıs'ı kutlamadaki kararlılıkla boşa çıkartıldı.* ●

KAMU ÇALIŞANLARININ SINAV DÖNEMİ

- *Kamu çalışanlarının sendika hakkı talebini düzenleyen yasa tasarısı Koalisyon Hükümetince Haziran ayı içinde yapılacak ILO toplantısına hazırlanıyor*
- *Çıkacak yasa ve belirlenecek maaş katsayılarıyla birlikte ekonomik ve demokratik taleplerin çakıştığı dönemi kamu çalışanları "sınav" kabul ediyor.*

Yazısı syf 3'de

ikal mücadele ve grevler bitti diyenlere yanıt:

.ALMANYA KAMU ŞÇİLERİNİN GREVİ

eşik Almanya'da toplu sözleşme görüşmeleri, yıllardan beri kez tüm yaşamı etkileyen boyutlara ulaştı. Özellikle anya'nın birleşmesiyle hükümetin içine girdiği mali kriz, dış ların artması ve bunun yükünün çalışanların sırtına lenmesi, toplu sözleşme görüşmelerinde de etkisini gösterdi. erika'daki toplumsal patlayışın ardından Alman kamu kçilerinin grevi dünya gündeminin ilk sırasını alınca, yeni ya düzeninin nimetlerinden bahsedip -sınıf bitti, kavga bitti- nler ne söyleyeceklerini şaşırdılar.

Yazısı syf 5'de

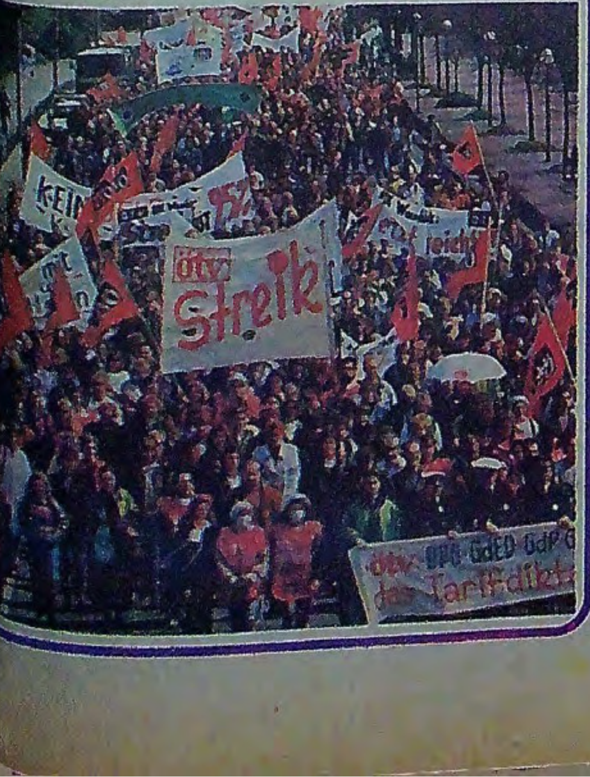

Irkçılık, gelir dağılımında uçurum, paraya göre adalet

İŞTE AMERİKAN RÜYASI

Bir siyahı ölesiye döven dört polisin suçsuz bulunması üzerine Kaliforniya'dan başlayıp tüm Kuzey Amerika'ya yayılan tepkiler, giderek tüm ezilenleri içine katan kitle gösterilerine dönüştü. Bu olaylar kapitalizm ve liberal demokrasi var oldukça ezilenlerin öfkesinin de var olacağını bir kez daha gösterdi. YAZISI 5. SAYFADA

İskenderun Belediyesi Sözleşme Süreci:

Belediye İşçilerine Uyarıdır

Yazısı syf 4'de

içindekiler

Teknoloji ve Emek Süreci
- Bilimsel ve teknolojik süreç üretim tarzının işleyişi tarafından belirlenen ve emek-sermaye çelişkisine bağımlı bir olgudur. Yazısı 7. sayfada

İşsizlik Sigortasında İşveren dayatması: "Kıdem Tazminatını Geri Alırız"
- İşveren örgütlerinin bu dayatmasına güçlü bir direnişle yanıt verilmeli Yazısı 2. sayfada

Afganistan'da İslamın Zaferi mi, Etnik Bilenme mi?
- Afgan mücahitlerinin direnişi, gelinen noktada etnik çatışmaya dönüştü. Yazısı 6. sayfada

"Toplumsal Uzlaşma" Veya Toplumsal Felaket
- Avustralya'da "toplumsal uzlaşma"nın sonuçları toplumsal ve ekonomik yıkıntı yarattı. Yazısı 7. sayfada

Hür Teşebbüs Konseyi Hortladı:

YASAYI VE BAKANLIĞI TANIMIYORUZ

■ *İcraatlarıyla 1972'den, resmen 1977'den tanıdığımız Hür Teşebbüs Konseyi yeniden sahnede. Sermayenin değişik kesimlerinin temsilcileri, yeniden birleşerek, "ekonomik yapının tek hakimi biziz" diyorlar.*

Koalisyon hükümetinin işbaşına gelmesiyle birlikte çalışma yaşamında, üzerinde büyük gürültüler koparılan en önemli konu "iş güvencesi yasa taslağı" oldu. Çalışma Bakanı Mehmet Moğultay'ın, seçimler öncesi SHP ve DYP'nin çalışanlara dönük vaatlerini gerçekleştirmek için başlattığı tartışma biranda fırtınaların kopmasına neden oldu.

Moğultay'ın OECD Bakanlar Kurulu toplantısına katılmak ve ILO yetkilileri ile görüşmelerde bulunmak üzere hareket ettiği gün (12 Ocak 1992) basına açıklanan işgüvencesi yasa taslağı, Türkiye kamuoyundan çok OECD ve ILO'nun nezdinde olumlu puanlar toplama hedefi güttüğü, taslağın açıklandığı tarihten de anlaşılmaktadır. Taslağın basına açıklanmasının üzerinden 4 ay geçmesine, hükümetin kurulmasının üzerinden 6 ay geçmesine rağmen henüz somut olarak gerçekleşmiş bir çalışma yaşamı yasasından söz edilemez.

DYP-SHP koalisyonu, kendisinden önceki iktidarların yaşadığı yıpranmaya neden olan olgunun, mevcut ekonomik-siyasal sorunlar olduğu tespitiyle harekete geçmiştir. Ülkede yaşanan ekonomik-siyasal sorunların kısa dönemde üstesinden gelemeyeceğini bilen koalisyon, toplumdaki emekçi dargelirli ve aydın kesime yönelik yoğun bir ideolojik bombardımanı gündeme getirdi. Örgütlü toplum, sivil toplum, hukuk devleti, sosyal devlet, çalışma barışı gibi kavramları ağzından düşürmeyen bugünkü iktidar, hem uluslararası planda hem de ülke içinde demokratikleşmeden yana olan tüm kesimleri bu demogoji ekseninde kısmen de olsa etkisizleştirebildiği ve yaşanacak sorunların sorumluluğuna, sendikalar, kitle örgütleri, odalar, öğrenci dernekleri vb. örgütlenmeleri ortak etmeyi hedeflediği söylenebilir.

Üç işçi konfederasyonunun başından itibaren "Bu hükümeti destekliyoruz ve de desteklemeye devam edeceğiz" diyebilmelerinin en büyük nedeni de bu ideolojik bombardıman ve mücadeleden kaçma niyetinin açıklanmasıdır.

Kısaca, söylenecek ek bir şeyin kalmaması, varolanların hükümet tarafından söylenmesi gibi bir süreç izlenmektedir. İşte bu nedenlerle çalışma yaşamındaki yeni düzenlemelerde -ki bunlardan en önemlisi işgüvencesi yasa tasarısıdır- işçi konfederasyonları ve demokratik kuruluşlar tarafından ayakta alkışlanmıştır. Gazetelere boy boy verilen ilanlar, çalışma bakanına gönderilen telgraflar, mektuplar; sendika başkanlarının Moğultay'ı destekleyelim kampanyaları, hükümetin ve Moğultay'ın elde ettiği başarının yabana atılmayacağının göstergesidir de aynı zamanda.

İŞVERENLER CEPHESİ DİRENİYOR

İşçi temsilcileri bu biçimde düşünürlerken işveren temsilcileri kazan kaldıran taraf oldu. İşverenler taslak açıklanır açıklanmaz bütün hışımlarıyla bakanlığı ve taslağı taşa tuttular. "Moğultay'ın aklını kaçırdığı" tespitlerinden tutun da "taslağın Türk sanayini yokedeceği" tespitlerine kadar içler acısı bir tablo çizen işverenler taslağın yasalaşmamasını talep ettiler.

Üzerinde büyük fırtınalar koparılan yasa taslağının "toplu işten çıkartmaları yargı denetimine tabi tutmasının" dışında hiç bir ciddi ve kayda değer yönünün olmadığı açık. Özellikle

2821 ve 2822 sayılı yasalara ilişkin hiç bir ciddi değişiklik önerisi getirmeyen kısmi iyileştirmeler, yine özgür olmayan bir sendikal mücadeleyi ve özgür olmayan toplusözleşme-grev sürecini hedeflemektedir. Yasa taslağının kamuoyuna sendikalar yasasındaki değişiklik diye tanıtılması ve bu konuda ILO normlarından söz edilmesi suya yazılmış yazıdan farklı değildir.

Buna rağmen yıllardır her türlü yasa ve uygulamayı belirlemeye alışan işveren cephesi, basın açıklamaları, toplantılar, panel ve seminerlerde çok sert bir tepki göstererek, tartışmanın daha net bir biçimde kamuoyunun gündemine girmesine neden oldular. Sonuçta işveren cephesinin söylediği şey, 'Biz alıştığımız gibi bu yasaları kendimiz hazırlamayacak olsak bile bize tam sadık ve uygun bir Çalışma Bakanlığı ve iş yasaları istiyoruz' olarak özetlenebilir.

TASLAK TARTIŞMALARI

Yaklaşık dört ay süren tartışmalar üzerine ilk defa 20 Nisan günü bir araya gelen taraflar (TİSK, TÜRK-İŞ ve ÇALIŞMA BAKANLIĞI) taslak üzerinde bir kaç küçük değişikliği de yaptıktan sonra toplantıyı 6 Mayıs'a ertelediler.

Mayıs'ta yapılar toplantıda işveren temsilcilerinin yanıtı oldukça netti. "Görüş belirtmeye gerek bile duymuyoruz. Bu taslağı tartışmak veya düzeltmeye çalışmak bile abesle iştigaldir." Aslında işverenlerin Bakanlığa ve İktidara yanıtı çok açık biçimde "SİZLERİ TANIMIYORUZ"dan başka bir şey değildir. İlginçtir, bu sözleri herhangi bir işçi ya da memur söylemiş olsa hiç kuşku yok en hafifinden 146/1 maddesi uyarınca devletin kökünü dinamitlemekle suçlanırdı.

HÜR TEŞEBBÜS KONSEYİ

Bu tasarı üstüne tartışmalar sürerken devreye icraatlarıyla 1972'den, resmen 1977'den tanıdığımız Hür teşebbüs Konseyi girdi. Bu Konsey, TOBB,TİSK, TÜSİAD, TZOB gibi sermayenin farklı örgütlerinin biraraya geldiği ve öz olarak emekçilere karşı açılan bir PATRON CEPHESİDİR. Çalışma yöntemi, hükümetleri ve siyasal kararları etkilemek, etkili olamayınca 1972'de ve 1977'de yaptıkları gibi hükümetleri istifa etmeye zorlamaktır. Bir yandan serbest piyasa övgüsü yapanlar diğer yandan toplumsal uzlaşma raporu hazırlayanların yasa taslağı konusundaki bu uzlaşmaz ve katı tutumlarını göstermektedir. Onların niyetleri kendi çıkarları üstüne uzlaşmaktır.

KOALİSYONDA ÇATLAK

İşverenlerin yoğun tepkileri üzerine hükümet içerisinde yeni bir çatlağın ortaya çıktığı açıktır. Özellikle DYP'li bakanlar Moğultay ile aynı şeyleri düşünmediklerini ima eden yaklaşımlar içerisine girmişlerdir. Başbakan Demirel taslak konusunda düşüncelerini açıklarken, "İş akti feshinin katı kurallara bağlanması ve bunun hakim güvencesine kadar götürülmesi işveren açısından olumsuzluklar yaratabilir" diyerek yasanın bu haliyle bile yasalaşmayacağının ip uçlarını vermektedir.

Tartışmalar aslında çok önemli bir gerçeği bir kez daha vurguluyor. Bir yanda AET'ye girmeye çalışan, yeni dünya düzenine entegre olmak isteyen Türkiye egemen sınıfı, diğer yanda bu entegrasyonunun getireceği düzenlemelerin (insan hakları, ILO standartları, sivil toplum vb. üst yapı kurumlarının düzenlenmesi) ekonomik yükünü kaldıramayacak kadar cılız olduğunu iddia eden Türkiye burjuvazisi.

Süren bu tartışmalarda belirleyici eksiklik emekçilerin kendi taleplerini bir mücadele etrafında yükseltebilecekleri bir zemine sahip olamamalarıdır. Hükümetin politikalarını desteklemek ve gerçekleşmeyen tehditler savurmaktan başka hiçbir şey yapmayan mevcut sendikal örgütlülükler bu eksikliğin esas nedenidir. Sadece bu taslak üzerine çıkan tartışmalar bile işçi sınıfının bağımsız örgütlenmelerinin ve gerçek bir sendikal önderliğe duyulan ihtiyacın ne kadar yaşamsal olduğunu göstermektedir. Türkiye işçi sınıfı tarihi kendi yaşamları üzerine yasalarla sınırlamalar getirmek isteyen sermaye çevrelerine nasıl konulacağının deneyleri ile doludur. Özellikle yaklaşan 15-16 Haziran eylemlerinin bu içeriği bugün bir kere daha vurgulanmalı ve emekçilerin kendi kaderlerini belirleyebilecekleri örgütlülükleri yaratmak doğrultusunda mücadeleyi yükseltmeleri gereğinin altı bir kez daha çizilmelidir.

Konsey Üyelerinden İnciler...

Refik Baydur: "Ekonomide dar boğazları aşarak üretimi arttırmak, piyasa mekanizmesının işleyişini kolaylaştırıp dünya piyasalarında rekabet edebilir hale getirmek, ancak çağa ayak uydurmuş işletmeler ile mümkündür.

Halit Narin: "Geçmişte çalışanın ve çalıştıranın bakanlığı bugün işçinin bakanlığına dönüşmüştür. Ülke sanayisi desteklenmesi gerekirken, aşağılanmıştır. Müesseselerin servetleriyle dahi karşılayamayacakları yasal hükümlülüklerle karşı karşıya bırakılması gelecekte çok kötü sonuçlar doğurur.

Sakıp Sabancı: "Üretimde bir numaralı kriter işçidir. İşçi ve işveren birbirinden ayrılamayaycağına göre keyfi işten çıkarmayı anlıyamıyorum. Ekonomik kurallardan vazgeçildiği taktirde rekabetçi, global bir dünyada yerimizi alamayız".

Memduh Hacıoğlu (İSO Başkanı): "Koalisyon hükümetinin ekonomi programı istikrar içinde büyümedir. Ülke kalkınmasının özel sektör eliyle yapılacağı öngörüldüğüne göre; bu amaca ulaşmak için özelleştirme hareketlerine hız vermek kıt kaynaakları verimli alanlara aktarmak ve ekonominin canlandırılması gerekirken, özel sektörün yolunu kesici bir taslağın ortaya konulması yanlış olur."

Mesut Erez (TİSK YK Üyesi): "İşten çıkarmalar konusunda yapılan beyanlar politiktir, ciddi bir araştırma yapılmadan işten çıkarmaları keyfi olarak nitelemek doğru değildir."

Rahmi Koç: " İşçi-işveren arasındaki dengeleri bozmaya yönelik bir taslaktır. Bu haliyle kabul edilmesi imkansızdır"

Bülent Eczacıbaşı: "Sanayimizin gelişmesi ciddi bir biçimde tehlikeye girmiştir. İzlenmek istenen sosyal politikaların faturaları sanayimize yüklenemez."

'92 1 Mayıs'ına Dai

Her 1 Mayıs, devletin, medya aracılığıyla -basın, TV- toplumun belleğine "kanlı gün", "devrimcilerin ihtilal günü" olarak yerleştirmeye çalıştığı bir propaganda kampanyası yürütülüyor. Bu propaganda ve çarpıtma kampanyası her zaman yoğun bir biçimde, toplumun terörize edilmesi girişimleriyle atbaşı sürdürülüyor. Görünen odur ki, devlet bu yöndeki çabaları sonucunda ciddi bir mesafe de katetti.

İçinden geçtiğimiz 1 Mayısların belirleyici yönü olan böylesi bir tehlikenin ilk elden boşa çıkarılması, kimi devrimci ve demokrat güçler tarafından kavranamadı. Bu kavrayışsızlığın kaçınılmaz sonucu olarak, devletle karşılıklı meydan okuma temeline dayalı, içerikten yoksun ve kitlesellikten uzak bir eksende hareket tarzı ortaya çıktı. 1 Mayıs'ı içerikten çok bir kutlanış biçimine indirgeyen bu anlayış veya anlayışların, 1 Mayıs'ı oligarşiyle hesaplaşma günü ilan ederek somut gerçekliği gözden kaçırmaları da bu çabalara dolaylı olarak uygun bir zemin hazırladı.

Bu çaba ve kavrayışsızlığın süreç içinde biriken tortularının olumsuzluğu yanında, '92 yılında DİSK, Türk-İş ve Hak-İş konfederasyonlarının 1 Mayıs'ı salonda kutlama kararları emekçilerin duyduğu kaygıları derinleştiren bir işlev gördü. Aynı zamanda devlete daha rahat at oynatmasına olanak sağladı.

Bütün bunlara karşın 1 Mayıs'ın içeriğine aykırı hiçbir olumsuz olay yaşanmadan, işyerlerinde iş bırakma, bildiri okuma ve alanlarda gerçekleştirilen yaygın kutlamalarla gerçekleştirilmesi, 92 1 Mayıs'ının vurgulanması gereken önemli bir yönüdür. Esas belirleyici yönü ise, politik sonuçları itibariyle taşıdığı önem ve içinde bulunduğumuz süreçte siyasi ve sendikal platformda önümüze koyduğu olgular ve görevlerdir.

Bu yönleriyle yapılacak bir değerlendirmenin, sürece müdahale edebilecek politikaları saptama ve görevlerimiz açısından taşıdığı önem açıktır. Böyle bir açılım kaçınılmaz olarak, 92 1 Mayıs'ının hangi konjonktürde yaşandığının vurgulanmasını gerektiriyor.

DEVLET TERÖRÜ MİLLİYETÇİLİK VE SINIF UZLAŞMACILIĞI

Bugün;

* Sosyalizmin pratik uygulamalarının fiziki olarak ortadan kalktığı, ideolojik hegemonya mücadelesinin ön plana çıktığı ve "Yeni Dünya Düzeni"nin oturtulmaya çalışıldığı... Revizyonist-bürokratik diktatörlüklerin yıkılışı ve dağılmasıyla sosyalizmin prestij kaybının en üst noktada olduğu... Milliyetçilik dalgasının alabildiğine gelişerek halkların birbirine kırdırıldığı...

* Sendikal platformda; sınıf mücadelesini reddederek, "Toplumsal Uzlaşma"yı amaçlayan yeni dünya düzenine entegrasyonu hedefleyen bir sendikal anlayışın; sınıfı ve tüm çalışanları kuşatma altına almayı ve "sınıf-kitle (devrimci) sendikal anlayışı"na karşı barikat oluşturmayı birincil görev olarak önüne koyan "çağdaş, katılımcı, şeffaf" sendikal anlayışın dünya genelinde deklare edildiği bir tarihsel dönüm noktasından geçiyoruz.

Basın; Şeytanın Avukatları

1 Mayıs öncesi toplumu terörize etmede işlev yüklenen basın; "1 ton dinamit çalındı... ", "Dinamitler 1 Mayıs günü kullanılacak...", "1 Mayıs için 10 roketatar İstanbul'a getirildi "vb. gibi polisiye kaynaklı haberlerle kan döküleceği korkusunu yaydı. Birinci sayfadan verilen bu haberlere karşılık kayda değer bir olayın olmaması basını şok etti.

Ve 1 Mayıs haberleri iç sayfalarda küçük haberler şeklinde yer aldı. Aynı durum TRT ve özel tv'lerde de görüldü. Bu ikiyüzlülük karşısında "demokrat "yazarlarımızdan ses soluk çıkmadı. 1 Mayıs bu noktada turnusol kağıdı işlevi gördü. Demokrat yazarlar bu 1 Mayıs'da sınıfta kaldı.

Böylesi bir konjonktürde "Yeni Dünya Düzeni"ne entegre olan ve yerini belirlemeye çalışan devlet, tam bir ikiyüzlülük gösteriyor. İnsan hakları, demokrasi, özgürlük vb. motiflerle ülke sınırları dışında itibar ararken, içeride baskı, terör ve şovenizmi yükseltiyor. Newroz'u kana boğarak, devrimcileri yargısız infazlarla katlederek, toplumun tüm bireyleri üzerinde korkuyu hakim kılmayı hedefliyor. Bütün bu uygulamalarıyla, devrimcileri ve kendi ulusal kimliğine sahip çıkan Kürt ulusunu "terörist" ilan ederek toplumdan yalıtmayı amaçlıyor. Bu politikalarıyla, Türk-Kürt çatışmasını derinleştiren, devrimcileri toplumun düzenini bozanlar olarak gösteren bir ideolojik hat oluşturmaya çalışıyor.

Sendikal platformda ise DİSK, Türk-İş ve Hak-İş'le birlikte hareket ederek, sendikal konfederasyonlar aracılığıyla işçi sınıfını kuşatma altında tutmayı hedefliyor.

İşte '92 1 Mayıs'ının içeriği ve kutlanış biçimi bu politikaları boşa çıkaran bir eksende anlamlı kılınabilirdi. Bu anlayış, konjonktürü yakalamaktır. Buna denk düşen politika ve görevleri saptamak ve herşeyden önce bütünlüklü politik tavır alışı gerçekleştirmekten geçmektedir. Bunun biricik yolu ise emekçi sınıf ve halkların kardeşliği şiarıyla, bağımsız devrimci sendikal mücadelenin yük mesidir. Meşruluktur, hareket alanının tutmaktır,... Kitlesellikitir.

1 MAYIS 92 ve DEVRİMCİ İŞÇİLER

Bu doğrultuda atılacak her adım, g lecek sorumluluk-sorumsuzluk, kazan her başarı/başarısızlık solun, objektif devrimcilerin başarı ya da başarısızlığı caktı. 1 Mayıs '92 bu yönleriyle -istisn dışında- genelde solun, özelde devrim lerin başarısıdır. Devrimci işçiler ger politikaların belirlenmesinde gerekse b tikaların sendikal platforma taşınma önemli bir önderlik fonksiyonu gerçek mişlerdir.

Çeşitli platformlarda yer alan anla rın, 1 Mayıs'a ilişkin hiçbir ciddi ve s politika sunamaması değerlendirilmesi ken önemli bir olgudur. Bu anlayışların dikleri önerilerinin ekseni, 1 Mayıs'a politikaların içeriğinden çok onun na çimleneceğine ilişkin noktalarda odakla ır. Bu gerçeklik bir yandan miting a nın kitleselliğine yansırken, aynı zama Mayıs 92'de ülkemiz solunun yaşadığı açılım sunmadaki sıkıntı ve yetersiz devrimci işçiler tarafından açıkça göre si açısından da bir zemin oluşturmuştur

Devrimci işçilerin 1 Mayıs çalış başlangıç olarak ciddi bir başarıdır a terli değildir. Politik tavır alıştaki eksi aynı zeminde yer alınmasına karşın bütünleşmenin gösterilememesi, çalış da ikircikli davranılması ve kendi meş na duyulan güvensizlik gibi sorunlar olarak aşılması gerekli yönlerdir.

Bu eksikliklerin aşılması ve başarı leceğe taşınması, 1 Mayıs'tan çıkanla lerin önümüze koyduğu gerçeklik, d işçilerin politik tavır alışta daha atak sistemli ve üretken olması gerektiğidi kü konjonktürün yükselen dalgası ola liyetçiliğin doğuracağı olumsuzluklar dı edilemeyecek boyuttadır. Gerek gerekse onunla bütünleşen işbirlikçi s yönetimlerin şövenist dalgayı işyerle şıyacağı bilinmelidir. Şövenist dalga çek dalgakıranı emekçilerin ve halkla deşliğidir. Şövenizm karşısında bu şi seltmek, yaygınlaştırmak, bu içeriği kitleye kavratmak ve politik tavır alm rimci işçilerin ve kamu çalışanlarının ta gelen görevidir.

SENDİKAL PLATFORMDA TEHLİKE

1 Mayıs, bir başka yönüyle, önün süreçte sendikal platformda işbirlikç kalarla bağımsız sınıf politikaları ar çatışmanın derinleşeceğini net olarak miş olması açısından da önem taşım Özellikle yaz aylarının başında DİSK dikal politikalarına ilişkin gerçekleş tartışmalar, T sonbaharda ta nacak genel k sonrasında s ortaya çıkaca bu gelişmele emekçi sınıfla karları açısında yük bir öne maktadır. Sorunl bütünleşen ve ko jonktürü değer meyen anlayış çatışmada bir sunamayacakla tır. "Çağdaş, sendikal anla "sınıf ve kitle kal anlayış"ı a yaşanacak olan tışma ve saflaş günden önümü ve yaşamsal h koymaktadır. deflerden biris cut geleneksel içinde yer alan lif güçlerin can larak bu sağa önüne geçmeye maktır. Diğer ve esas olan hedef ise, h ve koşulda bağımsız sendikal odakla velerinin oluşturulmasına bugünden mektir. Açıktır ki, bu hedeflerin gerçe rilmesi, bağımsız sendikal platformla odaklarının güçlendirilmesi ve ilke günlük çalışma biçimlerine kadar kö kopuşun zemininin yaratılmaya girişil le mümkündür. Bu mücadelenin, de sendikal yapının yaratılmasına hizme cek bir biçimde yürütülmesi, üretken rekli tavır alışların gösterilmesiyle mü dür. Bu ise, ilk elden devrimci işçile kamu çalışanlarının bu doğrultuda ide teorik donanımlarının geliştirilmesi g dayatmaktadır.

Bu doğrultuda kaçınılmaz olan gö devrimci işçiler ve kamu çalışan omuzlarındadır. Devrimcilerin omuzla dır. Bugün harcanacak çabanın boyutu çimi süreci doğrudan etkileyecek önem Bu ise geleceğe umutla bakmanın tek y koşuludur.

İşsizlik Sigortası Verirsek

Kıdem Tazminatını Alırız

8 yıl aradan sonra, 27 Nisan günü toplanan Çalışma Meclisi'nin tek gündem maddesi olan işsizlik sigortası için yapılan çalışmalar hızlandı. Bir süredir işverenler ve sendikalar tarafından ele alınan bu konu, işveren örgütlerinin dayatmalarıyla birarada tartışılıyor.

Uzun yıllardır çeşitli hükümetlerin programlarında yeralmasına rağmen, etraflıca tartışılmayan ve uygulamaya konulmayan işsizlik sigortası; işten çıkarmaların çok yoğun yaşandığı ve iş güvencesi yasa taslağının işverenler tarafından engellendiği bir dönemde, bilinçli olarak gündeme alındı. Avrupa ülkeleri arasında işsizlik sigortası uygulamasının olmadığı tek ülke olan Türkiye'de, siyasi iktidar, bir yandan AT hesapları dahilinde konuya yaklaşırken; işverenler de, iş güvencesine yönelik yasal düzenlemelerin önünü tıkamak ve en azından geciktirmek niyetiyle yaklaşıyorlar. Bir yandan da, "toplumsal uzlaşma" ve "çalışma barışı" düşüncesi zemininde sürdürülmeye çalışılan bu tartışmalarda, sendikalar ve işçi sınıfı oldukça sinik bir taraf konumunda yine. İşveren örgütleri, "kıdem tazminatını kaldıralım, işsizlik sigortasına evet deriz" biçiminde bir dayatma ile gelirken, sendikalar bu noktada çok güçlü bir direniş yaratamadılar.

İşsizlik sigortasına ilişkin önemli bir tartışma da, sigortanın uygulanışı ile ilgili olarak sürüyor. "Çalışmakta iken, kendi iradesi ve isteği dışında işsiz kalan, çalışma becerisi ve isteğine sahip işçilerin" yararlanabileceği bir sigorta sistemi düşünülüyor.

Bizdeki kaynak oluşumu konusunda henüz netlenmiş bir formül mevcut değil. Ancak, işçiden kesilmekte olan vergi ve primlerin çok yüksek oluşu, bir de işsizlik sigortası priminin kesilmesi önünde önleyici bir etken durumunda. Çözüm olarak ise, şimdilik, Tasarruf Teşfik Fonu kesintilerinin bu doğrultuda değerlendirilmesi öngörülüyor. Devletin ve işverenlerin katkısının oranı ise şimdilik belirsiz.

Bu sigortanın düzenleyici kurumu olarak öngörülen İş ve İşçi Bulma Kurumu, işsizlik sigortasının yasalaşması halinde yeni bir düzenlenmeye uğrayacak, yeniden yapılanacak. Kademeli olarak başlatılması düşünülen işsizlik sigortası, öncelikle Güney Doğu ve Doğu Anadolu illeri ile, batıdaki büyük kentlerde uygulamaya konulacak.

Evet, işsizlik sigortasının içerik ve biçimine ilişkin net çözümlemelere ulaşılabilmesi için, öncelikle işverenlerin "kıdem tazminatını kaldıralım" dayatmalarına karşı tavır geliştirmek gerekiyor. Kıdem tazminatı uygulamasının, sadece emeklilik sırasında ve "emekli ikramiyesi" biçiminde ele almarak değiştirilmesini isteyen işverenler, hem kıdem tazminatının hem de işsizlik sigortası primlerinin kendilerine ağır geleceğini söylüyorlar. Ayrıca, ülkemizdeki kıdem tazminatı miktarının çok yüksek olduğunu da vurgulayan işverenlerin bu tutumu karşısında çok güçlü bir karşı tavır yok. İşçi sınıfının ve sendikal örgütlülüklerin bu konuda talep ve tavır belirlemeleri ve sonuna dek kararlı olmaları gerekiyor.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu Topland

Asgari Ücret Tespit Komisyonu, Çalışma Bakanlığı'nın çağrısı üzerine 6 Mayıs günü toplandı. Toplantıya hükümet, işçi ve işveren temsilcilerinden oluşan beşer kişilik heyetler katıldı. İşçileri temsilen ise Türk-İş Genel Eğitim Sekreteri Mustafa Başoğlu, Tes-İş Genel Başkanı Faruk Barut, Yol-İş Genel Başkanı Bayram Meral, Şeker-İş Genel Başkanı Hikmet Alçan ve Türk-Metal Genel Sekreteri Salih Kılıç katıldılar. İşveren kesimini ise TİSK Başkanvekili Nihat Yüksel ile birlikte beş kişi temsil etti.

1475 sayılı iş yasasının 33. maddesine göre iki yılda bir toplanması gereken Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun, 1 Ağustos'ta yürürlüğe giren asgari ücretten 9 ay sonra toplanarak asgari ücreti yeniden belirleyecek olması dikkat çekici.

Komisyon toplantısına ilişkin bir başka ilginç gelişme ise Türk-İş'in yıllarca savunduğu, asgari ücretten vergi muafiyeti isteğinden vazgeçmesi oldu. Türk-İş Genel Eğitim Sekreteri Mustafa Başoğlu, "Biz asgari ücretin vergi dışı bırakılması yerine net olarak belirlenmesini isterken, vergi kaybını verene işçinin aleyhine sübvansiyon verilmesini önle çalışıyoruz" dedi. Başoğlu, asgari ücret vergi dışı bıra ğında devletin ciddi bir vergi kaybı ile karşılaşacağını, da 10 trilyon olarak hesaplanan bu kaybın sosyal mali de yine işçi ve ücretlilerin ödeyeceğini iddia etti. Türk bu görüşü, hükümetin bir seçim vaadi olan vergi mua konusunda yaptığı "alternatif kaynak yaratılmadan uyg ması bütçe dengelerini altüst eder" açıklamasından sonr lirtmesi ise daha da dikkat çekiciydi.

Türk-İş koalisyon hükümetinin ekonomik progra desteklediğini her fırsatta dile getiriyor; şimdi ise dest asgari ücret konusunda da somutlaşıyor. Koalisyon açıklarından ve vergi gelirlerinin artırılmasından sözed ancak sermayeyi vergilendirmeye yönelik hiçbir ciddi atmıyor; vergi gelirleri yine ücretlilerin sırtından artırıl çalışılacak.

SAHİBİ: Ali ATEŞOĞULLARI
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Adnan CANSIZ
Adres: Prof. Kazım İsmail Gürkan Cad. Hüdaverdi Apt. Kat: 5 Cağaloğlu İstanbul
Tel-Fax: 528 16 73 Baskı: Sonhavadis Mat.
Hesap No: Yapı Kredi Sirkeci Şb.
No. 616664-9 DM. 040087-9 TL. 616665 NLG.

ÜRETENLER: Çetin Uygur, Günnur İlhan, Füsun Demiralp, Yaşar Kanbur, Murat Doğan, Ali Ateşoğulları, Naci Alpkan, Orhun Çoban, Hüseyin Karcı, Recai Soydan, Sinan Seferoğlu, Semra Hatınoğlu, Adnan Cansız, Ferda Koç, Yusuf Yıldız, Meral Aslankaya, Adil Bozdaş, Yılmaz Kartal, Veysel Aydın, Hilmi Begümcan, Ertuğrul Bilir, Gülsüm Polat ve işçiler

ANKARA BÜRO : İzmir Cd. Elgün Sk. 13/12 Kızılay, Tel: 231 18 14
İZMİR BÜRO : Kahraman Mescit Mh. 842. Sk. No: 9 Konak, Tel: 19 89 28
ADANA BÜRO : Tepebağ Mh. 10. Sk. No: 32 Kat: 3, Tel: 12 44 61
İZMİT BÜRO : Demiryolu Cd. Yeni Cuma İşhanı No: 142 Tel: 14 21 67
ESKİŞEHİR BÜRO : İstiklal Mh. Adalar Sk. Ege İşhanı No: 1/10
GEBZE BÜRO : Hacı Halil Mh. 1424. Sk. No: 2/10 Aykan İşhanı
KARTAL BÜRO : Özçın Sk. Kardeşler İşhanı No: 13
SEFAKÖY BÜRO : Halkalı Cd. Seyhan Ap. Kat: 1
BURSA BÜRO : Nalbanoğlu Mah. Bademli Sokak Mutlu Apt. No: 14/10 Tel: 220 188

KAMU ÇALIŞANLARININ SINAV DÖNEMİ

sma Bakanı Meh-
ultay ve diğer hü-
yetkililerinin yaptık-
lamaların ardından
çalışanları kendileri-
kalaşma hakkı tanı-
yasanın oluşturulup
ce çıkarılmasını ta-
orlar. Maaş katsa-
belirleneceği, ha-
cak yasanın Haziran
yapılacak ILO top-
götürülmesi bekle-
dönemde, grev ve
sözleşme hakkı iste-
mu Çalışanları Sen-
ının yöneticileriyle
k.
dika yöneticileriyle
me ve mücadele
konuşurken, önle-
sıcak dönemi nasıl
çaklarına dair söy-

N SESİ:
er sendikalarınızı,
örgütlülükleri üze-
yükselecek, sınıf ve
ndikal anlayışıyla
k diyerek kurdu-
Kuruluşunuzdan
k iki yıl sonra işye-
lülüklerinizi yara-
ız.
rdüğünüz örgüt-
ri neden yaratama-
e bu sorunu önü-
l dönemde nasıl
nız?"

LİYE-SEN GENEL
ERDEMOĞLU

'90 Temmuzunda kitlelerin ekonomik talepli eylemlerinin kitleselliğini 91-92 yılında yakalayamadık. Bu gü-
taleplerini dönüş-
lıklı örgütlenmeler
dık. Bugün sendi-
z çalışmalarını kad-
eyinde sürdürüyor,

ç çabalarımıza ta-
tamadığımız sendi-
rçekte kuramadığı-
steriyor. Her he ka-
tabandan örgütlenip
z da desek işyeri bi-
lenmelerini yarata-
Sorunları, çözümleri
de koymaya çalış-
bu sonuç doğmaya-
a eksikliğimiz ayrı
a son beş aydır ka
ışanlarının hareket
n de nedenidir.
k tek neden bu da
bette. Dünyada her
rmakarışık. Yeni
Düzeni anlayışı için-
tuplu dünyanın in-
tek kurtuluşu gibi
ğu, sendikal alanda
sendikacılık ve uz-
yerleştirilmeye ça-
ancak bunlar karşı-
ternatifin yaratıla-
bir dünyada yaşıyo-

12 yıldır politika-
k durup, günübirlik
Türkiye insanını
nyadaki gelişmeler
etkiliyor. Bu sü-
z memurlar da na-
alıyoruz.
ca önümüze koya-
temel talepleri sis-
rak ortaya koyama-
Ancak bu sistemsiz-
e kamu çalışanları
n değil, Türkiye'de
hedefleyen siyasal
meler için bile ge-
Onların da somut
ları yok.
öyle bir dönemde
çok sağlıklı politi-
ysak bile tek başı-
mücadeleyi sürdü-
Bu kamu çalışan-
mak mücadelesine,
edeki bütün çalı-
ortak mücdelesine
edefimiz bunu ya-
malı.
örgütlülüklerine
bu yapılar bugün-
hemen oluşturu-
k yapılar değildir.
ne kadar bu yapıla-
adık ancak, gün-
, pratiğe müdahale
oluşturacağız işyeri
lerimizi.

Y SEN
ME SEKRETERİ
KAPIKIRAN

zde 12 Eylül ya-
ndı. Ülkedeki
mücadelenin bir
parçası olan Ka-
mu çalışanları-
nın mücadelesi,
657, 2821-22'nin kalkınması bir takım demokratik açılımlar sağlayacak elbette. Fakat bu ülkede MİT, KONTGERİLLA, MİLLİ GÜVENLİK KONSEYİ varken, önümüze 'sınıf ve kitle sendikal anlayışını yaşama geçiririz' gibi bir hedefi önümüze koyamayız. Ayrıca sendikalardaki mücadele tüm çalışanların kurtuluşu değil. Biz demokratik mücadele içinde insanlara asıl hedefi göstermeliyiz.

Bugün Tüm Ray-Sen'in 9 bin üyesi var. Ancak bir sıkıntımız var ki aslında bu tüm kamu çalışanları sendikalarının ortak sıkıntısı. O da sendikalara yığılmalar karşısında nitelikli örgütlenme yapılara oluşturamama tehlikesi. Bunu engeli aşmamız zorunlu. Bu amaçla biz öncelikle şube temsilciliklerimize işlerlik kazandırmak bununla birlikte ise işyeri örgütlülüklerimizi yaratmak. Şimdi onun çabası içindeyiz.

Bu işleyiş içinde eğitim çok önemli bir yer tutuyor ki sendikal eğitimin yansıra insanlara mutlaka demokrasi eğitimi de vermek bir zorunluluk.

LU SÖZLEŞME-GREV HAKKI İÇİN
NEL GREVE HAZIRLANIYORUZ
TÜM BEL

■ *'90 Temmuzunda kitlelerin ekonomik*
pli eylemlerinin kitleselliğini 91-92
da yakalayamadık. Bu gücün taleplerini
üştürüp sağlıklı örgütlenmeler
tamadık.

TÜM BEL-SEN GENEL BAŞKANI
VİCDAN BAYKARA

Biz 1990'da Grevli, Toplusözleşmeli Sendika diyerek memura somut bir hedef göstermiş, binlerce insanı harekete geçirebilmiştik. Ancak daha sonra memura aynı somutlukta öneriler götüremedik, yani haydi şurada toplusözleşmeye diyemedik. Giderek de kitleselliğimiz azaldı.

En geniş kitleleri eyleme katamamanın nedeni birim örgütlülüklerimizi yaşama geçirememek. Tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesini savunuyorsak da bunun mekanizmalarını yaratamadık.

Bunun yanında özellikle bizim işkolumuzda içe dönük mücadelenin çok yoğunlaşması; grupların bireylerin çekişerek yönetime gelmeye çalışırken kitlelere arkalarını dönmesi olumsuzluk yarattı.

Bunlar bizim sıkıntılarımız ancak, bugünün temel sorununun yeni bir memur tipi yaratmak olduğunu düşünüyoruz. Ne kadar siyasi söylemler kullanırsak kullanalım işe yaramaz. Türkiye'de en doğruyu kimler söylüyor; tabi ki devrimciler, ancak bugün doğruyu söylemek yetmiyor. Bir maç için sokağa dökülen insanlar kendi hakları için aynı duyarlılığı göstermiyor.

Memuru siyasallaştırmanın yolu devletle olan ideolojik bağını koparmaktan geçiyor. Memurun yaşam biçimini değiştirerek, memurun talepleriyle amirinin karşısına dikilebilmesini sağlamak gerekiyor. Yani 'yeni bir memur tipi yaratmak' ya da memurluktan çıkarıp 'çalışan'ı yaratmak gerekiyor.

■ *Memuru siyasallaştırmanın yolu devletle*
olan ideolojik bağını koparmaktan geçiyor.
Memurun yaşam biçimini değiştirerek,
memurun talepleriyle amirinin karşısına
dikilebilmesini sağlamak gerekiyor.
Yani 'yeni bir memur tipi
yaratmak' gerekiyor.

TARIM-SEN GENEL SEKRETERİ
GÜROL ŞİMŞEK

Sendikalarımızın bugünkü cılızlığı sadece sendika çalışması önüne koyacağınız perspektif ile ilgili değil. Örneğin bizim işkolumuzda çalışan insanlar kendilerini çok gereksiz hissediyorlar oysa sektörü bugünkü gelişkinlik düzeyine getiren, bu sektörün çalışanlarıdır. Yani üreticinin yanıbaşında gördüğü onun öğretmeni durumundaki insanlardır.

Ülkede uygulanan politika sonucunda tarım sektörü can çekişiyor. Türkiye'nin tohumluk damızlık ihtiyacını karşılayan çok büyük işletmeler var. Tohumluğu Türkiye'de yetiştirmek yerine denetimsiz yoğun ithalatla ülke içinde üretilen tohumun ekonomideki etkinliğini yitirmesine neden oluyorlar. Bunun bir sonucu olarak da çalışanlar işlevsizleşiyor ve işini bir sigorta olarak görüyor.

Biz ne kadar Tarım-Sen'in işleyişine dair programlar üretsek de, ülkede uygulanan tarım politikasına müdahale edebilme hedefiyle davranmazsak başarılı olamayız.

TÜM SAĞLIK SEN SOSYAL VE DIŞ İLİŞKİLER SEKRETERİ
NURTEN ÖZARSLAN

Bizim işkolumuzda üç ayrı sendika var. Bu bizim açımızdan bir olumsuzluk. Öte yandan işyeri komiteleri diyoruz; ağızlarda sakız ettik ancak içini dolduramadık. İnsanlar artık eylem yapmış olmak için eylem yapmak istemiyor, mutlaka sonuçlarını görmek istiyor. Bu iki aylık süreç bizim için çok önemli. Sıkıntılarımızı aşabilmenin önünü açabilir.

TÜM HABER SEN HUKUK SEKRETERİ
BEKİR ÜNSALLI

Biz sınıf ve kitle sendikal anlayışı doğrultusunda çalışarak, işyeri komitelerini temel alarak örgütlenmeyi hedefliyoruz.

Ancak bugüne kadar sağlıklı işyeri örgütlenmelerini yaratamadık.

Bugün Türkiye'de oynanan demokratikleşme oyunu içinde memurlara sendika hakkı vereceklerini söylüyorlar ancak bu arada güçlü bir muhalefet istemediklerinden çağdaş sendikacılığı ve vakıf sendikacılığını gündeme getiriyorlar. Bütün bunlar ve koalisyon hükümetinin insanları içine soktuğu bekleme havası da kitleselleşmenin önünde engel oldu.

Ancak, biz işyeri komitelerine kalıcı ve uzun vadeli örgütlülükler olarak bakıyoruz. Biz bu örgütsellikle kitleselleşme sorununa nihai çözüm bulacağız.

Kamu hizmetlerinde çalışanlar 657 sayılı yasa bünyesine alınarak bunların hepsine memur denmiş. Memur kimdir sorusunu teorik düzlemde yanıtlamak kamu çalışanları mücadelesinin önünü açacak, sağlıklı perspektifler oluşturmamızı sağlayacak.

■ *Kitleselleşememenin önünde birden çok neden*
var. Dünya'da yaşanan değişimler ve
sosyalizmin tükendiği yolundaki
propogandanın etkileri, Yeni Dünya
Düzeni'nin koalisyon hükümetiyle birlikte
ülkemize yansıyan yüzü demagojik
demokratikleşme ortamının toplumu bir
bekleme havası içine sokması.

EĞİT-SEN MALİ SEKRETERİ
TEVFİK ATAM

Eğitim Emekçileri, 1990'da yaşadıkları uzun tartışmalardan sonra önlerine hedef olarak, grevli toplusözleşmeli sendika hakkı elde etmeyi, bunun için işkolumuzda örgütlenmeyi koydu ve bu mücadeleyi en geniş eğitim emekçisiyle birlikte verebilmenin yolunun ise işyeri örgütlülüklerini yaratmaktan geçtiğini kabul etti. Sendikal anlayışımızı ise sınıf ve kitle sendikal anlayışı olarak belirledik.

O günden bugüne kadar fiili, meşru sendikayı savunarak "yasallık sonra gelir, güç kendisiyle birlikte yasallığını da getirir" mantığıyla hareket ettik. Ne var ki bugün örgütlülüğümüzün olmazsa olmaz unsuru işyeri örgütlülüklerimizi yaratabilmiş değiliz. Sınırlı örnekler var ancak yaygınlaştırıp kalıcılaştıramadığımız çok açık.

Bugün, geçtiğimiz iki yıl içinde yakaladığımız potansiyele de sahip değiliz.

■ *92 yılı baharı ve yazı, bizim için çok önemli.*
Ya ülkede kurumları yaratılmaya çalışılan
"toplumsal uzlaşmanın" dişleri arasında
eriyeceğiz, ya da bu dönemden güçlenerek
çıkıp, önünden mücadeleyi eksik etmeyen, ve
asıl olarak işyerleri üzerinde yükselecek olan
örgütlülüğümüzü yaratmanın sağlam
ipuçlarını yakalayacağız.

Bu sonuçların birden çok nedeni var. Dünya'da yaşanan değişimler ve sosyalizmin tükendiği yolundaki yaygın propogandanın etkileri, ABD'nin başını çektiği Yeni Dünya Düzeni'nin koalisyon hükümetiyle birlikte ülkemize yansıyan demagojik demokratikleşme ortamı, ve bu ortamın toplumun diğer kesimlerini olduğu gibi eğitim emekçilerini de bir bekleme havası içine sokması.

Temel nedenlerden bir tanesi ise örgütsel işleyişimizdeki aksaklıklar. Örgütlülüğümüze dair karar sürecine en geniş eğitim emekçisini katamıyoruz. Karar sürecinde yer almayan çalışan sendikasına da eylemliliklere de sahip çıkmıyor.

Kamu çalışanları yavaş yavaş bekleme havasından sıyrılıyor. Hareketlenirken de gündemine yeni bir konu giriyor.

Bizler iki yıl önce 'sendika, nasıl sendika, nasıl kurulur, nasıl korunur soruları üzerinden tartışıyorduk. Bugün gündemimiz "memur" kavramı. Örgütlülüğümüz içinde bugün artık hakim olan anlayış devletin işveren, memurların ise bir 'çalışan' olduğudur. Geniş eğitim emekçisi kitlesinde de tam kavranmamış olmakla beraber, 'devletin işlerinin yapılmasıyla gönüllü kişiler' rolünü bırakma eğilimi görülüyor.

Kitleselleşebilmek, sağlıklı bir örgütlenme yaratabilmek için bugün artık kamu emekçilerinin kendilerini tanımlamaya ihtiyacı var. Bilince ihtiyacı var.

İŞÇİLERİN SESİ:
Sendikal anlayışınızın karşısında bu alanda hızla yayılan bir çağdaş sendikacılık anlayışı var. Sizler sendikalarınızın olmazsa olmazı dediğiniz işyeri örgütlülüklerinizi yaratamadığınızı söylüyorsunuz ve ekonomik demokratik taleplerinizin fiili olarak çakıştığı bir döneme giriyorsuzun; yasa taslağı ve maaş katsayılarınızın belirlenmesi.

Bu dönemi nasıl göğüslemeyi düşünüyorsunuz? Önünüzdeki iki aylık döneme nasıl bakıyorsunuz?

T. ATAN

92 yılı baharı ve yazı, gerek sendikalarımızın yasal boyutu gerekse örgütlülüğümüz açısından çok önemli. Ya ülkede kurumları yaratılmaya çalışılan "toplumsal uzlaşmanın" dişleri arasında eriyeceğiz, ya da bu dönemden güçlenerek çıkıp, sağlıklı, direngen, dinamik, uyanık, önünden mücadeleyi eksik etmeyen, ve asıl olarak işyerleri üzerinde yükselecek olan örgütlülüğümüzü yaratmanın sağlam ipuçlarını yakalıyacağız.

Önümüzdeki sıcak dönemi göğüslemeye çalışırken, önce kitlelere ulaşabilmenin yolunu açacak bir dizi etkinlik programımız var. Tabi ki bunu yaparken, toplumun diğer kesimleriyle ortak mücadelenin yollarını da zorlayacağız. Bizler, 1992 bahar ve yazında, 1990 eylemliliklerini nicelik olarak, 1991'i ise nitelik olarak aşmak zorundayız.

İ. ERDEMOĞLU

Önümüzdeki dönemde katsayı belirlenecek. Kitlelerin ekonomik demokratik istemlerinin ortak çıkışı olacak ancak işyeri örgütlülüklerinin kitleler tarafından kavrandığını söyleyemiyoruz.

Şu günlerde öneri yasa taslağı ve işkolumuz için hazırlanan toplusözleşme taslağını işyerlerimizde tartışmaya açıyoruz. Bu sıcak döneme girerken de tüm illerde kamu çalışanlarının platformunu yaratarak tüm Türkiye'de ortak mücadelenin zeminini yaratmaya çalışıyoruz. Örneğin bütün illerden gelecek memurlarla TBMM'nin önüne yığılarak ' beyler bizim hakımızda alacağınız kararlarda bizim de söz hakkımız var" diyebilmeyi programlıyoruz.

İşte bu çabalar içinde de yani sürece müdahale ederken de örgütlülügümüzün eksik yanlarını tamamlamaya çalışacağız.

A. İHSAN KAPIKIRAN

Çağdaş sendikacılığın temelinde serbest piyasa ekonomisi var. Uluslararası sermaye kendi akışının sağlanması ve işbirlikçi sermayenin sömürüsünün çoğalabilmesi, kan damarlarını çalışırabilmesi, muhalefeti daha uzlaşmacı bir temele oturtmak için var çağdaş sendikacılık. Biz bu anlayışla mücadelemizi sürdüreceğiz.

Biz nitelikli bir örgütlülük yaratmanın önkoşulu olarak gördüğümüz eğitim çalışmalarımızı sürdürürken bu dönemde ilk hedefimiz grev toplusözleşme hakkını içeren bir yasanın çıkarılması

Elbette yasanın çıkarılması doğrultusunda mücadele verirken bunu tek başımıza değil, diğer kamu çalışanlarıyla, işçi sendikaları, demokratik kitle örgütleri ve diğer duyarlı kesimlerle birlikte kamuoyu yaratarak yapacağız.

Ancak şunu söylemek doğru olur. Geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi temmuz eylemleri geniş kitleler nezdinde yine ekonomik temelli olacak. Biz bu tepkileri örgütleyerek sendikalarımızın mücadelesinin önünü açmaya çalışıyoruz. Bu eylemlilikler bizim taktik dönemlerimizdir. Hareketlilik ortamına aldanmamak lazım, bu hareketliliği temmuzun dışına da taşırabilirsek başarılı olacağız.

Bu dönemde ise artık mitingler yaparak kitleselleşmek ya da kamuoyu yaratmak mümkün değil. Bize göre yapılması gereken üretimden gelen gücümüzü kullanmaktır.

V. BAYKARA

Çağdaş sendikal anlayış bizce sınıflar mücadelesini reddeden, devlet sendikacılığının ta kendisi ve bizim üyelerimizin çok önemli bir bölümü bu anlayışı reddediyor. Sınıf ve kitle sendikal anlayışı temelinde çağdaş sendikacılık ile her zaman mücadele edeceğiz.

Hazırladığımız yasa tasarısına gelince bu taslağın içinde sendikalar yasasına dair genel düzenleme önerilerimiz var. Kamu çalışanlarının sendikalaşmasına dair önerimiz ise şöyle; 657 sayılı yasa çalışma yaşamı içinde genel düzenleyici olarak kabul edilmeli, sendika üyesi memurlara sendikalar yasası hükümleri uygulanmalı. Ancak şunu söyleyeyim bu bir öneridir ve bu konuda başka öneriler de çıkabilir.

Sıcak bir dönemi giriyoruz. Yasanın çıkacağı, maaş katsayılarının belirleneceği bir dönem. Çok ciddi bir sınav vereceğiz. En geniş kitleyi kucaklayacak eylemlilikler yapmak zorundayız. Eğer bütün bunları yapamazsak bize dayatılan yasal düzenlemeyi kabul etmek zorunda kalacağız.

On binlerce memur bakanlığın kapısına yığılmalı. Bunun için mayıs ve temmuz ayları içinde eylemler yapacağız. Tüm kamu çalışanlarıyla ortak bir Ankara yürüyüşümüz var. İş bırakmayı, bir de yetki tespiti için Çalışma Bakanlığının kapısına dayanmayı düşünüyoruz. Bütün bu eylemlerden önce ise panel ve sempozyumlar düzenleyerek en geniş memur kitlesine ulaşmaya çalışacağız.

Amacımız tüm kamuoyunun tartışıracak eylemler gerçekleştirebilmek.

Bunun tartışmalarını bütün üyelerimiz ve ulaşabildiğimiz bütün memurlar arasında başlattık. İşyeri örgütlülüklerimiz yoksa bile, elimizdeki araçlarla yüzümüzü kitleye döneceğiz bu dönemd . Çalışmalar sağlıklı yü lebilirse o insanları bu e liliklere katabileceğim nanıyoruz.

GÜROL ŞİMŞEK

Bizim işkolumuzda örgütlenme geleneği yok üstelik de gerici kadrolaşma çok yoğun ve üye sayımız çok düşük. Ancak biz bu dönemde iyi bir çalışma yapar kitlesel eylemler gerçekleştirebilirsek, talepleri kendi taleplerimiz haline getirebilirsek sorunlarımızın aşılması mümkün.

Ayrıca bizim işkolumuzda bu dönem işçilerin de toplu sözleşme görüşmeleri var ve Tarım-İş Sendikası grev kararı aldı. Bu da işçi ve memurların karşılıklı sorunlarına duyarlı davranmasını sağlayacak.

İnsanlar öncelikle savunacakları şeyleri bilmek istiyorlar; biz işyerlerimizde bu dönemde yapılabilecekler konusunda tartışarak çalışmalarımızı sürdürürsek bu Temmuz'da kitleselliği yakalayabiliriz.

■ *Uygulanan politika nedeniyle tarım*
sektöründe çalışan ve üreticinin öğretmeni
konumunda olan çalışanlar bugün kendilerin
işlevsiz hissediyorlar. Biz ne kadar
Tarım-Sen'in işleyişine dair programlar
üretsek de, tarım politikasına müdahale
edebilme hedefiyle davranmazsak
başarılı olamayız.

N. ÖZARSLAN

Diğer kamu çalışanları sendikaları ile ortaklaşa hazırladığımız yasa taslağı üzerinde bir çalışma başlattık ve taslağı hastanelerde imzaya açtık.

Önümüzdeki dönemde Türkiye'nin heryerinde ortak eylemlilikler yaşanmalı. Biz bu döneme hazırlanırken hastanelerimizde toplantılar yaparak tartışıyoruz.

Joplu Mesai

Hükümetin "bazı kamu alacaklarının tahsilatının hızlandırılması ve matrah artırımı kanunu" adı altında çıkardığı, kamuoyunda vergi affı olarak bilinen ve adeta vergi ödeyenleri cezalandıran uygulamanın faturası tüm emekçilere çıkarılırken, maliye memurları çağdaş kölelere dönüştürüldü.

Maliye memurları, sabah 8.30'dan gece 24.00'lere kadar çalışmak zorunda bırakıldılar. Yasada sınırı 60 saat olarak belirtilen fazla mesai, maliye memurlarına 160 saat olarak zorunlu uygulandı. Bakanlık yetkilileri bu ilkel uygulama ile askeri disipline taş çıkarırcasına maliye memurlarını 16 saat işyerinde çalışmak zorunda bırakıp, çoğunluğu sendika üyesi 36 kişi hakkında pazar günü mesaiye gelmeme bahanesiyle soruşturma açmış ve 6 sendika üyesini sürgüne göndermişti.

Bu uygulamalar üzerine Tüm Maliye-Sen üyeleri, Defterdarlık yemekhanesinde zorunlu mesai uygulamasını ve idari baskıları protesto ederek, yemek boykotu çağrısında bulundular. Yemekhane kapısı önünde basın açıklamasını okuyan sendika yöneticileri, daha sonra Defterdarlık önüne kadar yürüyerek, yetkililerle görüşmek istediler. İki yüz civarındaki sendika üyesi ise, "İdari Baskılara Son", "Sürgünler Bizi Yıldıramaz", "Zorunlu Mesaiye Hayır", "Söz Yetki Karar Çalışanlara" ve "Yaşasın Tüm Maliye-Sen" sloganlarını atarak, temsilcilerini beklediler. Bu sırada polisin saldırgan bir tutumla Tüm Maliye-Sen'li memurların etrafını sardığı görüldü. Yetkililerin görüşmek istemediği temsilciler, postaneye giderek, Maliye Bakanına telgraf çekmek istediklerini bildirdiler. Ancak polis; küfür ve joplarla maliye memurlarını dağıttı. Polisin saldırısı sırasında biri sendika yöneticisi olmak üzere 4 maliye memuru tekme ve jop eşliğinde gözaltına alındı. Gözaltına alınan memurlar aynı gün serbest bırakıldı. Maliye Bakanlığına bağlı işyerlerinde mesai, jop eşliğinde sürdürülmekte.

Tüm Haber-Sen Ankara Şube Başvurusu

Tüm Haber Sen Ankara şubesi 8.5.1992 tarihinde açılış için başvuruda bulundu. Çeşitli illerden gelen temsilci düzeyindeki Tüm Haber-Sen'li memurlar ve Tüm Sosyal-Sen yönetiminden üç kişinin de aralarında bulunduğu yaklaşık 30 kişilik bir grupla başvuru yapıldı. Bir basın açıklaması okuyan şube başkanı, gelişen memur hareketinde Tüm Haber-Sen ile yeni bir mevzi kazanıldığını belirtti. Tüm Haber-Sen Ankara temsilciliğinin 10 Mayıs günü yapılan açılışına ise 50 kişi katıldı. Diğer memur sendikalarının da katıldığı açılışta kamu çalışanlarının sendikal hareketinin gelişimine dair değerlendirmeler yapıldı.

Kamu Çalışanları
Sendika Yöneticilerine Gözaltı

Kamu Çalışanları, sendikalaşma haklarını tanıyan yasanın bir an önce çıkarılmasını talep ederken alternatif bir yasa taslağı hazırladılar.

Kamu Çalışanları 7 Mayıs Perşembe günü Sirkeci postanesinde kitlesel bir basın açıklaması yaparak tasarı metnini Çalışma Bakanlığı'na gönderdiler.

Eğit-Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Tarım Sen, Tüm Ray Sen, Tüm Haber Sen, Tüm Maliye Sen, Tüm Hava Sen (SYK) ve Tüm Enerji Sen (SYK)'in imzalarını taşıyan metnin postaya verilmesinden sonra, müdahale eden polis, kimlik tespiti gerekçesiyle Kamu Çalışanları Sendikalarının yöneticilerini Eminönü Karakoluna götürdü. Yaklaşık 200 kamu çalışanının yürüyüşü eşliğinde götürülen yöneticiler 5 saat süreyle gözaltında tutuldu. Kamu çalışanları karakol önünde gözaltını ıslık ve alkışlarla protesto etti.

Valiliğin 1 Mayıs Engellemesi

Halkımızın huzur ve güvenini bozmak ve tüm kamu hizmetlerini aksatmak isteyen bazı illegal grupların 1 Mayıs Cuma 1992 günü İstanbul'da yasa dışı yürüyüş ve gösterilere tevessül edecekleri yolunda istihbari bilgiler alınmıştır.

- 1 Mayıs 1992 günü her türlü hizmetin aksamadan yürütülmesi konusunda gereken önlemlerin alınmasını,

Hizmeti aksatmamak için çok zorunlu haller dışında personele izin verilmemesini,

İzinsiz olarak göreve gelmeyenler hakkında yasal işlem yapılmasını,

İşlem ve uygulamaların sonuçlarının valiliğe bildirilmesini ve gereğinin [illegible] rica ederim.

Hayri KOZAKÇIOĞLU
İstanbul Valisi

Yukarıdaki bildirim tüm kamu kurum ve kuruluşlarına gönderilerek bütün personel üzerinde uygulandı.

Belediye Sözleşmelerinde Kritik Dönem

Belediye-İş'in sözleşmeyi işçilerin iradesi dışında imzalamasının tek engeli işçilerin örgütlü gücüyle toplu sözleşme sürecine müdahallesiyle olacaktır.

Belediye sözleşmelerinde uyuşmazlık zaptının imzalanmasından bugüne kadar geçen sürede de olumlu adımlar atılamadı. İstanbul'da Belediye-İş ve belediye yetkilileri arasında, 26 Mayıs'ta yapılacak ve Büyükşehir belediyelerinde çalışan yaklaşık 55 bin işçiyi de bağlayan görüşme bir ölçüde dönemeç olacak. 29 Mayıs tarihine kadar anlaşma olmazsa; GREV KARARI ALINACAK.

Sözleşmelere ilişkin değerlendirmemizi 37. sayımızda yapmıştık. İskenderun ve Küçükçekmece Belediyelerinde imzalanan sözleşmelerin ışığında son dönemi yeniden tanımlamak anlamlı olacak.

* Sözleşmenin krize gireceği Belediye İş ve belediye yönetimlerince bilinmesine rağmen belediye yönetimlerinin tutumu nedeniyle gelinen noktadan nasıl çıkılacağı bilinmiyor.

* Belediye-İş Sendikası, işçileri sözleşmeden uzak tutmanın açmazını yaşamaya devam ediyor. İşçiler eyleme geçmedikçe Belediye başkanlarının, talepleri kabul etmeyeceğini bilmesine rağmen "çağdaş" sendikal anlayışına leke sürmemek adına mücadeleden çekiniyor. 14 Nisan'da yapılan 2 saatlik iş bırakma eylemi ise geç kalınmış bir çabadan öteye geçemiyor.

* Belediye-İş'in İskenderun Belediyesi'nde yaptığı gibi sözleşmeyi işçilerin iradesi dışında imzalamasının tek engeli işçilerin örgütlü gücüyle toplu sözleşme sürecine müdahalesiyle olacaktır.

* Küçükçekmece Belediyesi'ndeki gibi bir çözüm (göstermelik bir ücret artışına karşın işgüvenliği, sözleşmenin güvencesi ve yönetime katılma maddelerinden vazgeçme) belediye işçilerini bekleyen en büyük tehlike.

* İskenderun veya Küçükçekmece'deki gibi bir çözümü engelleme çabası devrimci demokrat belediye işçilerinin müdahalesiyle mümkün. Sözleşme görüşmeleri sendika hiç bir zaman tek başına sendikanın insiyatifine bırakılmamalı. Özellikle bu dönemde bütün toplu sözleşme görüşmelerine aktif katılım oldukça önemli. Diğer yanda ücret maddelerinin tek başına hiç bir önemi olmadığı sürekli olarak gündemde tutulmalı.

* Belediye yönetimlerinin de bu sözleşme döneminde çok avantajlı bir konumda olduğu düşünülmemelidir. 7 Haziran da yapılacak yerel seçimler ve asıl olarak sistemli ve meşru zeminde yapılacak işçi eylemleri düşünüldüğünde, belediye işçilerinin daha avantajlı oldukları görülebilmeli.

İskenderun Belediyesi'nde Sözleşmenin İçyüzü

İskenderun Belediyesi'nde çalışan 847 işçiyi kapsayan Belediye sözleşmesi imzalandı. Sözleşmeyle ilk 6 ay için % 80'lik, ikinci 6 ay için %15 ve ikinci yıl için de enflasyon oranı artı % 5'lik bir ücret artışı sağlandı.

İskenderun Belediyesi'nde imzalanan bu sözleşme, gerek gelişim süreci, gerekse de imzalanması ve sonrasındaki gelişmeleriyle oldukça önemli bir deneyim.

BÜTÜN BELEDİYE İŞÇİLERİ İÇİN ÖRNEKTİR

* Başta Büyükşehir belediyelerinde çalışan işçiler olmak üzere onbinlerce işçinin sözleşmesinin tıkandığı bir dönemde bu sözleşmenin imzalanma koşulları, diğer sözleşmelerin olası sonuçlarının ipuçlarını veriyor.

* Belediye yönetimleri, sözleşme dönemlerinde değişik yöntemlerle belediye işçilerini etkisizleştirmeye ve yalıtmaya çalışıyor. İskenderun'da belediye bu konuda oldukça ilginç taktikler geliştirmeye çalışmasına rağmen belediye işçileri bir ölçüde de olsa bu oyunu bozdular.

* Belediye-İş sendikası ve şubeleri sözleşmeyle genel kurulların bir araya gelmesi nedeniyle ikiyüzlü politikalar izliyor. Sendikacılar bir yandan alanlarda ve gazete haberlerinde atıp tutarken, diğer yandan köşeye sıkıştığı anda tıpkı İskenderun'da olduğu gibi herşeyi göze alarak taleplerin çok altında bir sözleşmeyi imzalayabiliyorlar.

* Belediye işçileri sözleşme dönemine örgütlü olarak müdahale edemiyorlar. Bunun sonucunda da işçileri temsil etmeyen Belediye-İş, etkinliği eline alıyor. İskenderun Belediyesi'nde işçiler bunu kırma yolunda adımlar atmalarına rağmen yetersiz kalıp yenildiler ve sendikanın isteği doğrultusunda imzalanan sözleşmeyi kabul etmek zorunda kaldılar. Bu yönüyle bütün belediye işçilerinin çıkaracağı sonuçlar var.

İSKENDERUN BELEDİYESİNDE SÖZLLŞME SÜRECİ

İskenderun Belediyesi'nde sözleşme görüşmeleri Kasım 91'de başladı. İşçilerin %200'lük ücret artışı, artı sosyal haklarda ciddi iyileştirmeler, idari maddelerde yeni düzenlemeler içeriyordu. Buna karşı Belediye yönetiminin teklifi %30 ücret artışıydı.

Yasal prosedürün geçerli olduğu sürede belediyenin teklifini yalnızca %55'e çıkarması (grev yapılırsa geri almak üzere) karşısında grev aşamasına gelindi. Belediye işçileri Belediye-İş Genel Eğitim Sekreteri Mustafa Solmaz'ın da bulunduğu bir toplantıda, daha önceden oluşturmaya çalıştıkları birim örgütlenmesi anlayışı doğrultusunda grev komitelerinin örgütlenmesini önerdiler. Bu teklife karşı M. Solmaz, "büyük kentlerde komiteler sendikaları yönetmeye başladı" diyerek karşı çıkarken sendika şubesini de uyarıyordu.

Belediye-İş İskenderun Şubesi aslında işyeri örgütlülüklerine karşıydı. Ama bu grevde yükün bilinçli işçilerin sırtında olacağını bilen sendika grev komitelerine pek bir ses çıkaramadı; tabi bir yere kadar.

İşçiler, yapılacak her görüşmeden önce şube başkanını uyararak komite temsilcilerinin mutlaka görüşmelerde yer almasını istiyorlardı.

YÖNETİMİN YÖNTEMLERİ

Grev başlayana kadar belediye yönetimi işçilerin grev yapacağına inanmıyordu. Özellikle işe yeni alınan işçilerin ve yönetim yandaşlarının işçileri böleceğini umuyordu. Ama bu durumu önceden gören işçiler sayesinde yalnızca küçük bir azınlık eylem kırıcılığı yapabildi.

Grevle birlikte biriken çöpleri Belediye yöneticilerinin yandaşlarına toplatmaya çalışması da işçiler tarafından engellendi. Grev sırasında İskenderun'da halk işçileri destekledi. Bunu bilen Belediye sürekli olarak şehrin hoparlörlerinden "işçiler politik grev yapıyor, biz onlara çok para veriyoruz" yaygaraları koparıyordu.

Diğer yandan da İskenderun'da işçi temsilcileri dışında bütün meslek odaları ve DKÖ'leri ortak toplantıya çağıran Belediye Başkanı, "Bu grevden çıkar uman bazı yeraltı örgütleri bu işi

İskenderun Belediyesi'nde işçilerin iradesi dışında, belediye yöneticilerin ve sendikacıların işbirliğiyle imzalanan sözleşme benzer süreçten geçen binlerce belediye işçisi için önemli uyarılar taşıyor.

yönetiyor" diyordu. Bu tavır toplantıya katılanlar arasında yoğun bir tepkiye yolaçtı. Ticaret odası başta olmak üzere herkes "grev iki taraflı ama işçiler tarafı neden yok?" diye yönetime baskı yaptılar.

Sonuçta işçiler de toplantıya çağrıldı. Toplantıdan sonra alınan karar gereği, tarafları uyuşturmak üzere ortak bir komisyon oluşturuldu. Ve yeniden geniş bir toplantı yapma kararı alındı.

SENDİKA-BELEDİYE YÖNETİMİ ARASINDA ŞER İTTİFAKI

Grevin dokuzuncu gününden itibaren işçi temsilcileri görüşmelere alınmamaya başladı. Özellikle işveren temsilcileri buna karşı çıkıyor zannedilirken 14 Nisan günü sendika başkanı yaptığı konuşmada "komiteyi tanımıyorum" diye toplantıyı terkediyor. Bir saat sonra da sözleşmeyi imzalamış olarak geri dönüyordu. Sendika başkanı ve belediyenin görevlendirdiği aracılar 14 Nisan akşamı oturup anlaşmışlar, işçilerin de komite örgütlülüklerini dağıtmışlardı.

Sözleşme imza töreninde, Şube Başkanı Musa Bebek sözleşme maddelerini okudukça işçiler şaşırıyor 'hani iş güvenliği, disiplin kurulu maddeleri, hani 1991 yılı sözleşme farkları' diye yuh çekiyorlardı. "Satılmış başkan" sesleri karşısında sendika ve belediye başkanı alanı terkediyordu. İşçiler satılmışlardı. İşçiler bu deneyimleriyle işyeri örgütlülüklerinin önemini bir kez daha gördüler.

Grevle birlikte oluşturulan grev komitesi kazanımlarıyla beraber yeniden örgütlemek akla gelen ilk düşünce oldu. İşyerlerinden kopuk bir sendikanın, sınıfa doğru önderlik edemeyeceği, bu nedenle zaten varolan işyeri örgütlülüklerini, yakında yapılacak şube genel kurulunda yönetime taşımanın gerekliliği bütün işçilerin üzerinde anlaşıkları sonuçtu.

TANSAŞ HOLDİNGLERE DİYET ÖDÜYOR

(İşçilerin Sesi -İzmir) İzmir'de en yaygın mağazalar zincirini oluşturan kısa adıyla TANSAŞ (İzmir Büyükşehir Belediyesi İç ve Dış Ticaret A.Ş) ticari ilişkilere girdiği holdinglere diyet ödemeye başladı. TANSAŞ'ın oldukça yaygın mağazalar zincirine sahip olması dolayısıyla bu mağazaya mal satma konusunda holdingler arasında çetin bir savaş yaşanıyor.

Günlük basında günlerce tartışılan rüşvet olayını en son Star-1 televizyonunda da doğrulayan Çakmur, şimdi Tansaş'ı taşeronlaştırarak diyet ödemeye başladı. 11 Mayıs tarihi itibariyle ana depoları, aynı zamanda LEVER şirketinin de taşımacılığını yapan taşeron şirket İLTES'e (sahibi Hüseyin Kızılsu) vererek burada çalışan 100 kadar işçinin işine son verdi.

Atılan işçilerle birlikte bir basın toplantısı düzenleyen Belediye-İş TANSAŞ Şubesi Başkanı şimdiye kadar olduğu gibi Çakmur'un partisinden medet umarak, gerek il yönetimine gerekse Belediye Meclisi'ne yönelik girişimlerini işçilerle birlikte yürüyüşler düzenleyerek sürdürüyor.

Daha önce İZULAŞ bünyesinde sendikasızlaştırmayı başaran Çakmur, bu uygulamayı TANSAŞ'ta da hayata geçirmeyi istedi. Burada tam anlamıyla başarılı olamayınca da gerek sendikanın yetkisine, gerekse işkolu düzeyinde itirazlarda bulundu. Bu itirazlardan yetkili sendikanın Belediye-İş olduğu mahkemece belirlenmesine rağmen işkolu itirazı sonuçlanmadığı için sendika TİS görüşmelerine başlayamıyor.

Bu zaman boşluğundan yararlanan Çakmur ise daha önce Yaşar Holding'e bağlı YAPAŞ Genel Müdürü Coşkun Süer'i TANSAŞ Genel Müdürlüğü'ne transfer edip onun aracılığıyla şimdiye kadar içlerinde işyeri temsilcilerinin de olduğu 150 işçinin işine son verdi.

Daha önce mahkeme kararı ile işlerine iade edilen temsilcilere dahi işbaşı yaptırmamakta direniyor.

* ESOT otobüslerinin saatini halka 120 bin, İZULAŞ'a ise aylığı 300 bin liraya kiraya vermek,

* TANSAŞ mağazalarının kapılarını hangi holding fazla rüşvet verirse onun mallarına açmak,

* İZULAŞ ve İZFAŞ'ta sendikasızlaştırmayı sağlamak,

* Büyükşehir ve TANSAŞ'ta işçi kıyımını gerçekleştirmek,

* İZSU ve TANSAŞ'ı taşeron şirketlere açmak,

* Körfezi temizleyemeyince doldurup yol yapmak,

* İnşaat şirketlerine iş yaratmak için yolları, alanları söküp söküp yeniden yapmak,

Sosyal demokrat belediyeciliğin iyice su yüzüne çıkmış uygulamalarının bazıları. Sosyal demokrasiye gönül verenler de acaba biz niye sürekli oy kaybediyoruz diye düşünedursunlar. Belki o da sosyal demokrat araştırma şirketlerine iş yaratmak için bir başka yoldur kimbilir ?

BİR GAZETE; BELEDİYE İŞÇİSİ

Nisan ayı içerisinde Ankara'da yeni bir gazete yayın hayatına girdi ; "Belediye İşçisi". Ankara'nın değişik belediyelerinde çalışan işçilerin biraraya gelerek oluşturdukları Demokratik Muhalefet Hareketi Platformu tarafından çıkarılan gazete, tümüyle belediye işçileri tarafından üretilmekte. "Belediye İşçisi" gazetesi, Ankara belediyelerinde sürdürülen TİS görüşmelerinin, hızla grev dönemecine girdiği, Belediye-İş Sendikası Ankara şubelerinde seçimlere yaklaşıldığı bir dönemde çıkıyor. Belediye işçilerinin içinde bulunduğu sorunlar, işten çıkarmalar, özelleştirme, belediye işçilerine ödenmeyen ücretler ve benzeri sorunlar, bunun karşısında sendika yönetimlerinin işçi karşıtı politikaları da dikkate alındığında, Belediye İşçisi gazetesinin anlamı ortaya çıkıyor.

Gazetenin 'çıkarken' yazısında; "Ankara'nın farklı belediyelerinde işçileri yakından ilgilendiren gelişmeler oluyor. Gelişmelerle ilgili haberler ya hiç duyulmuyor ya da değiştirilerek, çarpıtılarak geliyor. Diğer belediyelerdeki işçiler gerçeği öğrenemiyor. Toplu sözleşmeler sürüyor. Günlük basın ve işverenler cephesi, belediye işçilerine veryansın ediyorlar. Sendikamız sessiz kalıyor. İstanbul'dan sonra Ankara'da da belediye hizmetlerinin özelleştirilmesinden söz ediliyor. Belediyelerin kendi işçileri ile çok daha ucuza yapabileceği hizmetler fahiş fiyatlarla taşeronlara ihale ediliyor. Halkın paraları ile ihale zenginleri yaratılıyor. Hemen arkasından da işçi kıyımları başlıyor. Belediye işçileri olayın önemini kavramış değil. İşçi sendikaları, işçiden kopuk. İki yılda bir toplu sözleşmeyi ucuz-pahalı kapatıp, koltuklarında rahat etmeyi düşünüyorlar. Kararların hiç bir aşamasına işçiyi ortak etmiyor, bilgilendirmiyor, görüşlerini almıyorlar(...) Bu sendikal yapılar; bırakın demokratik haklarımızı, ekonomik haklarımızı bile korumaktan aciz durumdalar. BELEDİYE İŞÇİSİ; Böylesi bir ortamın ihtiyacı olarak, sorunlarımızın tartışıldığı, ortak çözümler arandığı bir zemin olarak yayın hayatına başlıyor(..) BELEDİYE İŞÇİSİ; sendika bürokratlığına, ağalığına-uzlaşmacı-sarı sendikacılığa karşı mücadele verecektir. İşçilerin sendikalarında "iktidar" olmaları, yönetiminde "SÖZ VE KARAR" sahibi olmaları, seçtiklerini sürekli denetledikleri, istedikleri an geri alabildikleri bir sendikal işleyiş için uğraş verecektir. Sendikada "İŞÇİLERİN DOĞRUDAN DEMOKRASİSİ"nin hayata geçebilmesi için; işyerlerinde "İŞYERİ KOMİTELERİ VE MECLİSLERİ"ne dayanan bir örgütlenme ile sınıf sendikası doğrultusunda hareket edecektir. BELEDİYE İŞÇİSİ; Ankara Belediyelerinin, Ankara halkı tarafından yalnız seçimden seçime değil, sürekli denetlendiği, belediye yönetiminin kararlarında ve uygulamalarında kent halkının doğrudan katılımını ve denetimini sağlayacak, bunun yanı sıra belediye işçilerinin de kendi işyerlerinde ve belediye üst yönetiminde "kendi örgütlülükleriyle söz ve karar hakkını" kullandığı bir "DEMOKRATİK YEREL YÖNETİM" anlayışı doğrultusunda uğraş verecektir(...) BELEDİYE İŞÇİSİ; bizzat ANKARA'nın değişik belediyelerinde çalışan işçiler tarafından çıkarılacaktır. Uzmanlık gerektiren konular dışında, yazılar işçiler tarafından yazılacaktır. Gazetenin, bizzat üretimin içinde olan işçilerce çıkarılması ülkemizde örneğine az rastlanan bir çaba olacaktır" deniliyor.

Ankara'nın değişik belediyelerinden işçilerin hazırladığı haber ve yazılarla çıkan gazete son sayfasını 1 Mayıs'a ayırmış. Birinci sayısıyla belediye işçileri arasında geniş bir ilgi ve yankı uyandıran gazete, belediye işçilerine yeni bir mevzi kazandırıyor.

Biz de İşçilerin Sesi gazetesi olarak, BELEDİYE İŞÇİSİ gazetesine yayın hayatında dayanışma içerisinde olacağımızı belirterek başarılar diliyoruz.

Küçükçekmece Belediyesi'nde

Görevden Alma Ve Sözleşme

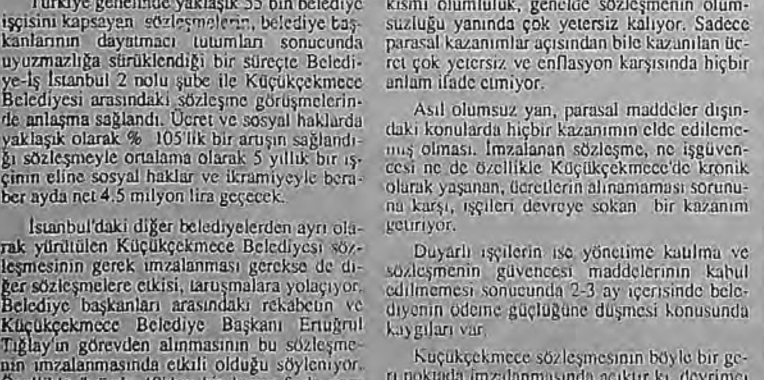

Türkiye genelinde yaklaşık 55 bin belediye işçisini kapsayan sözleşmelerin, belediye başkanlarının dayatmacı tutumları sonucunda uyuzmazlığa sürüklendiği bir süreçte Belediye-İş İstanbul 2 nolu şube ile Küçükçekmece Belediyesi arasındaki sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlandı. Ücret ve sosyal haklarda yaklaşık olarak % 105'lik bir artışın sağlandığı sözleşmeyle ortalama olarak 5 yıllık bir işçinin eline sosyal haklar ve ikramiyeyle beraber ayda net 4.5 milyon lira geçecek.

İstanbul'daki diğer belediyelerden ayrı olarak yürütülen Küçükçekmece Belediyesi sözleşmesinin gerek imzalanması gerekse de diğer sözleşmelere etkisi, tartışmalara yolaçıyor. Belediye başkanları arasındaki rekabetin ve Küçükçekmece Belediye Başkanı Ertuğrul Tığlay'ın görevden alınmasının bu sözleşmenin imzalanmasında etkili olduğu söyleniyor. Özellikle "yüzde 40'dan bir kuruş fazla para vermem" diyen N. Sözen'in bu sözleşme karşısında bir ölçüde sıkıştığı belirtiliyor.

Küçükçekmece Belediyesi'ndeki sözleşmenin, diğer belediyelerdeki parasal maddelerde dayatılan barajın üstüne çıkılması anlamında olumlu bir yön taşıdığı söylenebilir. Ama bu kısmi olumluluk, genelde sözleşmenin olumsuzluğu yanında çok yetersiz kalıyor. Sadece parasal kazanımlar açısından bile kazanılan ücret çok yetersiz ve enflasyon karşısında hiçbir anlam ifade etmiyor.

Asıl olumsuz yan, parasal maddeler dışındaki konularda hiçbir kazanımın elde edilememiş olması. İmzalanan sözleşme, ne işgüvencesi ne de özellikle Küçükçekmece'de kronik olarak yaşanan, ücretlerin alınamaması sorununa karşı, işçileri devreye sokan bir kazanım getiriyor.

Duyarlı işçilerin ise yönetime katılma ve sözleşmenin güvencesi maddelerinin kabul edilmemesi sonucunda 2-3 ay içerisinde belediyenin ödeme güçlüğüne düşmesi konusunda kaygıları var.

Küçükçekmece sözleşmesinin böyle bir geri noktada imzalanmasında açıktır ki, devrimci belediye işçilerinin, demokratik hareketin kongre sırasında yaratmaya girişikleri örgütlülükleri etkili olarak devreye sokamamasının rolü esastır. Söz konusu örgütlülük, güçlendirilip mücadele yükseltilemediği sürece de, işçilere, yukarılarda bitirilen sözleşmelerin dayatılması kaçınılmazdır.

Otomobil-İş Adana Şubesi'nden İki İstifa

Bizim de içinde yer aldığımız şube yönetimi 16 Şubat 92'de Kayseri 4. Olağan Şube Kongresiyle belirlenmiştir. Bu kongreden sonra, şube yönetim başkanlığına Nezir Evgin gelmiştir.

Bizler, Nezir Evgin başkanlığındaki bu yönetimle uyum içerisinde çalışacağımızı umuyorduk. İçinden çıkıp geldiğimiz işçilerin ekonomik-demokratik ve tüm sosyal haklarını alacağımızı, aldığımız hakları koruyup geliştirecebileceğimizi hedefliyorduk. Ne var ki çok geçmeden adana E-5 Karayolu üzerinde kurulu SİMTEL AŞ.'de çalışan 155 işçinin TİS görüşmeleri, sendikamızla işveren arasında başladı. Kongreden hemen sonra başlayan bu görüşmeler sonunda sendika başkanı işverenin %120 ücret artışıyla TİS'in altına imza atmıştır. Enflasyon karşısında hiçbir anlam ifade etmeyen bu ücret artışına işçiler büyük tepki göstermiştir. Başkan Nezir Evgin işçinin bu tepkisini önleyebilmek için işverenle işbirliği yaparak 8 işçinin işine son verdirmiştir.

Bizler, böyle bir TİS'e imza atmanın işçinin karşı çıkmasına rağmen bunu kabul etmenin ancak sarı sendikacıların işi olabileceğini, işçiyi sendikasızlaştırmaya yönelik bir anlayışın ürünü olduğunu, bu anlayışın da işçilere ihanetten başka bir şey olmadığını söylüyoruz. Nezir Evgin'in bu tutum ve davranışlarını görmezden gelen, ister yönetimde olsun, ister delege olsun, üzerine düşen görevleri yerine getirip duyarlı davranmadıkları sürece Nezir Evgin'in imzaladığı ihanet belgesinin suç ortakları olacaklardır.

Bizler Ramazan Tanrıverdi ve Murat Uçanefe, yönetimdeki şube sekreterliği ve şube eğitim sekreterliği görevlerimizden olayı protesto etmek için istifa ediyoruz.

Çünkü biz, işçilerin sendikalarında söz, yetki karar sahibi olabildikleri bir sendikal anlayışı savunuyoruz. Bu yüzden, biz, sendika şubelerinin diğer konularda olduğu gibi toplu sözleşmede de, son sözün yine işçilerin kararı ile oluşturulmasından yanayız.

Biz iki kişi değiliz. Olay kendi kişisel sorunumuz da değildir. Sorun hepimizin, çalışan işçilerin sorunudur. Şube delegelerinin 1/5'i üzerinde imza ile olağanüstü seçim talebimizi etkisiz duruma getirmek için Evgin, bir kısım delegeyi işten çıkarılma tehdidiyle, bir kısım delegeyi de para dağıtarak olağanüstü seçim istemimizi engelleme gayretine girmiştir. Bu durum, Evgin'in seçimden korktuğunun, kendine güvenmediğinin bir kanıtı olsa gerek.

Şayet güçlü ve kendine güveniyorsa HAYDİ SEÇİME! BİZ VARIZ!

Yaşasın işçilerin söz-yetki ve karar sahibi olduğu sendikal anlayışımız.

Ramazan Tanrıverdi

MuratUçanefe

Yeni Dünya Düzeni'nde Sendikal Mücadele ve Grevler Bitti diyenlere Yanıt:

ALMAN KAMU EMEKÇİLERİNİN GREVİ

Yeni Dünya Düzeni kavramının gündelik e girmesiyle birlikte toplumsal uzlaşma sınıfsal işbirliği sözcükleri de sıkça söy- hale geldi. Ülkemizde de en yetkili lardan yerleştirilmeye çalışılan bu anla- a göre, artık sınıf ve sendikal mücadele dışı kalmıştı, gelişmiş ülkelerde artık ve direniş yapılmıyordu. Yeni Dünya izensizliği"nin ilk ipuçları Amerika'daki msal olaylarda ortaya çıkınca; bunu ve arızi diye geçiştirmeye çalışanlar, nya kamu emekçilerinin grevi bir anda dünyanın gündeminin orta yerine otu- ne söyleyeceklerini şaşırmış durumda-

Amerika'daki toplumsal patlayışın ardından Alman kamu emekçilerinin grevi dünya gündeminin ilk sırasını alınca, yeni dünya düzeninin nimetlerinden bahsedip -sınıf bitti, kavga bitti- diyenler ne söyleyeceklerini şaşırdılar.

MIT
NICHT
10%
ell bau
MA
A43/A4

ederal Almanya'da toplu sözleşme gö- leri, yıllardan beri ilk kez tüm yaşamı yen boyutlara ulaştı. Özellikle Alman- n birleşmesiyle Federal Hükümetin içi- düğü mali kriz, dış borçların artması ve n yükünün çalışanların sırtına yüklen- toplu sözleşme görüşmelerinde de et- gösterdi. Sendikaların ücret artışı tale- e işverenlerin ödemeye razı oldukları arasında % 100'ü aşan farklılıklar bir- ş kolunda grevleri gündeme getirdi.

lk toplusözleşme görüşmeleri, 2,3 mil- çalışan adına Kamu Hizmetleri-Ulaşım Taşımacılık sendikası ile işveren temsil- İçişleri Bakanı arasında başladı. Sendi- % 9,5 zam, izin ücretlerinin 500 Mark lmesi, meslek eğitimi görenlerin daha ücret alması talepleriyle görüşmelere dı. İşverenin % 3,5'tan fazla zammı kabul etmemesi üzerine görüşmeler tıkanınca, Uzlaştırma Komisyonu'na gitme zorunluluğu doğdu.

GREV OYLAMASI VE TAKTİĞİ

Uzlaştırma Komisyonu, 1 Nisan'dan itibaren ücretlere % 5,4 zam yapılmasını, tüm çalışanlara bir defaya mahsus olmak üzere 500 Mark ödenmesini, izin paralarının 100 Mark arttırılmasını ve meslek eğitimi görenlere 150 Mark fazla ödenmesini önerdi. İşverenin bu önerileri kabul etmemesi üzerine sendika grev oylaması yapma kararı aldı.

Kamu hizmetleri Sendikası ÖTV'nin grev oylamasında sendikalı çalışanların % 88,9'u grev yapılması yönünde oy kullandı. Aynı şekilde, Memurlar Sendikası (DAG) üyelerinin % 75'inin Demiryolu Çalışanları ve Posta çalışanları sendikalarının üyelerinin de büyük çoğunluğunun grev yönünde oy kullanmaları sonucu, yaşamı önemli ölçüde etkileyen grevler başladı.

■ *Almanya'da toplu sözleşme görüşmeleri, yıllardan beri ilk kez tüm yaşamı etkileyen boyutlara ulaştı. Grevlerin yayılarak sürmesi bekleniyor. Avrupa'da sıcak bir ilkbahar yaşanacak gibi görünüyor.*

25 Nisan tarihinde yapılan grev oylaması sonuçları şöyle:

Kamu Çalışanları-Ulaşım ve Taşımacılık Sendikası ÖTV: % 88,9

Demiryolları Çalışanları Sendikası GED: %96,6

Posta Çalışanları Sendikası PG: %95,4

Bilim ve Eğitim Sendikası GEW: %90,9

Almanya Memurlar Sendikası DAG: %74,4

(Bu oylama devlet memuru olanları kapsamıyor. Devlet memurlarının grev yapma hakları yok)

Kamu Hizmetleri-Ulaşım ve Taşımacılık Sendikasının 18 yıldan beri ilk kez yaptığı grevler, önce değişik şehirlerde kısa mesafe taşımacılık sektöründe çalışanların grevi ile başladı. Birçok şehirde otobüs ve tramvayların çalışmaması, yüzbinlerce insanın zamanında işyerlerine ulaşamamasını, özel otolarıyla işe gidenlerin çokluğu nedeniyle kilometrelerce kuyrukların oluşmasını ve yaşamın felce uğramasını beraberinde getirdi. Posta çalışanlarının grevi, yüzbinlerce mektup ve paketin yığılmasına neden olurken, temizlik işçilerinin çöpleri kaldırmaması özellikle büyük şehirlerde yaşayanları önemli ölçüde etkiledi.

Sendikalar ilk anda tüm kozlarını oynamadılar. Tüm sektörlerde aynı anda bütün Almanya'yı kapsayan grevler yerine, değişik şehirlerde, değişik sektörlerde grev yaparak işvereni yeniden görüşmeye zorluyorlardı. (*)

Yapılan açıklamalara göre ÖTV sendikasının nakit 600 milyon Mark parası vardı. Bir günlük grev, sendikaya 1 milyon Marka maloluyor ve sendika gerekirse iki yıl sürecek grevin maddi yükünü taşıyabileceğini açıklıyordu. Bu güce rağmen sendika, tüm işçileri aynı anda greve sokmaya yanaşmadı. Hergün giderek artan bir katılımla etkisini arttırıyor, işverene sürekli olarak görüşme çağrısı yapıyordu.

Yaklaşık 100 bin çalışanla başlayan grevler, 7 Mayıs günü 400 bin kişinin katılımıyla sürerken, işveren sendikayı yeniden görüşmeye çağırdı. Sendika yöneticileri, "Uzlaştırma Komisyonu'nun önerisi artık geçerli değildir. % 9'dan daha az bir zammı kabul etmeyeceğiz" şeklinde açıklamalar yapıyordu. Buna rağmen 8 Mayıs günü anlaşmaya varıldı.

İKİNCİ PERDE Mİ?

Yapılan anlaşma sonucunda, çalışanların büyük tepkisine yol açan sözleşme imzalandı. Buna göre, düşük ücretlilere bir defaya mahsus olmak üzere 750 Mark ödenecek, ücretlere %6,2 zam yapılacak, izin paraları 200 Mark arttırılacak. Orta ücretlilere de 750 Mark ödenecek ama zam oranı 5,8 olacak. Yüksek ücret alanlar bir defa için 600 Mark ile yetinecekler ve zam oranı da %5,2 olacak. Çok yüksek ücretlilere bir defalık ödeme yapılmayacak.

Yaklaşık iki hafta süren grevler sona erdi. Sendika temsilcileri ortalama ücret artışını % 5,4 olarak vurgularken, işveren temsilcisi İçişleri Bakanı bu artışın % 5,18 olduğunu söylüyor. Her iki taraf ta kazananın kendileri olduğunu açıklarken, işsizler, sendika tarafından aldatıldıkları görüşünde.

13 Mayıs saat 19.00'daki haberlere göre ise, Demiryolu çalışanları ve Memurlar Sendikası üyelerinin çoğunluğunun sözleşmeyi onaylamasına karşın, ÖTV üyesi sendikalı işçilerin çoğunluğu, toplu sözleşme sonuçlarını onaylamadı ve greve devam kararı verdi. Grevlerin yayılarak sürmesi bekleniyor. Sendika, önce uyarı grevleriyle işvereni yeni bir anlaşmaya zorlayacak. Eğer işveren daha yüksek bir teklif getirmezse grevler sürecek.

IG-METALL'DE GREV HAZIRLIĞI

Ayrıca, Almanya'nın en büyük sendikası olan, metal çalışanları sendikası IG-Metall toplu sözleşmelerde % 6'nın altında herhangi bir öneriyi kabul etmeyeceğini açıklayarak uyarı grevlerine başladı. Yine, inşaat sektörü, Ticaret, Banka ve Sigorta sektörü, Kağıt, Basım sektörü sendikaları da uyarı grevleri ile toplu sözleşmeleri etkilemeye çalışıyorlar. Sıcak bir ilkbahar yaşanacak gibi görünüyor.

(*) ***Almanya'nın birleşmesi sırasında yapılan bir anlaşmaya göre, eski Doğu Almanya'da grev yapılması dondurulmuştu. Bu nedenle Doğu Eyaletleri, grevin dışında kalıyor. Bunun sonucu oldukça ilginç gelişmeler yaşanıyor. Örneğin Berlin şehrinde eski Batı Berlin'de otobüs ve tramvaylar çalışmazken, Doğu kesimde grev yapılamıyor ve araçlar, eski sınıra kadar gidip geri dönmek zorunda kalıyorlar.***

ALMANYA'DA BİRLEŞMENİN FATURASI*

Almanya'da savaş sonrası dönemde yaşanan en büyük grev hareketi olan kamu çalışanları grevi, işçilerin daha yüksek ücret talebinden daha fazlasını yansıtıyor: İki Almanya'nın birleşmesinden birbuçuk yıl sonra fatura artık ortada!

Enflasyon, vergi artışları ve düşen ücretler Almanya'da artık gündelik konular halini aldılar. Cumhurbaşkanı Kohl da artık "birleşmeden sonra herkesin durumu daha iyi olacak" diye konuşmayı bırakmış durumda. Şimdi "fedakarlık" vb. diyor ama Alman işçileri böyle bir fedakarlığı istemediklerini gösterdiler.

Bonn'un geçen yıl başlattığı doğuyla "dayanışma vergisi" enflasyonu yükseltmeyi sürdürüyor. Gerçek ücretler 1991'de 0.4 oranında düştü, gelecek iki yıl boyunca da yüzde 3-4 oranında bir düşme yaşanması bekleniyor. Ortalama bir işçi 1990'daki ücret düzeyini ise ancak 1995 yılında yakalayabilecek.

Grevci kamu işçileri hükümetin mali kaynak sıkıntısının tümünün orantısız biçimde kendi sırtlarına yüklendiğini söylüyorlar. Üstelik sendika önderliğinin "maaşları doğudaki yurttaşlarla paylaşma" önerisi de işçiler tarafından benimsenmiyor.

"Doğu'nun kurtarılması" operasyonu ise son derece ağır ilerliyor. Geçen yıl 180-200 milyar DM ülkenin doğusuna transfer edildi. Bunun üçte ikisi yatırım yerine tüketime harcandı. Yüzde 50'lere ulaşan işsizliğin üstünün örtülebilmesi içinse oldukça büyük bir miktar ayrıldı. Buna karşın doğudaki sanayi üretimi düşmeye devam ediyor. Diğer yandan federal hükümetin bütçe açıkları 130 milyar DM'a ve toplam iç borçlar 1-3 trilyon DM'a çıktı.

Almanya'daki enflasyon oranı (yüzde 4.5) tarihinde ilk kez İngiltere, Fransa ve ABD'nin üstüne çıktı. Almanya bugünlerde, geçen yıl kendisinin gerçekleşmesi için o kadar ısrarcı olduğu para birliği anlaşmasının.gereklerini bile karşılayamaz duruma geldi. Alman Merkez Bankası Başkanı, "Alman ekonomisi kritik bir geçiş süreci yaşıyor" diyor, "Alman birliğinin düşündüğümüzden daha çetin bir sorun olduğu ortada."

Almanlar artık yavaş yavaş, eski doğu Almanya'nın beş yıl içinde tarihe gömüleceği ve doğunun hemen yeniden imar edilebileceği yolundaki varsayımlarından vazgeçmeye başladılar.

Artık Doğu Almanya'nın batının standartlarına yükseltilebilmesinin iki kuşağın yaşamını alabileceği söyleniyor. Artık batı Almanlar doğunun kendisine katılmasıyla birlikte daha büyük ve kalabalık bir ülke haline gelmiş olsa bile Almanya'nın geçmiş kırk yıl boyunca sahip olduğu ekonomik konumunda kalamayacağını anlamış bulunuyorlar.

Almanya artık yüksek borçlara ve düşük karlara sahip bir ülke durumuna geldi. Üstelik artık Almanya'nın, ülke içindeki toplumsal barışı biraz ücret artışı ve sosyal yardım karşılığında satın alabilecek gücü de kalmadı. "Alman devi" artık oldukça zayıflamış durumda. Aslında Fransız, İtalyan ve İspanyol ekonomileri, iki Almanya'nın birleşmesi öncesinde bile Alman ekonomisine yaklaşmışlardı. Almanya diğer yandan da Japon ve Güney Asya ekonomilerinin artan rekabetiyle karşı karşıya.

Artık, Avrupa Birliğinin Almanya'nın gücüne dayalı olarak gerçekleştirilebileceğine ilişkin hayaller de sona ermeye başladı; Almanya, kendileri de pek parlak durumda olmayan diğer ekonomilerin dayanışmasına ihtiyaç duyarken, sıradan Almanlar 1992'de gerçekleştirilmesi öngörülen ekonomik ve mali bütünleşmeye muhalefet etmeye başladılar.

* *Newsweek Dergisinden kısaltılarak çevrilmiştir.*

İşte Amerikan Rüyası

özler "sosyalist" ülkelerdeki olaylara i ve kapitalizmin nasıl demokratik, li ve insancıl bir sistem olduğu her gazetelerden ve TV kanallarından vaaz ken, ABD'deki zenci ayaklanması bir manşetlere çıktı. "Sosyalist" ülkelerde- sel karşı çıkışlar demokrasinin zaferi syalizmin tasfiyesi olarak alkışlanırken lizmin kabesindeki bu olayların basında nasıl yeralacağı merakla beklenir- manşetler birbiri ardına sıralandı... "Ka-", "kara isyan", "kara talan". Kraldan ralcı olan Türk medyası, ABD kamuo- n bile sert bir tepkiyle siyahların tep- kara sıfatı kullanarak karalamaya ça- ırkçı ve milliyetçi ABD rejiminin gerçek yüzünü açığa vuran, polislerin bir zenci- siye dövmesi ve bu olay videoya çekilmasına rağmen polislerin suçsuz bu- sının nedenleri üzerinde hiç durmadı. ya ABD gibi, tüm dünyaya demokrasi bir ülkenin polisleri bir zenciye iş- etmiş ise demokrasiyi kollama ve ko- amacıyla yapmışlardır. Ülkemizdeki e ve katliamlara da aynı mantıkla lardan farklı bir tavır beklenemezdi. Bu geleneksel yaklaşım bir yandan n kendi ideolojik duruş noktasından ken, diğer yandan siyahların bu denli tepkisinin tarihsel, sosyal, sınıfsal türel nedenleri üzerinde hiç durmadı. "siyah öfke"nin bir tarihi vardı. Ve bu kelimenin gerçek anlamıyla sınıfsal bir mücadele tarihiydi. Sınıfların ar- madığı ve buradan yola çıkarak sınıf delesinin tarihe karıştığını ileri süren- bu olay basit bir talan olarak göste- çalışıldı. Oysa eylemlerin biçimin- çok, bu eylemlere yol açan bilinçten mek gerekiyor.

■ *Sınıfların artık olmadığı ve buradan yola çıkarak sınıf mücadelesinin tarihe karıştığını ileri sürenler bu olayı basit bir talan olarak göstermeye çalıştılar. Oysa eylemlerin biçiminden çok, bu eylemlere yol açan bilinçten söz etmek gerekiyor.*

bah uyandım,
özgürlüğe takılmış..."

ir zenci şarkısında geçen bu dize de yaşayan milyonlarca siyahın ger- ni ifade etmektedir. Yıllarca önce Af- ki vatanlarından koparılırken, haber- aracı olarak kullanmasınlar diye elle- alınan davullarından ayrı düştükleri beri özgürlük onların vazgeçemedik- tkuları oldu. Davullarını yitirdiler le olarak çalıştıkları pamuk tarlala- tarla ağıtlarını" (Field Crv) söyleye- ürlük tutkularını dile getirdiler. Çün- yaz adamın ırkçılık ve egemenlik tutkusunu ancak insanlık onurlarının kaynağı olan özgürlük düşüncesini canlı tutarak yenebileceklerini biliyorlardı. Ve özgürlük onların aklına hep takılı kaldı... Martin Luther King, Malcolm, Biko gibi önderleri katledilirken ve binlercesi Ku-Klux Klan faşist terörü ile yakılarak, asılarak katledilirken "bir gün kazanacağız" düşüncesini canlı tuttular. Unutulmayacak, unutturulamayacak bir mücadele geleneği oluşturdular.

1960'lı yıllara gelindiğinde siyahların hala beyazlarla aynı mekanları, araçları kullanma hakkı yoktu. Seçme seçilme hakkı sadece beyazlara tanınmıştı. Ama siyah bir genç Afrikadan yola çıkarken ellerinden alınan davulların sesini yüzyıllar sonrasına mücadele içinde taşımasını bilmiştir. İşte 60'lı yıllarda davullarına tekrar sahip çıkma mücadelesi veren bir siyah şunları söylüyordu: "Bu derin konudur. Küçük çocukken ninem bana öyküler anlatırdı. Beyaz insanların neler yaptıkları hakkında konular. Babamın bir ağaca asılıp taşaklarını yaktıkları zaman başka bir ağaçta yakılan bir zencinin ölümünü protesto ederek evini nasıl terkettiğini anlatırdı. Bu tür öyküler kolay kaybolmuyor."

Evet o yıllar bir zencinin beyaz bir kadınla konuşmaya cürret ettiği için dövülerek öldürüldüğüne tanık oluyordu. Liberalizmin ve demokrasinin beşiği olduğunu iddia ederek övünen ABD, bundan sadece otuz yıl önce ortaçağdan kalma ırkçı baskı ve katliamların beşiğiydi. Kızılderi halkını katlederek, tarihsel ve kültürel olarak yoketmeyi başaran ABD demokrasisi bu sefer siyah halka karşı savaş açmıştı. Ne var ki 60'lı yıllarda Küba'dan, Vietnam'dan, İrlanda'dan, Fransa'dan, Afrika'dan gelen ezilmişlerin ve yoksul halkların sesini duyan ABD'deki siyahlar bu sesin kendi tarihlerinin bir parçası olduğunu hissettiler. Bu sesi tanımışlardı bu ses onların da sesiydi. Ve tekrar "bir gün kazanacağız" sloganını haykırarark yollara döküldüler. Yine katledildiler, zindanlara dolduruldular. Beyaz efendileri onlarla eşit olmak istemiyordu. Efendi köle ilişkisini sürdürmek için farklılıklarını gündelik yaşamın her alanında onlara hissettiriyorlardı. Beyazların ayrı okulları, otobüsleri, lokantaları, kiliseleri kanunları vardı. Ve siyahlar bu ayrıcalıklar sayesinde ikinci sınıf "insan" muamelesine tabi tutuluyordu. Önce bu ayrıcalıkların ortadan kaldırılması mücadelesi başlatıldı. "Gir-otur" (Go in, Sit in) evleriyle beyazlara ayrılmış bulunan tüm mekanları işgal ettiler. Irkçı ve milliyetçi ABD rejiminin siyahların devrimci demokrat beyazlarla birlikte başlattığı bu mücadeleye verdiği yanıtı o günleri yaşayanlar şöyle anlatıyor: "Biz yürüyüp şarkı söylüyorduk. Çok geçmeden herkes katılıyordu. Her akşam kodesi dolduruyorduk. Albanv'de yeteri kadar yerleri yoktu onun için çevre kodeslere gönderiliyorduk. Hepsini doldurmuştuk. Ama herkes sevgi ve birliktelik ruhuyla birbirine yapışıyordu... Eğer özgür olacaksanız bir gün bir yerden başlamalısınız." Evet onlar bir gün bir yerden başlamış olan mücadeleyi sürdürdüler. Belki ütopyalarını gerçekleştiremediler ama, ırkçı rejim bu mücadeleler sonucunda beyazlarla siyahların eşit olduğunu kabul etti ve ırkçı kanunları değiştirdi. Kuşkusuz kanunların değişimi toplumsal ve siyasal yapının değişimi anlamına gelmiyor. ABD'de siyahlar ve diğer azınlıklar hala ikinci sınıf "insan" olarak yaşamak zorunda. Ama bu ikinci sınıf insanlar yine de mücadele içinde elde ettikleri haklarına sahip çıkmasını biliyor. İşte California'da başlayıp önce tüm ABD ve ardından Kanada'ya da yayılan siyah tepki bir anlamda siyahların kendi tarihsel mücadelelerine sahip çıkma tutkusu olarak kavranmalıdır. Her mücadele bir gelenek yaratır. Bu yenilgiyle sonuçlanan mücadeleler için de geçerlidir. ABD'de siyah hareket devrim düşleriyle yola çıkmıştı. Vietnam'da, Küba'da olduysa niçin ABD'de olmasın diye düşünüyorlardı.

Bir gün kazanacaklar!

Yenildiler... Devrim düşlerini önce ertelediler, sonra unuttular. Ama "akılları hep özgürlüğe" takılı olarak, "bir gün kazanacağız bütün kalbimle inanıyorum ki bir gün kazanacağız" şarkısını terketmediler. Kapitalizm, liberalizm, serbest piyasa ve demokrasi lafızları onların kölelerinin derinliklerinde yer eden bu duyguyu söküp atamıyor, atamayacak da... California'dan başlayan ve kendiliğinden bir biçimde tüm Kuzey Amerika kıtasına yayılan bu öfke Kapitalizm ve liberal demokrasi var oldukça ezilenlerin öfkesinin de var olacağını bir kez daha gösterdi. Ve bu bir sınıf savaşıdır.

DÜNYA'DAN KISA KISA

Rusya'da Grevler

Rusya'da hayat pahalılığının giderek ağırlaşması karşısında grevler de yaygınlaşıyor. Moskova'da 42 okulda çalışan öğretmenler, ücretlerinin artırılması ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi talepleriyle, 28-30 nisan tarihlerinde 3 günlük uyarı grevinde bulundular. Öğretmenler, taleplerinin kabul edilmemesi durumunda Moskova'daki bütün okullarda greve gideceklerini açıklıyorlar. Sağlık harcamalarıyla ücretlerinin artırılmasını isteyen sağlık personeli ve doktorların da grev hazırlıkları içinde oldukları bildiriliyor.

IBM'de İşten çıkartmalar

Dünya'nın en büyük bilgisayar üreticisi olan IBM'de işten çıkarmalar sürüyor. 1991 yılı içerisinde 29 bin işçinin işine son veren IBM'in 1992 yılı içerisinde de işten çıkarmaları sürdüreceği ve ilk aşamada 5 bin işçinin işine son vereceği, 1992 yılı işten çıkarma programının sonucunda ise toplam 20 bin işçinin işten çıkarılmış olacağı bildiriliyor. IBM'in işçi çıkarımına gideceğini açıklamasından sonra, firmanın borsadaki hisse senetlerinin büyük bir tırmanışa geçtiği belirtiliyor.

Volkswagen'de Işten çıkartmalar

Almanya'nın dünyaca ünlü otomobil kuruluşu Volkswagen'in işten çıkarmalara gideceği bildiriliyor. IG Metal Sendikası Başkanı Franz Steinkühler'in açıklamasına göre, Volkswagen'den çıkarılacak işçi sayısı 25 bin civarında olacak. İşverenin açıklamasına göre de 12 bin beşyüz işçi işten çıkarılacak. Çıkarılacak işçiler arasında yabancıların, özellikle de Türk işçilerin yeralacağı bekleniyor.

UNFPA, Dünya Nüfusunun Durumu 1992 Raporu Yayınlandı

Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu (UNFPA) Dünya Nüfusunun Durumu 1992 raporunu 29 Nisan'da yayınlandı. Rapora göre Dünya nüfusu 92 ortalarında, 5.48 milyara ulaşmış durumda. Rapor; fakir, okur yazar olmayan ve yetersiz beslenen kişilerin sayısının tehlikeli bir şekilde arttığına dikkat çekiyor. Rapora göre; 1 milyar 156 milyon kişi mutlak yoksulluk içinde yaşamakta. Yine rapora göre; gelecek 10 yıl içinde dünya nüfus artışının %83'e yakını şehirlerde görülecek.

Peru'daki Cezaevlerinde Direniş

Peru'da yönetime el koyan Alberto Fujimori'nin gerillalara karşı cezaları ağırlaştırma politikası karşısında, cezaevlerinde bulunan Aydınlık Yol gerillalarının başlattıkları direnişin dört gün sürdüğü ve bu direnişlerde 20 gerillanın cezaevlerine baskın düzenleyen polisler tarafından öldürüldükleri bildiriliyor.

AFGANİSTAN'DA

İslamın Zaferi mi, Etnik Bilenme mi?

■ *İslamcıların moral kaynaklarından biri olan, Afgan mücahitlerinin direnişi, gelinen noktada, islamcıların sevincini kursaklarında bırakacak bir etnik çatışmaya dönüştü.*

Genelde uluslararası Islamcı hareketin, özelde Türkiye'deki İslamcıların iki önemli moral kaynağı oldu geçtiğimiz 10-12 yıl boyunca: İran Devrimi ve Afgan mücahitlerinin direnişi. İran'ın yavaş yavaş radikalizmini kaybetmesi ve mücahitlerin bir türlü iktidara gelemeyişi son birkaç yıldır bu moral kaynaklarını iyice aşındırmıştı.

Geçenlerde Afganistan'da Necibullah'ın iktidardan uzaklaşması ve Kabil'e mücahitlerin girişi İslamcı çevreleri olağanüstü sevince boğdu ve Afganistan'ı yeniden bir moral kaynağı olarak kullanmaya başladılar. Oysa gelişmeleri yakından bilenler açısından durum oldukça farklıydı. Herkesin Ruslar çekildikten üç gün sonra düşeceğine inandığı Necibullah yönetimi, nasıl olmuş da bu kadar uzun yaşayabilmiş ve herkes bu yönetim kolay kolay yıkılmaz derken aniden yıkılıvermişti?

1992 Ocak ayından itibaren Afganistan'da yaşananlara yakından bakmak İslamcıların sevincini kısmen kursaklarında bırakacak bir tablo ortaya çıkaracaktır.

İSLAMIN ZAFERİ Mİ? ETNİK BİLENME Mİ?

Necibullah'ın düşüşünü mücahitlerin askeri zaferi olarak görmek doğru olmaz. Sovyetler'in çekilişinden beri mücahitler gerçekleştirdikleri bütün önemli saldırılarda geri püskürtüldüler. Başından beri mücahitlere destek vermiş ABD dahil bütün batı 1991 yılında zamanın mücahitlerin aleyhine işlediği ve Necib'in yerinde siyasi manevralarla durumu lehine çevirdiği inancındaydılar.

Peki durum böyleyken işler şimdi birden nasıl tersine döndü? Bu ters dönüşteki kilit isim General Abdurreşid Dostum'dur. Özbek asıllı General Dostum Necibullah'ın elinden Afganistan Milli Kahramanı madalyasını almış, tamamen Özbeklerden oluşan 52. tümeni kurmuş ve yıllarca ülkenin Kuzey'ini kontrol altında tutmuştu.

İşte Afganistan'da son bir iki ay içerisinde yaşanan çarpıcı gelişmelerin baş mimarı bu general Dostum'dur.

Artık Afganistan'da din uğruna savaşın bittiğini ve bundan böyle yaşanabilecek çatışmaların etnik damgalı olacağını belirtmek gerek. Nitekim Necibullah'ı yıkan da, daha çok etnik sorunlar olmuştur.

Necibullah'ın sonu, bu yıl Ocak ayında, stratejik önemini eski SSCB'ye sınır olması ve yardımların yığınak noktası olmasıyla kazanmış Kuzey'deki Hayratan bölgesi komutanı General Monem'i görevden almaya kalkışmasıyla başladı. Özbekistan ve Tacikistan'a sınır olan ve daha çok Özbek ve Taciklerin yaşadığı bu bölgeye Peştu bir general atamaya karar verdi Necibullah. Ünlü general Raşid Dostum'a çok yakın olan General Momen'i görevden alma girişimi hiç de iyi sonuç vermedi. General Momen Sovyet silah yardımlarında en iyi parçaları Hayratan'da tutmuştu.

General Dostum'la olan yakınlığıyla daha da güçleniyordu. General Dostum ona görevi asla bir başkasına bırakmamasını söylerken, Necibullah'tan da Momen'i görevden almaktan vazgeçmesini istedi. Necibullah etnik meseleleri hep hafife almıştı. Oysa en önemli komutanı General Dostum, Momen değiştirilirse karşı çıkacağını ve silahını Kabil'e çevireceğini söylemiş ve bu arada da etnik olarak yakınlık duyduğu Tacik mücahit komutanı Ahmed Şah Mesud'la ilişkiye geçmişti. Necibullah General Momen'i değiştirme kararından vazgeçti. Ama artık geç kalmıştı. Bir anda yaşanan bu olaylar Necibullah'ın otoritesini iyice sarstı. Mart'da Necibullah'ın BM planı çerçevesinde kurulacak bir hükümete yetkilerini devredeceğini açıklaması ise tam anlamıyla kendine vurduğu bir son darbe oldu. Hem kendi partisi içerisinde hem de ordu içerisinde birçok etkin isim, gitmeye hazırlanan birinin yanında daha fazla durmanın anlamsızlığına karar verdiler.

■ *Afganistan'da din uğruna savaş bitti. Bu gün çatışma, islamcı-komünist ayrımında değil dünyanın birçok yerinde olduğu gibi etnik ayrımlar temelinde yaşanmaya başlandı.*

Kendisi bir Peştu olan Necibullah'ın aniden ve büyük bir hızla yaşadığı destek kaybı Kabil'deki iki önemli Tacik generalin de Mezar-ı Şerif'in düşmesinden sonra Necibullah'ı istifaya zorlamalarıyla doruğa ulaştı.

Afganistan'da kartlar artık islamcı-komünist ayrımında değil dünyanın birçok yerinde olduğu gibi etnik ayrım temelinde yeniden karılmaya başlandı. Peştu Savunma Bakanı General Vatancar ile İçişleri Bakanı da son olaylarla birlikte Hikmetyar'ın yanına geçtiler. Şimdi bir tarafta Peştu kartını, üstelik de oldukça başarılı bir şekilde oynamaya başlayan Hizb-i İslami lideri, diğer tarafta da Mesud'un etrafında toplanan milisler var.

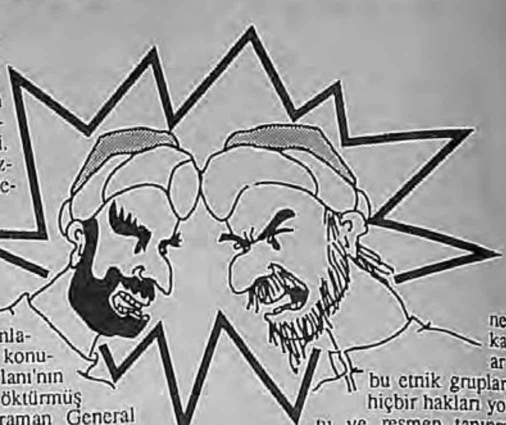

Kabil'in güneyinde mevzilenmiş olan Hikmetyar mücahitlerinin talebi çok ilginç. Özbek milislerin yani General Dostum kuvvetlerinin kentten çekilmesi. Buna karşın, Mesud'un sözleri de kartların artık etnik temelde karıldığını göstermesi açısından oldukça açıklayıcı: "Kabil'e Özbek general Abdürreşid Dostum'un birlikleriyle yaptığımız ittifak sonucunda girdik. Onların buradan ayrılmaları söz konusu değildir." Pensir Kaplanı'nın yıllarca kendisine kök söktürmüş olan komünist milli kahraman General Dostum'u savunusu şimdi böyle. Öte yandan da, aşırı İslamcı olarak tanınan Hikmetyar'ın General Vatancar ve Tanay gibi din düşmanlarını bağrına basması var.

Kısacası, 14 yıllık iç savaş Afganistan'da bir etnik bilenmeye yolaçtı.

30 DİL 300 LEHÇE: ETNİK BİR DİNAMİT KUTUSU

Afganistan'daki yerleri doğru dürüst bilinmeyen mayın tarlaları uzun süre BM ve benzeri kuruluşların kafasını meşgul etmişti. Bu tarlalar nasıl tespit edilip temizlenecekti? Mücahitler her yeri mayınlamışlar ama bunların doğru dürüst haritasını yapmayı hiç düşünmemişlerdi.

Afganistan'a barış geldikten 10 yıl sonra bile bu tarlaların yüzlerce bacak, kol koparacağı, can alacağı söyleniyordu. Oysa Afganistan'ın tam bir etnik mayın tarlası olduğu ancak mücahitler Kabil'e girdiğinde anlaşılabildi. Kabil'deki ilk üç gün içerisinde Hikmetyar'ın Peştu mücahitleri, yakaladıkları Özbek milisleri kollarını bacaklarını kesip canlı canlı hayvanat bahçesindeki arslanlara attılar. Çatışmaların patlak verip uzun süre devam etmesi durumunda ise kimbilir daha ne kadar kol bacak kopacak?

Kabil'de insanlar şimdi eskisinden çok daha endişeli ve insanlar tüm olanaklarını kullanıp göçmeye çalışıyorlar.

Bugün Afganistan'da 30 dil ve 300 kadar da lehçe konuşuluyor. Muhammed Mahmud'un devrilerek SSCB yanlısı bir yönetimin kurulduğu 1978 Nisan darbesine kadar bu etnik grupların hiçbir hakları yoktu ve resmen tanınmıyorlardı. Nisan darbesi Afganistan'daki milliyetlere önemli kazanımlar sağladı. Bir Kardeş Milliyetler Vezareti kuruldu. Bir takım bölünme ve değişikliklere uğrayan bu bakanlık en son Ulus Sorunları Genel Müdürlüğü olarak varlığını sürdürüyordu. Resmen tanınan 8 milliyet vardı ülkede: Peştu, Tacik, Hazara, Özbek, Türkmen, Nuristani, Baluc ve Pesei. Yaklaşık 15 milyon nüfusun yaşadığı Afganistan'da resmen tanınan 8 milliyetin dışında Uygur, Arap, Pamiri, Signi, Gucur, Urmeli, Hindi, Afsari, Caraymak, Kırgız, Kazak, Karakalpak, Cemşidi ve Taymani gibi etnik gruplar da var.

Resmen tanınan 8 milletin de kendi dillerinde yayın yapan medyaları, Özbek, Türkmen, Tacik ve Hazaların da kendi okulları vardı. Artık okul açmak gibi haklar birçok etnik gruba yetmiyor. 14 yıllık iç savaşta küçük küçük de olsa birer askeri güçe dönüşen etnik gruplar şimdi bu askeri güçlerini siyasal güce tahvil etmek istiyorlar.

Ülke kurulduğundan beri yönetimi elinde bulunduran Peştulara karşı şimd birleşmek zorundalar.

Aksi halde Afganistan'ı yıllardır yöneten ve nüfusunun yarısını oluşturan Peştuların yeniden denetimine girmek durumunda kalacaklar. Bugün Türkmenlerin ve Özbeklerin kafasında ülkede konfederal bi sistemin oluşması var.

ÜÇ SENARYO

Afganistan'da şimdi ne olacak sorusun verilebilecek üç yanıt var. Bugün hem başkent Kabil'in her mahallesi hem de ülkenin değişik bölgeleri belli kabilelere ya da milliyetlere bağlı silahlı grupların denetiminde. Bu gruplar, şimdilik konfederasyon diyerek seslerini yükseltmeye başladılar.

Ortak paydaları olan İslamın değişi mücahit gruplarını Rus işgali dönemind bile birleştiremediği göz önüne alınırsa dinin bundan böyle birleştirici bir rol oynayacağını düşünmek hayal olacak.

Artık saflaşmala etnik yapı temelinde Afganistan ya Yugoslavya benzeri bi süreç yaşayacak ve uzun etnik çatışmala sonucu parçalanacak ya da bu uzun ve kanlı savaşlar sonucu Peştu çoğunluğu temsil eden Hizb-i İslami iktidarı ele geçirerek koyu bir islami rejim kuracak.

Üçüncü ve şimd en fazla istenen senaryo ise Kabil'de ılımlı mücahit gruplarının ve Tacik mücahit lider Ahmet Şah Mesud etrafında toplanmış Peştular dışındaki etnik grupların iktidarlarını sağlamlaştırmaları ve gittikçe daha ılımlılaşan bir islami yönetim kurmaları.Her koşulda Afganistan'daki karışıklık ve çatışmaların daha uzun devam edeceğini söylemek mümkün.

DÜNYADA 1 MAYIS 1992

ABD

Irkçı saldırıların her alanda yoğunlaştığı ezilen sınıfların çöplüklerin "berduşların" daha yığınsallaştığı ABD'de 1 Mayıs ayaklanma ile beraber geldi. 1 Mayıs kutlamaları siyah, beyaz, sarı, ırktan binlerce gösterici tarafından gerçekleştirildi. Kutlamalara polisler ve ırkçı çeteler saldırıda bulundu. Çıkan çatışmalarda çok sayıda gösterici yaralandı.

ALMANYA

1 Mayıs gösterileri, Kamu çalışanlarının greviyle birleşince daha renkli ve katılımın yüksek olduğu yürüyüşlerle kutlandı. Gösteri yürüyüşlerine yabancı işçiler çok yoğun katılım gösterirken Türkiye'li devrimci gruplar yargısız infazlara ve Kürdistan'da gerçekleşen katliama karşı gösteriler yapıldı. Berlin, Kruzefeld'te 1 Mayıs göstericilerine yüzleri maskeli faşistler saldırdı. Çıkan çatışmada çok sayıda gösterici yaralandı ve 30 kişi gözaltına alındı.

ARJANTİN

Buenos Aires'de yaklaşık 12 bin kişi, faşist cunta tarafından katledilen devrim şehitlerinin anılması merkezli bir gösteri düzenledi. Hükümet Sarayı önündeki Mayıs Alanında slogan, pankart ve konuşmalarda kayıpların, katliamların hesabının sorulacağı haykırıldı.

BDT

Kızıl Meydan'da, 70 bin kadar gösterici Lenin Marks ve Engels posterlerini taşıyarak "Lenin yaşadı, yaşıyor, yaşayacak", "Dolar uşakları Rusya'dan defolun" pankartlarının taşındığı gösteride yüksek bir coşku ve yoğun güvenlik önlemleri vardı. BDT'de bir çok sovyette gösteriler yapıldı.

FRANSA

Paris'te yapılan mitinge 6 bin kişi katıldı. Miting göçmen işçilerin çok yoğun katılım gösterdiği ve Kürdistan'daki katliamların protesto edildiği, çoşkulu bir şölene dönüştü.

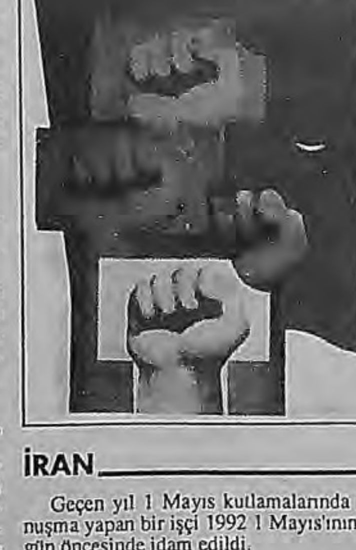
Körgemale proletaarse internatsionalismi lipp!

İRAN

Geçen yıl 1 Mayıs kutlamalarında konuşma yapan bir işçi 1992 1 Mayıs'ının iki gün öncesinde idam edildi.

İNGİLTERE

Londra'da Uluslararası Sendikal Dayanışma Kampanyası çerçevesinde bir toplantı düzenlendi. İrlandalı, İran'lı, Polonyalı ve Türkiyeli işçiler Londra'da bir yürüyüş düzenlediler. Kürdistan'da süren katliamları protesto eden yürüyüşçüler sloganlarında ve pankartlarında proleterya enternasyonalizmini öne çıkarttılar.

İSVEÇ

Yaklaşık 200 bin kişinin katıldığı bir yürüyüş düzenlendi.

JAPONYA

Yaklaşık 8 milyon işçi 1 Mayıs'ta düzenlenen toplantılara katıldı. İktidarın eleştirildiği toplantılarda temel talep çalışma saatinin düşürülmesiydi.

YUNANİSTAN

Atina'da temizlik işçilerinin greviyle bütünleşen 1 Mayıs, ulaşım hizmetlerinde çalışan işçilerin 2 saatlik iş bırakma eylemiyle kutlandı.

ÇİN-VİETNAM

Her iki ülkede de yönetimler, büyük birer gösteri düzenledi.

G. KORE

1 Mayıs'ta hapiste olan devrimcilerin ve sendika liderlerinin serbest bırakılmasına yönelik gösterilerde polisler gösterici ve çoğunluğu öğrenci gençlikten oluşun 5 bin kadar eylemciye saldırdılar.

FİKRİ SÖNMEZ YAŞIYOR!

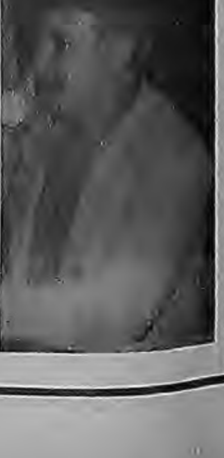

Kıyıda rüzgar,
Dağlarda pınardı,
Halkın kavgasında o bir çınardı.
Onunla başladı ilçede öykü.
Kozasından kurtulan kelebek gibi,
Yürümeye başlayan bir bebek gibi,
Yarınlarını alıp avuçlarına,
Dokundular yarının gül uçlarına.
Barut acısı ölüm bu, sığar mı tabutlara.
Sesimiz bıçak gibi saplanır bulutlara.
Şimdi bir ışık,
Gecede yıldızdır,
Halkın toprağında o bir filizdir.
Anısıyla büyür yeni bir öykü,
Kozasından kurtulur uçar kelebek,
Yürümelere başlar güneşten bebek.
Yarınlarını alıp avuçlarına,
Tırmanırlar güneşin al burçlarına.

(Ersin ERGÜN - Fikri Sönmez'e Ağıt)

EKNOLOJİ VE EMEK SÜRECİ

sel ve teknolojik süreç nötr bir olgu
dir. Üretim tarzının işleyişi tarafından
enen, üretim ilişkilerinin dönemsel
klerince etkilenen ve sonuçta
-sermaye çelişkisine bağımlı olarak
en bir olgudur.

tüm dünyada, ge-
da "sol"un yenil-
diği kabul gören
ktır. Yenilgi karşı-
ın eğenler, kendi
rine kaynaklık
felsefi, ideolojik
arkaplanı da ye-
göstermeye çalı-

kapitalizmi hak-
ını haksız çıkar-
izm, gelişen ve
nileyen bir sis-
ğunu kanıtladı.
ise tıkandı ve
lar. Bu bakış açı-
pitalizmin nasıl
rduğu sorusuna,
in "çağdaş" geliş-
ak uydurabildiği,
elişmeleri besledi-
veriyorlar. "Bi-
teknolojik geliş-
lar, "kapitalist sis-
gerçeğidir. Sosya-
limsel ve tekno-
melere ayak uy-
ak yok olmaya
mıştur."
lojik gelişme"
ki bu hayranlık
kavrama ve çö-
başarabilecek
bakışa izin ver-
ucta "teknolojik
ortaya koyduğu
sonuçlar, "bilim-
n" bir yöntemle
r. Yenilgi karşı-
nsizliğe kapılan-
lizmin "olgula-
yorlar.Olguları
yıp, sonra da bu
karşısına geçip;
n hiç öngörme-
muazzam bir
iye iç geçirmek
vensizlik psiko-
lığı bir ruh hali
mlanabilir.
ı, bu anlayışa
an öyle bir deği-
kapitalizm yeni
ya ulaşmıştır ve
düşüncenin temel
nin hepsi yanlış
ki önermeyi tar-
eğer görüyoruz:
"üretimin tabi bir
ndeki geleneksel
ine bilimsel tek-
yüksek, yaratıcı-
, tabi kılınması
klı olmayan ye-
" tezidir. İkincisi

ise, "gerek işçi sınıfının gerekse burjuvazinin geleneksel kimliğinin dağılması" tezidir.

"BAĞIMSIZ TEKNOLOJİ " MASALI

Bu yaklaşım sahipleri teknolojiyi ve üretici güçlerin gelişmesini nötr bir olgu gibi ele alıyorlar. Yani, bilimsel ve teknolojik gelişmeyi, emek-sermaye çelişkisinden bağımsız bir süreç gibi değerlendiriyorlar.

Oysa bilimsel ve teknolojik süreç nötr bir olgu değildir.

Üretim tarzının işleyişi tarafından belirlenen, üretim ilişkilerinin dönemsel özelliklerince etkilenen ve sonuçta emek-sermaye çelişkisine bağımlı olarak gelişen bir olgudur. Sorun, "bağımsız" olarak gelişen teknolojinin üretime sokulması sonucu ortaya çıkan ürünlerin farklı toplumsal kesimler arasında nasıl dağıtılacağı ya da "bağımsız" teknolojinin kimin elinde olduğu sorunu değildir Teknolojinin ne olduğu, neden geliştiği ve emek süreci ile ilişkisi de araştırma konusu olmalıdır.

Teknolojinin kendisi sorgulanmadan teknolojik gelişmenin etkilerini anlamak mümkün görünmemektedir.

Teknolojik gelişme, kapitalist üretim tarzının içsel bir olgusudur. Teknoloji genel bir ifadeyle, üretim sürecinin örgütleniş biçimidir. Üretim süreci içinde üretim aracı ve emek gücünün biraraya getiriliş tarzıdır. Bunun anlamı şudur: Teknoloji sadece makinalara yani üretim araçlarına indirgenemeyen ve toplumsal bir ilişkiyi içeren bir kategoridir. Bu özelliği dolayısıyla, teknoloji içinde geliştiği üretim ilişkilerine sıkısıkıya bağlıdır.

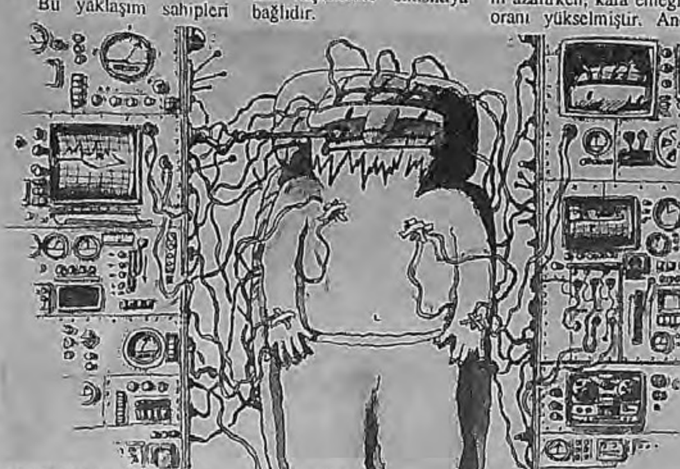

TEKNOLOJİYİ NE DEĞİŞTİRİR ?

Kapitalist toplumda teknolojik değişimi belirleyen birinci etmen, sermayeler arası rekabetin dürtüsüyle maliyeti düşürme ve karı azamileştirme ihtiyacının bir süreklilik haline gelmesidir. Teknolojik değişmeyi belirleyen ikinci etmen, işçi sınıfı örgütlülüğünün ve işçilerin taleplerinin sermayenin çıkarlarını tehdit eder duruma gelmesi sonucu, sermayenin bu tehdidi ortadan kaldırabilmek amacıyla emek gücünü kendi içinde bölme ve emek gücünü emek sürecinde makinaların uzantısı haline getirerek vasıflı emeğe bağımlılığını en aza indirgeme çabasıdır. Yeni bir teknoloji çoğu kez bu iki etmenin bir araya geldiği dönemlerde üretim sürecine sokulur.

1970'lerden sonra gelişmiş kapitalist ülkelerde hızlı ve köklü bir teknolojik değişim yaşanmaya başlandığı doğrudur. Ama bu değişimin temel nedeni, 1970'ler başında ortaya çıkan krizin egemen sermaye gruplarını krizi aşacak yeni arayışlara (teknolojik, sektörel) itmesidir. Krizi aşmanın sermaye açısından biricik yöntemi karlılığı azalan sektörleri azgelişmiş ülkelere aktarmak, emeğin sömürüsünü yeni yöntemlerle derinleştirmek, ücretli emek -sermaye ilişkisini yaygınlaştırabilmek ve yeni karlı sektörlere ve teknolojilere yatırım yapmaktır. Gelişmiş ülkelerde kol emeğinin oranı azalırken, kafa emeğinin oranı yükselmiştir. Ancak bu olgu, emeğin artık nitelik kazandığı ya da vasıflı olduğu anlamına gelmez. Emeğin vasıflı olup olmaması ne kadar kol gücü, ne kadar kafa emeği taşıdığına bağlı değildir. Emeğin vasıflı olması demek ürün ve üretim süreci üzerinde egemen olmak demektir. Oysa kapitalizm ta başından beri ister kafa ister kol tüm emekçileri üretim süreci içinde üründen daha çok koparan, sürece nihai damgasını vurmasını engelleyen bir tarzda gelişmiştir.

> *Dünya bir fabrikaya dönüşmekte. Eskiden bir fabrika içinde tasarımdan üretimin son bölümüne kadar tüm aşamaları bir aradayken, bugün bir eğilim olarak tasarım ve en gelişmiş teknoloji gerektiren üretim aşamaları gelişmiş ülkelere, daha geri teknoloji ve daha çok emek gücü gerektiren aşamalar bağımlı ülkelere bırakılmıştır.*

DÜNYA CAPINDA İŞBÖLÜMÜ

Dünya çapında "esnek uzmanlaşma" aslında fabrika içi ayrıntılı işbölümünün bu kez dünya çapında bir olgu haline gelmesidir. Bir başka deyişle dünya bir fabrikaya dönüşmektedir. Eskiden bir fabrika içinde tasarımdan üretimin son bölümüne kadar üretimin tüm aşamaları birarada iken bugün, bir eğilim olarak tasarım ve en gelişmiş teknoloji gerektiren üretim aşamaları gelişmiş ülkelerdeyken, daha geri teknoloji ve daha çok emek gücü gerektiren aşamalar bağımlı ülkelere bırakılmıştır.

Kısacası dünya çapında bakıldığında emek gücünün dağılımında bir değişiklik ortaya çıkmaktadır. Ama kafa emeği kol emeği ayrımı yokolmak şöyle dursun bu kez bir ülke sınırları dışında dünya çapında bir olgu haline gelmektedir.

BİLGİNİN METALAŞMASI

1960'larda başlayan ve 1970'lerde gittikçe artan bir hızla gelişen bir olgu bilginin metalaşmasıdır. Meta olarak bilgi üretimi bu alandaki emek gücünün kapitalist sömürü altında olması anlamına gelir. Kapitalist sömürü koşullarının özsel niteliği burada da geçerlidir: Vasıfsızlaşma ve yabancılaşma.

Doğrudan maddi üretim dışındaki emek gücünün entellektüel ve yaratıcı olduğu yanılsaması "bilgi toplumu" ideologlarınca ısrarla propaganda edilmektedir. Fakat gerçekler aksini kanıtlıyor. Bilginin meta olarak üretiminin başlamasıyla sermayedarlar bu alandaki emek gücünü verimliliğini artırmak için işbölümünü daha ayrıntılı hale getirmeye başladılar. Bu da işlerin daha çok bölünmesi ve rutinleşmesi sonucunu doğurdu.

Japonya'da yapılan bir araştırmaya göre, yazılım

Devamı 7. Sayfada

USTRALYA'DA "TOPLUMSAL UZLAŞMA" VEYA TOPLUMSAL FELAKET!

lar kapitalizmin
ve istihdam ada-
stralya'da, 1983
ktidara gelen
İşçi Partisi ve
kaları Konseyi
asında yapılan

mutabakat" des-
ulamaya konu-
rme ve serbest
lamaları sonu-
ağır bir toplum-
omik yıkımı ya-

nda, Sendikalar
Başkanı ve
akan Bob Haw-
rtisine oy ve-
ler hareketine
emokratik bir
ve "sosyal üc-
vaadeden ye-
, bir önceki
uhafazakar po-
rumen iyileşti-
ediyorlardı.
lerin hiçbiri-
irilmemesi bir
Partisi hükümeti
lara yönelik
kaların da des-
lere'de Thatc-
'da Reagan po-
bir saldırı-

gelindiğinde,
r bir işsizlik
anı, gelir ada-
yoksullaşmanın
ciddi bir krizin

Bunalımın en önemli göstergelerinden biri işsizlik oranlarındaki artış. 17 milyon nüfuslu Avustralya'da işsiz sayısının 2 milyona yaklaştığı tahmin ediliyor. Yüksek faiz hadlari altında sıkışan küçük ve orta çaplı işletmeler iflas ederken, tarım 1930'lardan bu yana yaşadığı en ciddi durgunluğun içinde bulunuyor ve yüksek teknolojiye dayalı bir sanayi yapısına sahip olmakla övünen ülkede yatırımlar, 1975'deki düzeyinin altına düşmüş bulunuyor. Tarımda yaşanan yıkım bir yandan, sosyalistler, kadınlar ve zencilere saldıran kır kökenli faşist çetelerin boyvermesine yolaçarken, diğer yandan "Yeni Sağ" isimli işveren örgütlenmelerine bağlı paralı militanlar, büyük miktarlarda para karşılığı, maden, gıda ve tekstil gibi sektörlerdeki işçilerin grevlerini kırmak için kullanılıyorlar.

Avustralya'nın ulusal borçları ise dünya sıralamasında dördüncülüğe yerleşmiş durumda. Dış borçların önemli bir kısmının nedeni ise spekülatif faaliyetler.

Krizin diğer göstergeleri de oldukça çarpıcı: Avustralya'lı çocukların yüzde 17'si yoksulluk sınırının altında yaşıyor; gelir dağılımı ise ülke standartları açısından oldukça bozulmuş durumda.

Bütün bu gelişmelerin en çarpıcı yönü ise, ekonomik krizin faturasını yüklenen çalışan sınıfların kendi örgütlenmeleri olan sendikaların bu gelişmelerin aktif bir sorumlusu durumunda olması. Hükümetle verimlilik artışı ve fazla çalışmanın ülke çapında yaygınlaştırılması konusunda "toplumsal mutabakat"a giren ACTU önderliği, işçileri de "ücret sınırlamalarına uyulması" ve "kazanımların korunması için fedakarlığa katlanılması" gerektiği konusunda iknaya çalışıyordu. ACTU bu "mutabakat" politikalarıyla birlikte, işçi sınıfından kapitalistlere yapılan muazzam gelir transferinin de başlıca sorumlusu haline geldi. Sosyal yardım sistemi kuşa çevrilirken, gerçek ücretler 1983-90 yılları arasında yüzde 8 oranında düştü. Ülke çapındaki zenginlik artışı toplam yüzde 20'de kalırken en zenginler grubunun toplam zenginliği yüzde 250 oranında arttı.

Yıkım ve "mutabakat" politikalarının en önemli mimarlarından biri olan sendikal hareketin, işçi sınıfını bu politikalar içine hapsetme çabası ise sadece "ikna" ve propaganda düzeyinde kalmadı. ACTU'nun desteğini alan hükümet, militan işçi sınıfı örgütlenmelerine karşı yoğun bir saldırı başlattı; mutabakat dışında kalmaya ya da işçilerin ücret düzeyleri ve çalışma koşulları konusundaki geleneksel görevlerini yerine getirmeye çalışan sendikaları ezmeye yöneldi. İnşaat İşçileri Birliği ve grevleri, Avustralya Hava Kuvvetleri'nin de yardımıyla ezilen Avustralya Pilotlar Federasyonu bu şekilde saldırıya uğrayan sendikalara birer örnektir. Diğer yandan, ülkede grev hakkının fiilen varolup olmadığı da tartışılır bir hale geldi ve hükümet grev kırıcılığını bir politika haline getirdi.

Hükümetin çalışan sınıflara yönelik saldırısının aktif bir katılımcısı olan ACTU'nun bu "mutabakat"dan ne elde ettiğini anlamak ise pek olanaklı değil! Çünkü sekiz yıllık işbirliği döneminden sonra, ACTU sendika üyesi sayısında ciddi bir düşüşle karşı karşıya.1990 ve öncesindeki beş yıl içinde işgücü içindeki sendikalı oranı, ülke tarihinde görülen en büyük düşüşle yüzde 46'dan yüzde 41'e indi; bu, 500 bin üyenin kaybedilmesi demekti. Sendikalı işçi sayısındaki düşüşün nedenleri arasında ise, 1980'lerde uygulanan ekonomik politikaların yolaçtığı işsizlik artışı ve işgücünün parçalanması gibi nedenler olduğu kadar, işçilerin hükümetin bir kolu gibi gördükleri sendikalara karşı duydukları derin güvensizlik de oldukça etkili biçimde yeralıyor.

ACTU şimdi, krize "çare" arıyor. Buldukları çare ise, kendi kazdıkları krize yine kendileri düşen tüm dünya sendika merkezlerinin "çare"sinin bir benzeri: Sendikaları "süper sendikalar" halinde birleştirerek, "sendikal hareketi "rasyonalize etmek"!

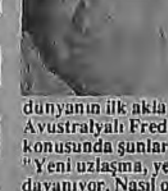

KREMA İLE ÇİLEK HİKAYESİ

10 Mayıs tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nin Pazar Konuğu ve "toplumsal uzlaşma, katılımlı demokrasi ve sosyal ekoloji alanında dunyanın ilk akla gelen uzmanlarından" Avustralyalı Fred Emery, toplumsal uzlaşma konusunda şunları söylüyordu:

"Yeni uzlaşma, yeni bir verimlilik anlayışına dayanıyor. Nasıl olur da hep birlikte daha iyi bir topluma gideriz..? Biz herkes için pratik bir çıkar sağlayacağı için uzlaşmaya gidiyoruz. Biz eskiden "kim çilek yiyecek" diye tartışıyorduk, yeniden yapılanmadan sonra "çileklerin üzerine krema konacak mı" diye tartışmaya başladık."

iplik pazarı

"Hain Evlat Ökkeş" Basın Açıklaması Yaptı

Mizah Dergisi 'DELİ'nin çizgi tiplerinden "Hain Evlat Ökkeş", son günlerde "Ökkeş" ismi üzerinde gelişen tartışmalara katılmak amacıyla bir basın açıklaması düzenledi. "Hain Evlat Ökkeş", yaptığı konuşmada; "İsmim üstüne dönen atışmaları gastelerden okudum. Birileri köpeğine Ökkeş ismini takmış. Olacak iş mi? Ökkeş gibi delikanlı bi isim köpeğe verilir mi? Bu alemde bi saygınlığımız, raconumuz var dı mi? Öğrenince asabım fena halde zıpladı. Eve gidip anamı dövdüm, yine de yatışamadım. Allahtan benim gibi delikanlı adamlar var da, ismimiz sahipsiz kalmıyor. Bir abim, köpeğine Ökkeş adı takanların ağızlarının payını vermiş. Köpeğin adı değiştirilmezse Ökkeş'leri toplayıp miting yapacağını söylemiş. Helal olsun Abime. Karakterimiz uyuşuyor, tanışırsak sıkı dost olacağımıza inanıyorum." dedi. Basın açıklaması sırasında oldukça sinirli olduğu gözlenen ve sık sık yumruğunu masaya indiren "Hain Evlat Ökkeş" konuşmasını şu sözlerle bitirdi; "Bütün hainler, pardon, bütün Ökkeşler birleşsek dünyayı titretiriz. Bu böyle biline!".

DİSK Yöneticileri Fazla İngiliz

21 Nisan akşamı Bakırköy SHP İlçe örgütünün toplantısında Çalışma Yaşamında Demokratikleşme üzerine bir konuşma yapan M. Moğoltay, DİSK'in Türk-İş ve Hak-İş'le uzlaşması üzerine övgüler düzerken işçi ve sendikacılar arasından homurtular yükseliyordu. Bu hoşnutsuzluğu dile getiren bir şube başkanına dönen Moğoltay, her türlü hükümete karşı olan İrlandalılar üzerine bir fıkra anlatarak "Yahu siz de biraz İrlandalısınız" dedi.

Bunun üzerine DİSK'in uzlaşmak için ayağına kadar gittiği Türk-İş'in 12 Eylül cuntasına bakan verdiğini unutmayan bir işçi ayağa fırlayarak şöyle diyordu: "Evet bakanım biz biraz İralndalıyız ama DİSK yöneticileri de çok İngiliz!"

Bir Bilen Açıklıyor: Mandela Ödülü Niye Reddetti?

Afrika Ulusal Kongresi lideri Nelson Mandela, kendisine verilen Atatürk Barış Ödülü'nü "Türkiye'de Kürt halkı üzerinde uygulanan baskılar" nedeniyle reddetti. Tüm devlet erkanı ayağa kalkıp, televizyonu gazeteleri "nasıl reddeder, o da kim oluyormuş" nidalarıyla arslanlar! gibi kükrerken, biz de boş durmadık. Daha önce bu ödülü almaya layık görülmüş bir bilene gittik ve sorduk:

"Sizce Mandela bu ödülü niye reddetti?"

Bir bilen cevapladı: "Konuyu gazetelerden okuyunca fevkalade kahroldum. Ama sonra düşündüm de, Mandela dediğin allahın geri kalmış Afrikalısı. Türkiye'nin 7. cumhurbaşkanı kim diye sorsan, onu dahi bilemez netekim! Aklını çelmişler, kandırmışlardır. Bence hükümet bir açıklama yapıp 'Biz de şaka yapmıştık zaten' demelidir. Ayrıca bu da bizimkilere ders olsun. Kendi ülkelerinde yetişmiş onca Türk büyüğü varken ne öyle kalkıp allahın dağındaki adama ödül veriyorlar. Hem daha önce ödül alan bir daha alamaz diye bir kural mı var? Fazla mal göz çıkarmaz netekim".

Belediye-İş Usulü Yönetime Katılma

Yönetime katılma, koalisyon hükümetiyle beraber yaygın olarak tartışılan bir konu oldu. Ancak bundan çok daha önceleri belediyelerde de yönetime katılma üzerine tartışmalar mevcut. 20 yıldır "katılımcı belediyecilik" sloganıyla sosyal demokratlar seçmenden oy istiyorlar. Belediye işçileriyle başı her zaman dertte olan ve işçiler yüzünden hiç de savunamayacağı eylemlere (!) sürüklenen Belediye-İş Sendikası da bu konuya yeni merak salanlardan. Belediye-İş yöneticileri oturmuşlar ayarladıkları birkaç hocayla "yönetime nasıl katılınır?" diye birşeyler hazırlamışlar. Buraya kadar her şey olağan görünüyor ama daha sonra Belediye-İş yöneticileri ya alışkanlıktan (!) ya da şaşkınlıktan olsa gerek yönetime katılma konusunda işçilerini değil Belediye başkanlarını aydınlatmaya karar vermişler.

Hemen Tarabya oteli tutulmuş belediye başkanlarına haber salınmış. Ama belediye başkanları her zaman olduğu gibi Belediye-İş'i dikkate almayıp panele gelmeyince salon bomboş kalmış. Belediye-İş yöneticileri hemen şubelere telefon edip salonu doldurmak için acele işçi istemişler." Tabi o saatten sonra hiçbir işçi gelmeyince panel öylece sona ermiş. Belediye-İş'in bundan sonra da yine işçilerden uzak bir yerde yönetime katılma paneli düzenlediği ve sonucunun aynı olduğu söylenmekte. Ece yönetime katılacaksa sendikacılar katılır işçiler de kim oluyormuş (!)...

KİTAP

Onca Çileden Sonra

ONCA ÇİLEDEN SONRA
Perihan AKÇAM
Alan Yayıncılık
152 sayfa

Tutsaklar içerideydi. Bilinçlerinde ve yüreklerinde insanlığın ve devrimin sıcaklığı.. Ötede bir yerlerde sevgililer, dostlar, yoldaşlar, babalar anneler vardı.

Koca yürekli anneler

Susturulmuş, sağırlaştırılmış bir topluma, faşizmi, baskıyı, zoru ve insanlık onurunu anlatmaya, yutulmuş boğazlarıyla haykırmaya çalışan anneler vardı.

İşte bu koca yürekli annelerden biri Perihan anne. Ve Perihan anne onca çileyi, onca kavgayı döküyor 152 sayfada.

Elbet, sığmıyor 19 yıllık hapishanecilik bu kadar sayfaya. Bir çırpıda ve soluksuz okunan 152 sayfaya. Onca çileden sonra şiir tadında bir kitap...

Yalın, sımsıcak, tevazu dolu anlatımıyla "Onca Çileden Sonra" bitmesi hiç istenmeyen bir koşu oluyor okuyucu için.

İçerinin ve dışarının buluşma maratonu; 12 Eylül, Dal, Mamak, duruşma salonları, emniyetler, savcılık, hastaneler, parti binaları, TBMM, Güven Park derken caddeler sokaklar boyu süren bir maraton.

Onca çileden sonra olağanüstüleşen bir insanlık mücadelesi, bir koca inat kazandı yazın dağarcığımıza.

Perihan Akçam, bu buluşmanın ardından şöyle diyor: "Onca çileden sonra; oğullarıma ve kocama küçük bir anımsama. 19 yıl süren hapishanecilik görevimden sağlık nedenleriyle çekiliyorum!"

Aydınlıköy'de Servet Deri işçileri direniyor

Orda Bir Direniş Var Uzakta

- *Emek-sermaye çelişkisi, işçilerin buzdolabına fit olmasıyla bitmeyecek gibi görünüyor!.. Servet Deri'de azgın sömürü koşullarında çalışıp da, patronun keyfince işten atılan 15 kişinin direnişi bunun kanıtı.*

Orda Aydınlıköy var uzakta,

Aydınlıköy'ün de uzağında bir direniş...

Çağdaş sendikacılık, uzlaşma, sınıf çelişkisi bitmiştir lafazanlıklarının dillere pelesenk edildiği, toplu sözleşme dönemine giren yüzbinlerce kamu işçisinin eylem rüzgarlarının yaprak bile kıpırdatamadığı böylesi bir dönemde, direnişleri direnişimizdir dedik, düştük yola.

İçmeler'e kadar trenle, Aydınlıköy'e kadar minibüsle, sonrasında yürüyüp iki kez otostop çekerek ulaşabildik, kervan geçmez işyerinde süren direnişe. Şimdilik kervan geçmez bu yere 1 yıla kalmaz, Kazlıçeşme taşınacak. Şimdiden, binlerce kilometrekarelik alana kurulan yüzlerce fabrika binasından birkaçı faaliyete

Devamı syf 9'da

STADLARDAN SOKAKLARA

Trabzon'da Hortlatılan Milliyetçilik

Son aylar içerisinde Trabzon'daki her maçta olayların çıktığını ve her maçtan sonra sokak aralarında silahların patlatıldığını duymayan görmeyen kalmamıştır. Fakat yaşananlar sadece basit bir futbol tutkusuyla sınırlandırılamayacak kadar tehlikeli ve karmaşık bir görünüm sergilemektedir.

İnsanlarda spor sevgisinin olması, herhangi bir takımı tutması doğal, insanların kendi ilindeki futbol kulüplerini desteklemeleri ve hatta aktif bir taraftar olarak yeralmaları hiç de olumsuzlanacak bir davranış olarak değerlendirilemez. Fakat Trabzon'da insanların oldukça iyi niyetli bir temele oturan taraftarlık bilinci, yöredeki faşistler tarafından oldukça olumsuz ve tehlikeli bir biçimde kullanılmaktadır. Gerek 1980 öncesinin eli kanlı deneyimli faşistler, gerekse de çek-senet mafya işlerine bakanlar olsun Trabzon'u ve Trabzon halkını kullanarak tehlikeli ve kanlı bir kavganın hazırlıklarını yürütmektedirler.

Yörede genç işsizlerin -devlet tarafından üniversite kapısından çevrilmiş lise mezunlarının- yoğun olmasının yaratmış olduğu boşluk futbol tutkusuyla giderilmekte.

Devamı syf 9'da

Gecekondulara Ambargo:

HALKA KARŞI SUÇ!

Gecekondulara karşı son dönemlerde yaygın bir savaş açıldı: Yıkımlar, belediye, jandarma ve polis terörü, burjuva basının hedef göstermelerine şimdi bir de İstanbul Valiliği'nin "ambargosu" eklendi.

Yıkımlar hep bilinir, her zaman gündemdedir. Yıkım ekiplerinin soluğu her zaman gecekondu halkının ensesindedir. Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısının ürettiği sosyal bir olgu olarak bu kırsal yapıların çözülmesi sonucunda kente göçmek zorunda kalan insanların, elinde avucunda ne varsa satarak, borçlanarak, belki arazi mafyasına da para kaptırarak yaptığı gecekondusunu, savunmaktan, yıkıldığında yeniden yapmaktan başka seçeneği yoktur. Çünkü kentteki kiralar çoğu zaman aylık gelirin üzerindedir.

Belediyeler ve siyasi iktidarlar da
ğu zaman oy kaygısıyla yıkım tercih
sonuna kadar uygulayamaz. Bu nede
de belediyeler çevresindeki çıkar ilişk
ri ve "gecekondu mafyaları"nın türem
sonucu gecekondular üzerinden
dönemdeki gecekondu düşmanlığına
rekçe yapılan büyük rantlar elde ed
Böylece gecekondu halkı, belediy
rüşvet, gecekondu mafyasına haraç v
menin yanında, polis, jandarma ve yı
ekiplerinin tehditleriyle karşı karşıya
Köyüne dönemez, kentin içinde kira
rip oturamaz ama kendine bir yaşam
nı bulmak, yaratmak zorundadır. G
kondu.

Sadece yıkımla, sosyal bir olgu c
gecekondu gerçeğinin ortadan kaldı

Devamı syf 9

Miral Deri'de Diren

Yine sendikalaşma ve yine "ekonomik kriz" gerekçesiyle işten çıkarma.

İzmir'de dericilik sektörünün yoğun olduğu Yeşildere semtinde dört yıldan bu yana faaliyet gösteren İran uyruklu işverenin işyerinde sendikalaşmadan dolayı işçi çıkarımı gündeme geldi. Yaklaşık 50 kişinin

çalıştığı işyerinde 14
işine son verildi. İşçi
iş istiyoruz diyerek"
önünde beklemeye b
lar.

Atılan işçiler "eko
kriz bahane, sendika
olduğumuz için işte
rıldık. Şimdiye kadar
ğımız yıllar bile do

Devamı s

ODTÜ ŞENLİĞİNE GERİCİ SALDIRI

(İşçilerin Sesi Ankara) Bu yıl ki geleneksel ODTÜ Şenliği'ne bir şenlik coşkusundan daha çok bir çatışma gerginliği egemen oldu. Gericilerin şenlikte stand açarak, şenliği kendi propagandalarının bir aracına dönüştürmelerine izin vermeyen devrimci-demokrat öğrenciler, gericilerin taşlı sopalı saldırılarına maruz kaldılar. 2000 kişilik öğrenci kitlesi gericilerin stand açmalarını ve demokrat öğrencilere saldırılarını "İRTİCA ODTÜ'den DEFOL", "ODTÜ'de İRTİCA İSTEMİYORUZ!" sloganlarıyla dile getirdiler. Çatışmalar sırasında jandarmanın gericileri korumaya alıp demokrat öğrenci kitlesine saldırması öğrencilerin "ODTÜ'de JANDARMA İŞGALİNE SON!","KIŞLA DEĞİL ÜNİVERSİTE" sloganlarıyla protesto

Yolsuzluk Iddiaları Üzerine:

İşçiler Sendikacıları Yargılıyor

(İşçilerin Sesi-İzmit) Türk-İş'e bağlı Selüloz-İş Sendikası Olağanüstü Genel Kurulu 25-26 Ocak 1992 tarihlerinde gerçekleştirilmişti. Genel kongreye tek liste ile çıkan Fikri Karakadılar ve ekibi, delegelerin büyük bir desteği ile yönetime yeniden gelmişti.

Aradan üç ay geçti, Fikri Karakadılar ve yönetimi işçinin karşısına çıkamaz duruma geldi. Ne olmuştu da, bu kısa zaman zarfında bir sendika başkanı bu duruma düşmüştü.

Herşey Seka çalışanlarından Mehmet Çakal'ın Genel Merkez'de usulsüz harcamalar yapıldığı (sendika genel merkezi için alınan gayrimenkulün ödemelerine ilişkin) iddiası ile Cumhuriyet Savcılığı'na başvurmasıyla başladı. Milyara varan yolsuzluk iddiaları, Selüloz-İş'i karıştırmaya yetti. İşçilerle yöneticiler karşı karşıya gelirken, "kurt dumanlı havayı sever" misali, kimileri bu kargaşalıktan kendi payına yararlanmaya başladı.

Ortaya atılan iddialar karşısında, ilk günler Genel Merkez yöneticileri "Söylentilerin aslı olma 0™malarıyla gündeme geldiler. Gelinen noktada ise genel merkez yöneticileri dahil herkes Fikri Karakadılar'ın istifasını istiyor.

SEKA İŞÇİLERİ SELÜLOZ-İŞ GENEL MERKEZİNİ BASTI

Yolsuzluk iddiaları başta Seka işçileri olmak üzere bütün üye işçiler arasında huzursuzluk yarattı. Son kongrede sendika aidatının 4 saatten ilk yıl 6 saate, ikinci yıl 7 saatlik ücrete yükseltilmesi önerisi kabul edilmişti. O dönemde görüştüğümüz işçiler, sendikaya giden parayı denetleyemediklerini, ilke olarak artırımı kabul ettiklerini, ancak nerelere harcandığını bilemediklerini belirtiyorlardı. Ve bu kaygıları sonunda haklı çıktı.

Sendika genel merkezini 3 kez basan Seka işçileri açıklamalar karşısında tatmin olmadıklarını belirttiler. İşçiler yapılan yolsuzlukların hesabını istiyorlar. İşçilerin zorlamasıyla alınan toplantı kararı 9 Mayıs 1992 günü Beyaz Saray düğün salonunda gerçekleşti. İşçiler erken saatlerde salonu doldurdular. Toplantıya

Devamı syf 9'da

ÖDEMİŞ TEKSTİL İŞÇİLERİ YÜRÜDÜ

Yaklaşık 1,5 yıldır kapalı olan Ödemiş Tekstil Fabrikası'nın 504 işçisi, 17 Mayıs günü eşleri ve çocuklarıyla birlikte, Malezyalı işverenlerinden haklarını istemek için yürüdüler. Yürüyüş nedeniyle jandarma ve polisten oluşan yoğun "güvenlik" önlemleri alındı. "Laf değil para istiyoruz" "Bizi işsiz bırakanları kınıyoruz" "Yabancı sermaye defol" yazılı pankart ve dövizler taşıyan işçiler fabrikadan bayram yerine kadar yüründükten sonra meydanda konuşmalar yapıldı. İşveren, hükümet ve Ödemiş Kaymakamlığı'nın tekstil işçilerinin durumuna ilişkin yaklaşımları protesto edildi. Bu arada meydana giren, halkevleri, Eğit-Sen gibi bazı kuruluşların destek ve başarı mesajları okundu.

Polis ve jandarma koridorunun yanısıra, miting alanında uzun namlulu silahlarla evlerin çatılarında ve işçilerin arasında dolaşılarak işçilere gözdağı vermeye çalışıldı.

Aralarında komisyon oluşturan işçiler, mücadeleye devam edeceklerini, bundan sonra açlık grevinin ve Ankara yürüyüşünün gündeme gireceğini belirttiler.

Yurtiçi Kargo Direnişinde Dönüm Nokt

Gazetemizde, 150 günü aşkındır, İstanbul ve diğer şehirlerde süren Yurtiçi Kargo direnişini bugüne dek birçok yönüyle değerlendirdik, gelişimini sizlere duyurmaya çalıştık. Tekrar tekrar da yazılsa bu direnişi ele almak, değerlendirmek, sonuçlar ve dersler çıkarmak gerekiyor. Çünkü;

150 günü aşkın bir süredir, yaprağın kımıldamadığı bir dönemde (ilk dönemdeki sayı da olmasa da) onlarca işçi direnmeye devam ediyor. Çünkü Yurtiçi Kargo direnişi "çağdaş sendikacılar", hükümet ve patronların oluşturduğu birliğin "toplumsal uzlaşma" çağrısının işçiler açısından ne anlama geldiğinin en açık ifadesi oluyor. Bunu; direnişin başlama nedenine baktığımızda görebiliyoruz: Sendikalaşmak istediği için işçi çıkarımı. Yurtiçi Kargo direnişçileri patronun hazırladığı tüm oyunlara karşı, mücadelelerini salt 2 kuruş fazla alma mücadelesi olmaktan çıkarıp, örgütlenme haklarını alma doğrultusunda işçilik onurlarıyla direniyorlar. Ve Yurtiçi Kargo Direnişi özellikle mücadelenin sonuçlarının kalıcı olması noktasında işçilerin söz-karar sahibi olmasının ne denli önemli ol

duğunu gösteriyor. İ
çiler, örgütlenmenin
yıt fişi doldurmak ol
nı, özellikle bizim gi
lerde 'yasal' hakları
manın, dişe diş m
lerle olacağını gö
Direniş bu özelliğiyl
dunu 'yeni yasa tasla
benzer hükümet v
bağlayıp suskunluğ
ketsizliğe gömülen
esaslı bir cevap oluy

Devamı

YAŞASIN KARGO DI

YURTİÇİ KARGO DİRENİŞÇİLERİNDE

Gelinen noktada sendika yönetiminin aldığı kararların işçiler tarafından
onaylanamayacak ve uygulanamayacak kararlar olarak görülmesini sağlamak, ins
boşluğunu, bölgeler arası kopukluğu, dağınıklığı ve kararsızlığı ortadan kaldırmak
acil müdahale etmenin bilincindeyiz. Bu müdahale yapılmadığı takdirde direniş işç
sınıfı tarihine geçmiş olmakla kalacak. İstanbul Yurtiçi Kargo direnişçileri olarak
duruma diğer bölgelerde varolan arkadaşlarımızı da içine alacak kararlı bir eylem
çizgisinin oluşturulması gerektiği düşüncesiyle aldığımız kararı kamuoyuna açıkla
gerektiğini düşünüyoruz.
Anayasal hakkımız olan sendika hakkımızı kullanabilmek için, siyasi iktidarın
vaadlerinde ne derece samimi olduğunu görebilmek için, işten çıkarmalara karşı s
kalınmaması gerektiğini göstermek için, teslimiyetçi sendikal anlayışları teşhir et
için Ankara yürüyüşünü bundan sonraki eylemlilik olarak öneriyoruz.

ETİ Tam Gıda'da İşçi Çıkartımı

(İşçilerin Sesi-Eskişehir) Eti Tam Gıda'da, 30 işçi "zarar ediliyor" gerekçesiyle işten çıkartıldı. İşçiler sermayenin bu saldırısına karşılık bir dizi eylemlilikle sorunlarına çözüm bulmaya çalışıyorlar. Tekgıda-İş Eskişehir Şube Başkanı, konuyla ilgili şunları söyledi: "Türkiye'de egemen sınıfların işçi sınıfına ve örgütlülüklerine karşı savaşı sürmektedir. Yeni çıkacak işgüvenliği yasa taslağına dahi tahammülleri yok, çünkü kendilerini devletin ve siyasi idarenin üstünde görüyorlar...Biz de saldırılara karşı işçi sınıfının üretimden gelen gücünü kullanarak karşı savaş ilan etmeliyiz. Biz diyoruz ki hak verilmez alınır. O halde işçiler ve demokratik kurumlar güçlerini birleştirip en doğal hakkımız olan çalışma yaşamının düzeltilmesi ve sendikal örgütlülüklerimiz için mücadele etmeliyiz.

MAYIS'A MERHABA GECESİ

(İşçilerin Sesi-İzmir) Gazetemiz okurlarından oluşan bir tertip komitesinin aracılığı ile 28 Nisan'da İzmir'de düzenlenen Mayıs'a Merhaba Gecesi coşkulu geçti. 1 Mayıs öncesinde düzenlenen geceye 1200 civarında insan katıldı. Gece çalışmasında "alındı belgesi" ile afiş yapan çok sayıda kişi gözaltına alınıp 24 saat sonra serbest bırakıldı. Valiliğin son güne kadar izin vermemekte ısrar etmesi katılımı düşürdü.

Gecede Mehmet Gümüş ve Sevinç Eratalay'ın türküleriyle coşan kalabalık aynı coşkuyu 1 Mayıs'a taşıdı.

SİNE-SEN'DE İLK SÖZLEŞM

Güzel sanatlar dalında kurulu tek sendika olan DİSK/SİNE-SEN (Türkiye Sinema Emekçileri Sendikası) 12 Eylül darbesinin ardından geçen 12 yıllık aradan sonra tekrar faaliyetlerine başladı. Tüm görsel alanlarda örgütlenmeyi hedef alan SİNE-SEN yasalarca

gözardı edilmiş, unu
veya düzenlenmemi
sinema ve televizyon
ri alanında ilk hedef
diğer işkollarında u
nan iş yasalarının
alanında da uygulan
sağlamak üzere takı
leşmeleri düzenini u
maya koydu.

İlk takım sözleşme
pımcılığını (Şeref Fil
rafettin Gür'ün üsl
yönetmenliğini Yusu
çenli'nin yaptığı ve
Akan'ın başrolünü oy
13 bölümlük "Taşları
linden Anlayan Adam
dizi film için imzalan
sözleşme ile yapımcı
sendikanın ilan ettiği
fiyat çizelgesine uyg
ücret sistemini, sağ
kaza sigortalarının uy

Devamı sy

KÖLELER Mİ?
YAŞASIN SİNEMA
NE-SEN

KURTULUŞ KEMAL'İN ASKERLERİ Mİ TRT'NİN KÖLELERİ Mİ? Kurtuluş, Kemal'in Askerleri adlı TV dizisinin setinde çalışan 60'a yakın sinema emekçisi, TRT'nin kendilerini köle gibi çalıştırdığını söyleyerek hak arama mücadelesine giriştiler. Sine-Sen'in çabalarıyla, Çalışma Bakanlığı ve SSK'nın olayı denetlemesi ve takibe alması sağlandı.

Halkın Evleri Kapatılamaz Gecesi

Halkevleri 1. Bölge Temsilciliğince 2 Mayıs günü Lütfü Kırdar Spor Salonu'nda gece düzenlendi. Yürütülmekte olan 'Halkın Evleri Kapatılamaz' kampanyasının bir parçası olan geceye 1500 kişi katıldı. Gece kararının

geç alınması, duyurusunun kısa bir süreye sığdırıl
ve 1 Mayıs'ın hemen arkasına gelişi nedeniyle çal
larda yoğunlaşılamaması katılımı olumsuz etkiledi.

Gecede program ağırlıklı olarak halkevlerinin e
liklerinden oluştu.

Kapalı olmasına karşın kalabalık bir grupla çeşi
kinlikler sergileyen Kadıköy Halkevi, çalışmaların
dece binanın açık olmasına bağlı olmaması gerekt
gösterdi.

Grup Çağrışım, Sevinç Eratalay ve Edip Akba
da geceye müzikleriyle katıldılar.

Gece boyunca "Fatsa Fikri Yaşıyor, Yaşatac
"Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız", "Yaşa
Mayıs" sloganları atıldı.

Sonuçta ise katılanların birçoğu daha iyi hazırlık
pılan, daha kalabalık ve özellikle artık kendisini te
lamayan, zengin bir anlayışla hazırlanan geceler ve
likler yapılması gerektiğini söylüyordu.

İHD ELAZIĞ ŞUBESİ KURULDU

Derneğin kurucular listesi şu isimlerden oluşuyor: Avukat Metin Can (başkan), İşçilerin Sesi muhabiri Şerafettin Özcan (sekreter), İşçi Yalçın Çakmak (sayman), Ayşegül Ulutaş, Nesile Kaş (Ev hanımı), Seyfi Sönmez (İşçi). Açılışta ilk konuşmayı yapan Süleyman Yeter, tarih boyunca insanların gene insanlara karşı örgütlenerek hakları için mücadele ettiklerini ve elde edilen hakların bu mücadele üzerinde yükseldiğini belirtti. Daha sonra söz alan Şerafettin Özcan, bugün ülkemizdeki en önemli sorunun yaşama hakkı olduğunu söyleyerek, sorgusuz-yargısız infazların sürdüğü ülkemizde binlerinin terörist olarak adlandırılmasının öldürülmeleri için yeterli bir neden olduğunu belirtti. "Bizler insan aklarıyla insandır derken; insan hakları hemen şimdi diyoruz" dedi.

n Toplantısı

f syf. 10'da)

ında ne değerli ne da yiğit işçiler yeralıler Ankara'da Kasaanbul'da GOP'da, İzahkhali'nde, Mersin'de Meydanı'nda, Burniyet Meydanı'nda, nin heryerinde alanlarerinde ve fabrikalarınis işçi bayramını kut-

Genel Başkanı Nebiuşmasında bir takım den bahsedip, Türkirakta kalabilmek için emlerin, yani işçiler, ar ve tüm emekçilerin desteğini koruyabilen nan Türkiye'de bunları ğini söylerken, kendi inin de aynı nedenden ıyaklarının 'altından nın farkında mıydı, bilinmez!

Kapısına gelen işçileri korumalarına dövdürten, 1 Mayıs'ı salonlara hapsederek sınıfı dışlamaya çalışan Türk-İş Genel Başkanı Şevket Yılmaz egemen güçlerden aldığı destekle "Sizin adınıza herkese ekmek, dünyaya barış, insanlara özgürlük diliyorum" diyordu. Hak-İş Genel başkanı Necati Çelik ise Amerikan işçi önderi Parsons'un idamdan önceki sözlerini kullanarak, işçi sınıfının kanıyla yazdığı tarihe sahip çıkmaya çalışıyordu.

Üç konfederasyon genel başkanlarının yaptığı konuşmalar arasında hiçbir fark görünmüyor, bu üç konfederasyon aynı düşünce biçimiyle "toplumsal uzlaşmayı" ve "çağdaş sendikacılık" anlayışını deklere ediyorlar, koalisyon hükümetine sonuna kadar destek vereceklerini belirtiyorlar ve bu arada koalisyonun bir karikatürünü de işçi sendikalarında yaşatmaya çalışıyorlardı.

Bu arada gazetelerde salon toplantılarına katılmayacağını açıklayan bazı devrimci sendikaların (Dev Maden Sen) salon toplantısında yeraldıkları görülüyordu.

Bütün bu sınıfı pasifize etme, çağdaş sendikacılık adına sınıfın daha kolay ve daha çok sömürülmesine hizmet etme çabalarına en iyi yanıtı ise yine işçiler, "Yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın Sınıf Kardeşliği", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "İşçiler Alanda Ağalar Salonda" sloganlarıyla veriyorlardı. Toplumsal uzlaşmaya "Devlet Terörüne Hayır" ve "Korkusuz Bir Dünya İçin Mücadele", çağdaş sendikacılığa ise "Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız" ve "Sınıf ve Kitle Sendikası" anlayışıyla karşılık veren işçiler 1 Mayıs'ın sendika ağaları tarafından salonlara hapsedilemeyeceğini bir kez daha gösterdiler.

altı Maden-İş

f syf. 10'da)

a Türk-İş ve Hak-İş çağrılanabilir ve katılırlardı da. 1 yasallaştırılması tek başına işlev olamazdı. Siyasi ve demokratik taleplerimiz içinde yeralıyor zaten. Ayrıca mücadele adı altında büyütülen devlet terörünün karşısına gerekmekte ve halk kitlelerinin terörize edilmesine de direnmektedir. Salon toplantısına katılmayacağımızı Anpılan toplantıda da açıkça belirttik. Ancak sendikalar bir karar alınmış değil. Katılmayan sendikalarla bu konuşmuş değiliz.

t'te Sessiz Miting

f syf. 10'da)

işçi sendikaları, Memur sendikaları Platformu ve devrimkatıldı. Mitingin sabah saat 10.00'da olması katılımı dü, polisin mitinge girişte işçi kimliği sorması ve kimliği ları alana sokmaması katılımı daha da düşürdü. Alana gi, bir çok kişiyi gözaltına alıp daha sonra serbest bırakır pankartlara ve gazete özel sayılarına el koydU. İşçiler tepki gösterdi. Miting alanından E-5 yoluna kadar rak, halay çekerek yürüyen işçiler buradan dağıldılar. kalar, "Bu miting semboliktir amacımız alana çıkmaktı" görüşünü belirttiler. Oysa, işçi atılmalarının yoğun yamit'te 1 Mayıs'ı güçlü bir mitinge dönüştürmek varken, üyesi olan sendikaların pankartları arkasında 10-15 kigirmeleri ibret verici bir tablo oluşturdu.

Ankara Kasalar Mitingi

(Başlarafı syf. 10'da)

Platformda ağırlığı oluşturan sendikalar ve kitle örgütleri ise 1 Mayıs'da gücün birleştirilmesi noktasında öneriyi kabul ettiler. Platformdan dört, Sosyalist Parti'den ise bir kişinin katıldığı düzenleme komitesi miting için çalışmalara başladı. 1 Mayıs günü miting alanına yakın bir bölgede toplanan 2500-3000 kişilik grup kortejler halinde pankartları ve sloganlarıyla alana girdiler. Düzenleme komitesi adına söz alan Durak Soyaslan şunları söyledi; "1 Mayıs 1992'de alanlarda toplanarak milliyetçiliğe karşı halkların kardeşliği, devlet terörü ve yargısız infazlara karşı korkusuz bir dünya anlayışıyla buradan haykırıyoruz. 1 Mayıs'ı salonlara hapsedenler emekçilerden yana değildir. Yaşasın Halkların Kardeşliği! Yaşasın Kürt ve Türk halklarının kardeşliği! Yaşasın 1 Mayıs!" Bu arada işçiler ve demokratik kitle örgütleri adına çıkan iki konuşmacı 1 Mayıs'ın birlik, dayanışma ve mücadele günü olduğunu ifade ederek "Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği" diyorlardı. Mitingin en coşkulu bölümüyse Ankara Demokratik Lise Platformu adına söz alan liselinin okuduğu "Yürüyoruz yolumuzda önderlerimiz" şiiri oldu. Sonrasında eski garajlara kadar yapılan yürüyüşe polis müdahale etmedi.

İstanbul GOP Mitingi

(Başlarafı syf. 10'da)

BIZ EMEKÇIYIZ!(...) Diğer can alıcı bir nokta da yıllardır ülkemizde uygulanan terörist kim oyunudur. Ne zaman emekçiler hakları için mücadele etmeye kalksalar, egemen sınıfların tüm araç ve yöntemleriyle terörizm, bölücülük, vatan hainliği tekerlemeleri dile getiriliyor... Önemli bir tehlike de egemen sınıfların direk sendikal alanda işçi sınıfına yönelttikleri yeni saldırı politikaları ve bu politikalara bizim içimizden yedeklenen anlayışlardır. Şiddet politikalarıyla zulümle durduralamayan sınıf mücadelesinin önü mutabakatla kesilmeye çalışılıyor. Sınıf mücadelesi çağdışıdır diyorlar. Çağımız işbirliği ve uzlaşma çağıdır diyorlar. Kim ne derse desin, kim ne yaparsa yapsın *biz buradayız. İşçi sınıfı burada. (...) Üretenlerin yöneten olduğu bir dünyaya kavuşana kadar sınıflar mücadelesi devam edecektir*" dedi. " Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Üreten biziz, yöneten de biz olacağız", " Söz Yetki Karar İktidar Halka" pankart ve sloganlarıyla, devrimciler miting boyunca coşku ve kararlılıklarını haykırdılar. Egemen güçlerin "1 Mayıs terör günüdür", propogandası karşısında binlerce yürek "Yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" şiarıyla iktidarın 1 Mayıs üzerinde oynamak istediği oyunu bozdu.

İzmir

(Başlarafı syf. 10'da)

sayısına ulaşmak mümkün olmadı. Geçen bir yıllık süre içinde Belediye-İş'in başta Büyükşehir Belediye Başkanı Yüksel Çakmur olmak üzere SHP'li belediyelerle girdikleri savaşımda oldukça yıpranmaları ve dolayısıyla işveren baskısının kendini hissettirdiği, gerekse girişilen bu mücadelede tabanıyla sorunlar yaşaması, Belediye çalışanlarını mitingden uzak tuttu.

Belediye işçilerinin sembolik düzeyde katıldığı miting alanına ancak üç-dört bin kişi çekilebildi. 91 1 Mayıs'ında miting alanının motor gücü olan Kutlutaş işçilerinin yerini bu yıl Bayındır İnşaat işçileri aldı. Mitinge en kalabalık katılım hem de coşkularıyla, alanı bir anda dalgalandıran grup oldu. Saat 12'de başlayan mitingde sendikaları temsilen birer kişi konuştu. Kürsünün alana hakim kılınamadığı mitingde herkesin katıldığı ortak sloganlar yerine her grup kendi sloganını attı. Mitinge katılan tek genel başkan olması sıfatıyla Hava-İş Genel Başkanı Atilay Ayçin de bir konuşma yaparak konfederasyonların 1 Mayıs'ı salonlara hapsetme anlayışını sert bir dille eleştirdi. Mitingin bitiminde pankartlarını toplamayan 150-200 kişilik bir gruba ise polis saldırdı. Daha sonra mitingden dağılanların sokak aralarından da toplanmasıyla 100 kadar kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan 6 kişi DGM'ce tutuklandı.

YEDİNCİ SAYFADAN DEVAM.

Teknoloji ve Emek Süreci

üretimindeki kafa emeğinin vasıfsızlaşması açıkça görülen bir olgudur. Planlama, mühendislik ve bir dereceye kadar bilimsel araştırma bile bu süreçten etkilenmiştir. Robotlar işçileri montaj hattından uzaklaştırırken bilgisayarlar da yüksek teknik gerektiren üretim aşamalarını görece basit ve moton işlere dönüştürmektedir.

Örneğin bilgisayar destekli tasarım öyle bir çalışma ortamı yaratmıştır ki, bir tasarım grubunda çalışan mühendisler birbirleriyle hiç konuşmamaktadırlar çünkü bir proje için ihtiyaç duydukları bütün bilgi bilgisayarın içindedir.

Yaşanan köklü teknolojik değişim, en hızlı etkilediği ülkeler ve sektörlerde bile emek-sermaye karşıtlığının üzerinde yükseliyor. Bir de bu değişimin yarattığı diğer sonuçlara değinmek gerekiyor.

Tümüyle emparyalist sermayenin ihtiyacı olarak ortaya çıkan teknolojik değişimin yarattığı birinci tahribat, ülkeler arası eşitsizliğin artmasıdır. Dünyanın büyük bir bölümü, teknoloji ithal ediyor ve her geçen gün yeni teknolojilere olan bağımlılıkları artırılarak eşitsiz gelişmenin boyutları derinleştiriliyor.

Azgelişmiş ülke kapitalistlerinin teknoloji üretme kaygıları da zaten yoktur. Örneğin Türkiye'de "çağ atlama" diye sunulan haberleşme teknolojisi ithaldir ve gelişmiş kapitalist ülkelerde yatırım olanağı kalmayan bir sektördür. Bugün Türkiye'de birçok çeşit otomobilin hemen hemen tüm parçalarıyla üretilir hale gelmesi, gelişmiş kapitalist ülkelerde bir karlılığı kalmayan bir sektörün aktarımından başka birşey değildir. Sabancı'yla ortaklık kuran Toyota'nın Japonya dışında daha 29 bağımlı ülkede otomobil fabrikası vardır. TÜSİAD'ın Türkiye'nin umut vaadeden sektörleri diye sunduğu cam, tekstil, gıda vb. emperyalist ülkelerin çoktan terkettikleri ya da terketmeye başladıkları sektörlerdir.

İkincisi, dünyanın doğal dengesini bozan tahribattır. Dünyadaki tüm kaynaklar acımasızca tahrip ediliyor. Ekolojik sorunlar, kapitalizmin bir eseridir ve kapitalist sürecin ve teknolojik değişimin bu ritmiyle daha da ağırlaşacağı kesindir. Kapitalistlerin kar hırsının doğal sonucu olan bu doğa kıyımı karşısında kapitalistlere "hadi elele bu sorunu çözelim" demek anlamsız bir çabadır, çünkü kapitalizmin bir sistem olarak mantığı, dünyanın en küçük parçalarına kadar amansızca tahribini öngörmektedir. Gelişmiş ülke kapitalistleri de zaten son GATT toplantısında üçüncü dünya olarak adlandırılan bağımlı ülkeleri çevre sorunları açısından gözden çıkardıklarını açıkça ilan etmişlerdir.

Üçüncüsü işsizliktir. Yeni teknolojilerin yarattığı işsizliğin yalnızca azgelişmiş ülkelerin değil, bu teknolojilerle artık "sanayi ötesi toplum"a sıçradıkları iddia edilen ABD, Japonya ve Avrupa ülkeleri gibi ülkelerde de yapısal bir özellik kazandığı burjuva iktisatçıların bile reddedemedikleri bir gerçektir.

Bu yapısal işsizlik, yedek sanayi ordusu olduğu kadar aynı zamanda kapitalizm karşısında ciddi bir tehdittir. ABD'de yaşanan siyah ayaklanmanın asla ırkçı bir niteliği yoktur. Tüm basın organlarına geçtiği gibi sınıfsal bir tepkidir.

Yeni teknolojilerle açığa çıkan işgücünün sosyal güvenlikten de yoksun bırakılarak açlığa, yoksulluğa terkedilmelerine karşı birikmiş ve şimdi patlayan bir tepkidir. Aynı birikimin diğer "sanayi ötesi toplumları"nda da olmadığını kim iddia edebilir?

Dördüncüsü, işgücünün gittikçe daha büyük bir bölümünün standart olmayan istihdam biçimlerine tabi kılınmasıdır. Sermaye modern sanayi sisteminde büyük üretim birimlerindeki işçilerin kitlesel örgütlenmesinin ve bu örgütlenmeye dayalı pazarlık gücünün önüne geçebilmek, emeğin sömürüsünü derinleştirebilmek için part-time iş, geçici çalışma, eve iş verme gibi yeni istihdam biçimleri gerçekleştirmektedir.

Beşincisi ve önemlisi dünyada sermaye tarafından satın alınmayan ve sermayenin dünya çapındaki çıkarlarına tabi kılınmayan emek türü kalmıyor. Ve bu emek gücünün sahipleri, gittikçe merkezileşen bir egemenlik ilişkisi içinde bütün söz ve katılım haklarını yitiriyorlar.

Örneğin uzay teknolojisi üreten bilim adamı, uzay politikalarının belirlenmesinde söz sahibi değil. Mülkiyetin yaygınlaşması şöyle dursun, bütün siyasi ve ekonomik kararlar gittikçe daha küçük bir azınlık elinde toplanıyor. Bu da bütün demokrasi söylemlerine rağmen siyasi bir krizi dünya çapında besleyen bir olgudur.

SEKİZİNCİ SAYFADAN DEVAM... SEKİZİNCİ SAYFADAN DEVAM... SEKİZİNCİ SAYFADAN DEVAM... SEKİZİNCİ SAYFADAN DEVAM... SEKİZİNCİ SAYFADAN DEVAM...

o Direnişinde Dönüm Noktası

Yurtiçi Kargo direnizorluklar içinde 150 ün bir süredir deyor. Bu süreçte bil, çelenk bırakma, klamaları, Yurtiçi şubelerinin tek tek durumun çalışan anlatılması, yürüsüren direnişte, işgözaltılara, baskın direnmeyi sürdüadırların polisce yıdan sonra ortaya çoğu işçi tarafınenen Ankara yüise sendikanın olayı mede bırakması sogerçekleşmedi. Annun karşısında senafından önerilen şuinde bekleme tavrı ce benimsenmedi.

tamda işçiler, uzaunluğun ve direnişlaşma psikolojisi aması için bir gece e getirdiler ve gece a bir düğün salopıldı.

YANIŞMA GECE-
POLİS DESTEKLİ
SALDIRI

isan'da yapılmak başvurusu yapılan aliliğin keyfi tutudolayı ancak 10 yapılabildi. Polis, yaratılmak istenen teslimiyet ortamını bozan Yurtiçi Kargo direnişçilerini yıldırabilmek için geceye yoğun bir kuvvet yığdı. Geceye katılan herkesin üstünü arayarak, salonda 30 kadar sivil polis bulundurarak, tertip komitesini sürekli sıkıştırarak, ortamı terörize etmeye çalışırken, direnişten ne kadar rahatsız olduğunu gösterdi.

Gece devam ederken, dışarıda toplanan 30 kişilik bir grup, geceden erken çıkan 6 kişiye, tren istasyonu ve otobüs durağında saldırdı. Taş, sopa, kırık şişelerle yapılan saldırı sonucu yaralanan 3 kişi hastaneye kaldırıldı ve 2 gün tedavi gördüler. Kendilerinin yoğun olduğu bir bölgede yapılan geceyi hazmedemeyen polis destekli faşistlerin saldırısı, polisi alkışlama gösterileriyle başlayan uygulamanın yeni bir boyutu oldu.

Yurtiçi Kargo direnişçileri, şimdi, mücadeleye yeni bir ivme kazandırıp, direnişi kamuoyu gündemine sokmanın yollarını arıyorlar.

Miral-Deri'de Direniş

rüst sigortası yapılmayıp girdi-çıktı işlemi görmüş. Örneğin bir yıldır çalışan bir arkadaşımız direniş gündeme gelince bir aydır çalışıyormuş gibi işlem yapılıp sigorta primleri yatırıldı.

Çalışma koşullarımız çok kötü. Aylık ücretlerimiz asgari ücret şeklinde. İşyerinde sendikalı arkadaşlarımız çoğunluğu saptamış durumda. Buraya sendikayı muhakkak sokacağız ve Yeşildere'ye örnek olacağız" diyorlar.

Deri-İş Şube Başkanı Hüseyin Yılmaz da "işkolumuzda çalışan işçilerin durumu gerçekten kötü. Halen kaçak işçi çalıştırılırken hiç bir yetkili müdahale etmiyor, ama iş sendikalaşmaya ve işten atılanların direnmesine gelince polisler damlayıp olayın ardında gizli örgütler aramaya başlıyorlar" diyerek düşüncelerini açıkladı ve "kazanacağız" diye ekledi.

Yılmaz, "Miral Deri'deki direnişin başarısı aynı zamanda sendikamızla Yeşildere'de çalışan işçiler arasındaki güvensizliği de ortadan kaldırıp, yoğun bir sendikalaşmaya yolaçacak" diyor.

Yolsuzluk iddiaları üzerine İşçiler Sendikacıları Yargılıyor

günlerdir işçilerin önüne çıkamıyan ve suçlamaların hedefi olan başkan ve yönetim kurulu üyeleri Afyon Şube Başkanı dışındaki tüm şube başkanları da katıldı. Polisin sıkı güvenlik tedbirleri aldığı gözlendi. Toplantının başlayacağının duyurulmasından sonra, toplantıyı kimin yöneteceği tartışması başladı. Genel Merkez yöneticileri biz yöneteceğiz diye tavır koyarken, Başkan ve İzmit Şube Başkanı buna karşı çıktı. Bu arada birbirlerini tartakladılar. İşçiler ise hepsine karşı çıkıp "toplantıyı biz yöneteceğiz" dediler. İşçiler, "bu toplantının burada değil fabrikada yapılması gerekliydi korkunuzdan bu salonda yaptınız. İşçiden korktunuz, tabandan korktunuz" diyerek tepkilerini dile getirdiler. Güvenlik sorumlusunun yardımıyla kürsüyü ele geçiren İzmit şube başkanı Ergin Alsan ilk konuşmayı yaptı: "TİS döneminde gayrimeşru tavır ve harcamalar sendikamızı zor duruma düşürdü. Yönetim kurulu üyeleri suça ortakırlar. Sendikanın tabelasına sürülen bu lekeyi silmek bizim için namus borcu olmuştur. Olağanüstü genel kurul yapılmalıdır" dedi.

Daha sonra Genel Başkan Fikri Karakadalar söz aldı; "Binayı geçen Mayıs ayında 2 milyar 310 milyona satın aldık. Parasını ayda 200 milyon taksitle ödeyecektik. Genel Kurul nedeniyle ödemede aksama oldu. Tapuyu alamadık. Olay adli merciire intikal etmiştir.

Eğer suç varsa, 9 kişilik yönetim kurulu birlikte suçlu olacağız.Şu anda toplu sözleşme zamanıdır. İstifa çözüm değildir. Ben olağanüstü genel kurula hazırım" dedi. Başkanın bu sözleri işçiler tarafından "Yargılama orada değil, burada biz yapacağız. sizleri biz yargılayacağız, bu delegelerle kongre olmaz, delegasyonu yeniden seçeceğiz" diyerek tepki gördü. Bazı şube başkanları ve genel merkez yöneticilerinden sonra söz alan işçilerden Hüseyin Öncü düşüncelerini şöyle dile getirdi; "Bu yapı çökmüştür. Sendikacıların kabuğunu değiştireceğiz dedik. İşçi ile sendika arasına dağ girdi. TİS görüşmeleri hırsızlar geliyor diyor. Normal yiyilen paralardan herkes memnun burada. İhtilaf yok. İhtilaf tek yiyilen parada. Sen ayrı yiyemezsin yiyeceksek hep beraber yiyeceğiz. Bu nedenle çıktı bu olaylar. Aidatları daha çok yemek için artırdılar."

Necati Atunay adlı işçinin; "Genel Merkez yönetimi yasalara göre suçsuz. Ama öte yandan bizim vicdanımızda hepsi suçlu. Yolsuzlukların önüne geçmenin tek yolu demokrasi. Tüzüğümüz değişmeli.

Bizim paralarımızla fuar gazinolarında zafer türküleri söylendi. Başkan istifa etmelidir. Geçen sözleşmede komiteler vardı. Yetkileri kısıtlıydı. Bu komiteleri yetkilerle donatalım. TİS görüşmelerini komiteler sürdürsün" şeklindeki sözleriyle ifade edilen, sendikanın tüm işlerinde ve toplusözleşmede işçilerin söz-karar sahibi olması, komitelerin devrede olması, konuşan diğer işçilerin de dile getirdiği bir düşünce oldu. Şimdi gözler 20 Mayıs'da Kastamonu'da yapılacak başkanlar kurulu toplantısında. Genel Denetim Kurulu çağrısıyla toplanan Yönetim Kurulu 6 Haziran Cumartesi için Olağanüstü Kongre kararı aldı. Toplantıya Genel Başkan katılmadı, alınan kararlara katılacağını açıkladı.

Sınıf ve kitle sendikal anlayışını savunanların, sendikacıların kurdukları bürokratik çarkı kıramamaları, hesap sorma işinin tepkisel ve kendiliğinden olması gelişmelerin örgütlü bir müdahaleye dönüşmesinin önünde en büyük handikaptır.

Yeniden oluşacak yapılanmalarda gerçek anlamda taban inisiyatifi yaratılmalı buradan sendikaya gidilmeli ki yeni yolsuzluklar önlensin.

Orda bir direniş var uzakta: AYDINLIKÖY SERVET DERİ

geçmişy bile. ServeT Deri fabrikası da, bu birkaçtan biri; direnişin sürdüğü işyeri.

Boş binaları bekleyen gri üniformalılara sora sora bulduk Servet deri'yi. daha uzaktan gördük sarılı-yeşilli direniş çadırını. Çadırın yanına dikilen tahta levhanın tebeşirle yazılmışyazısını daha yakına gelince okuyabildik; "Servet Deri işçilerinin direnişi 27. gününde"sadece 15 kişiler. 27 gündür sabahtan akşama çadırda bekliyorlar. diğer üçü daha baştan katılmamışlar zaten. İyi'de "bu uzlaşma çağında, patronla işçi arasında çelişki kalmamışken bu direniş niye?

Çünkü; Deri-İş Sendikası 28 gün önce Aydınlıköy'e irtibat bürosu açmış törenle... Daha önce Kazlıçeşme'de çalışmış, Deri-İş'te örgütlenmiş 11 işçide açılışa gitmişler. Servis şöförü yememiş içmemiş patronuna yetiştirmiş. "11 tanesi sendikanın önünde indi" diye (Hasan Hüseyin Servet, patron. Malatyalı. Yusuf Bozkurt Özal'ın yakını olduğuna deir rivayetler var. İşçiler kendilerini gözaltına alan jandarma astsubayının yalancısı..)

Ertesi gün bu 11 "silahlı terörist"i -bu iddia patronun şikayet dilekçesinde geçiyor- çağırmış yanına patron "hadi helalleşelim, artık işe gelmeyin" demiş. 12-14 saat çalışıp 8 saatlik ücret alan, 8 saatlik işgününe dair yasa hatırlatılınca "yasa benim" diyen patrona çalışan işçiler, ne desin? "keyfi davranamazsın mı desinler?

Ustalık belgesi olduğu için giriş ücreti 2 milyon 200 bine anlaşan en yaşlıları; "dört aydır çalışıyorum. Bugüne kadar bir kere 500 bin, bir kere 800 bin verdin. borçlusun, param nerede?" demiş. 400 bine çalışan en genci de diğerleri de patronda biriken ücretlerini istemişler. "Helalleştik ya ne parası?" demiş patron. İşçilere de işyerinin önüne çadır kurmak, haklarını alana dek orayı terketmemek düşmüş.

(Bundan sanrasını bir hafta sonra atılan 7 kişiden biri anlatıyor) 3 gün fabrikaya uğramamış patron, 3 gün sonra belinde 45'lik elinde 2 av tüfeği, arabasının bagajında demir çubuklar, burnundan soluyarak gelmiş fabrikaya. Yemekhaneye toplamış işçilerden Urfa'lı olanlarını. (Şovenist olduğu için Urfa'lı vurgusunu yapıyor değil konuşan genç işçi. Urfa'dan bir süre önce bir grup işçi gelmişy. Hepsi aynı köyden. Hepsi toprak köylülüğü yapmış. Ama bugüne kadar hiç fabrika görmemişler.Taşını altın sandıkları İstanbul'un aydınlıköy'ünde görmüşler ilk kez fabrikayı. Çılgınlık derecesinde çalışıyorlar. Sigorta, sosyal hak nedir bilmiyorlarmış. 12-14 saatte önlerindeki işi bitirememişlerse, bitirene kadar sürdürüyorlarmış çalışmayı. "Aman ha çalışalım ki patron zarar etmesin" diyorlarmış. İşe girmelerine aracılık eden köyün ağasının yüzünü kara etmemekmiş bütün didinişleri. İşte bu yüzden vurguluyor Urfa'lı olanlarını, yoksa sovenistçesine değil..)

Ellerine silahları, demir çubukları tutuşturup, salıyor direnişçilerin üzerine. korkup kaçacaklarını sanmışlar direnen işçilerin. kendilerini savunduklarını, direndiklerini görünce kendileri ürkmüş bu kez. yarım saat sonra jandarma gelip hepsini karakola götürmüş, sorgulamış. Pek sert davranmıyor, o bile anlıyor haklılıklarını ama, patronun arkası güçlü "sırtı, meclisteki Malatya'lı bir millekvekiline dayanıyor bırakın bu işin peşini" diyor jandarma astsubayı. İşçiler, patronun kendilerine silah çektiğini söylüyor. astsubay duymamazlıktan geliyor, üstelik "patronunuzun şikayeti var siz silahlı teröristmüşsünüz" diyor.

İşçiler vazgeçmiyorlar.birkaç gün sonra 7 kişi daha işten atılınca 18 kişi oluyorlar. Jandarma bir kez daha gözaltına alıp bırakıyor hepsini. 27. gün dahi kararlılıkları şüpheye dönüşmeden, bilenerek güçleniyor. Salt gasbedilen ücretleri içinde değil direnişleri. İşçiler; Bu organize Sanayi Sitesi faaliyete geçtiğinde gasbedilen haklara, keyfi uygulamalara karşı, direnme ruhu geleneksellesmeli, biz bunun ilk tohumuyuz" diyorlar.

"İşçilerin kaybedecek buzdolapları, otomobilleri var artık. Sınıf çelişkisi kalmamıştır" diyenlere sözümüz yok. Ama; Sınıfsız toplum için inancını, kavga gücünü kaybetmeyenler onurlu bir inatla her zaman haklının yanında yer almaktan yana şüpesi olmayanlar bir direnişin çapı kadar yer yakmasına, çabucak küllenmesine izin vermemeli. 15 kişinin onurlu direnişine sahip çıkmalı, uzakta ki direnişi yakınlaştırmalı.

lardan sokaklara: Trabzon'da Hortlatılan Milliyetçilik

aftarı olmakla belirli bir kimlik elde eden insanlayetleri, coşkuları, heyecanları faşistler tarafından aktadır. Taraftarlığın getirmiş olduğu ruh halini sevinmek, kalabalık kitleyle yürümek, slogan atkullanarak insanları miliyetçilik temelinde biraraeye çalışan faşistler kanlı bir kargaşa ortamının zezırlamaktadırlar. Bugün yaşanan bu gerçeklik öyara erişmiştir ki Trabzon'daki her maçta İstiklal okunması ve her maçta "Yaşasın Trabzon Kahroldiye bağırılması tehlikenin boyutlarını göstermesi önemli bir göstergedir.

'da faşistlerin yaptığı bu çalışmalar en şiddetli patlamasını 25 nisan günü gerçekleştirilen Grup Yorum konserinde ortaya koydu. Siyasi polis ve faşist milatanların önceden tezgahladıkları plan adım adım uygulanmaya konuldu. Konser başlayacağı sırada şehirdeki kahvelerde konuşma yapan faşistler konser salonunda "Türk bayrağının yakıldığını, PKK bayrağının asıldığını" duyurarak vatan elden gidiyor propagandalarıyla yüzlerce insanı salonun önüne topladılar. Salonun önünde atılan sloganlardan, yapılan konuşmalardan faşistlerin kan istedikleri açıktı. Salonun önünde toplu halde İstiklal Marşı okuyan kitleye Vali de katıldı. Yaptığı konuşmayla kitleyi daha da cesaretlendiren Vali, "Bir avuç bölücünün üstesinden gelebileceklerini, burada bulunan kitlenin devletin gücünü göreceğini" ifade ederek gözüdönmüş kitlenin salona, arabalara taşlarla saldırmasını adeta teşvik ediyordu. Salona girmek için balyozlarla salonun duvarlarını delmeye çalışan kitle tam bir katliam hazırlığı içerisindeydi. Aslında faşistlerin iddia ettiği gibi salonda Türk bayrağı yakılmamış ve PKK bayrağı asılmamıştı. Tamamen planlanmış bir biçimde yayılan spekülasyondan başka bir şey değildi. Jandarma ve polisten takviye kuvvet gelmesine rağmen duruma müdahale edilmiyordu. Hatta sivil polislerin "yeterince korkuttuk, sokaklara dağılın bu işi orada halledin" dediklerini bizzat aileler şaşkınlık içinde duydular. Faşistlerin sokaklara çekilmesiyle birlikte konser salonu boşaltılmaya çalışıldı. Fakat sokak aralarına mevzilenmiş faşistler konserden gelen insanların üstüne "Allah Allah" naralarıyla saldırdı. Devrimcilerin etkin olduğu bir mahalle dışında bütün mahalleler ve sokaklar faşistler tarafından tutulmuştu. Sokak aralarında kimlik kontrolü yapılıyor, öğrenci ve kürt olanlar dövülüyordu.

Trabzon'da bulunan bütün kürt öğrencilerin evleri basılıp tahrip edildi ve olaylarda silahlar kullanıldı. Sabah saat 4'e kadar devam eden sokak çatışmalarında bir gazeteci dövülerek hastanelik edildi ve konseri izleyen birçok öğrenci yaralandı. Yaşanan olayların tamamı basının, TRT'nin ve polisin, jandarmanın gözü önünde olmasına rağmen ertesi gün olaylar tamamen çarpıtılarak kamuoyuna yansıtıldı. Yanlış bilgilenmeyle hareket eden kamuoyunda yaygın bir "Kürt düşmanlığı" boyverdi. Devrimcilerin özel çabası ile sınırlı da olsa kamuoyunu doğru bilgilendirme çabası içerisine girildi. Trabzon Halkevi yaptığı basın açıklamalarıyla yaşanan olayı kınadığını ve olayların asılsız ve bilinçli bir spekülasyon sonucu ortaya çıktığını belirtti.

Bugün Trabzon'da yaşananlar dün Maraş'ta, Çorum' katliamlarını gerçekleştirenlerin kışkırtmalarının sonucudur. Faşist hareket 1980 öncesi sahip olduğu konumu aşan ve daha güçlü bir çıkış yapmak için gerekli ideolojik atmosfere sahiptir. Balkanlarda ve Sovyetlerdeki ulusal çatışmalar Hükümet üyesi olmadığı halde Demirel'in Türkeş'i yanında götürmesi, yaşanan çatışmaların boyutunu çarpıcı biçimde göstermektedir. Özellikle Nevroz'dan sonra çanak yalayıcılığı yapan ve adeta MİT'e bağlı bir birim gibi çalışan basının, TRT'nin körüklediği kürt düşmanlığının eriştiği boyutları görmek zorundayız. Aksi taktirde Trabzonspor maçlarında "Yaşasın Trabzonspor, kahrolsun PKK" diye bağıracak kadar şaşkınlaşmış bir kitlenin neleri yapabileceğini tahmin etmek bile korkunç.

Bugün Trabzon'da yaşananlar yarın Türkiye'nin diğer bölgelerinde yaşatılmak istenenlerin provasıdır. Ve bu yönüyle de Trabzon'da yaşananlar bizlere bir uyarıdır.

kondulara Ambargo: Halka Karşı Suç

örülünce, burjuva a desteğiyle sorudan devlet el attı. üstü Hal Bölge ym Kozakçıoğlu, ali olarak geldikerörün kaynağının lar olduğunu ide başladı. Ardınel dergisi gecekonka karşı suç" olatı. Aktüel'e göre ular barınmanın leleri değil"di arspekülatörleri için ı, üstelik de Kentin sorunlarını içinden çıkılmaz bir hale getiren bir "suç"tu. İstanbul Valiliği'nin 8 Mayıs 92 günü gazetelerde yayınlanan bir açıklaması gecekondulara saldırının bir başka boyutunu ortaya koyuyordu: "gecekondulara ambargo: İstanbul Valiliği su, elektrik, telefon gibi hizmetlerin götürülmesini yasakladı". Valilik, özellikle boğaziçi ve ikinci boğaz köprüsü çevre yolu çevresindeki gecekondu bölgeleri; Sarıyer, Baltalimanı, Reşitpaşa, Rumeli Hisarı gibi bölgelere hizmet götürülmemesini İSKİ, TEK, Telefon Başmüdürlüğü gibi kuruluşlara gönderdiği "yazılı emir"le yasaklamıştı. Böylece İstanbul Valiliği, yani devlet, gecekondulara karşı mücadelede yeni bir yöntem geliştirmiş oluyor: Sosyal Ambargo! Devlet böylece ancak bir "düşman"a (mesela Sadda'a ya da Irak halkına!) uygulanan yöntemleri, kendi halkının bir kesimine uygulamış olmuyor mu? Gecekondu halkına su götürülmeyerek (sanki daha önce çok götürülüyormuş gibi) gecekondu halkı her türlü salgın hastalıkla, pislikle başbaşa bırakılacak elektrik götürülmeyerek karanlıkta bırakılacak, telefonsuz, okulsuz, sağlıksız bırakılacak. Böylece tecrit edilerek, gecekondu yapmaktan vazgeçirilecek. Peki, bu "halka karşı suç" değil mi? Bu halk düşmanlığı neden?

Ambargo için öncelikle boğaz çevresinin seçilmesinin nedenleri var elbette. Çünkü boğazda holdinglerin çıkarı ile gecekondu halkı karşı karşıya geliyor. Özellikle ikinci boğaz köprüsü çevre yolları etrafındaki olağanüstü değerlenen araziler üzerinde İstanbul'un türedi burjuvaları için "boğaza nazır" lüks villa-konut projeleri geliştiriliyor.

Bu nedenle, gecekondular boğazın çevre ve doğal güzelliğini yok ediyor gerekçesiyle boğaziçi gecekondusuzlaştırılarak bu holdinglere tahsis edilmek isteniyor. Sanki lüks konutlar ve çirkinlik abidesi gibi dikilen Park otel v.b boğazın doğal güzelliğini yoketmiyormuş gibi.

Devletin tercihi burada apaçık ortaya çıkıyor: "Gecekondulara savaş, villalara barış !" İstanbul Valiliği, holdinglerin boğaz arazileri üzerinden milyarlar vurabilmeleri ve İstanbul'un türedi burjuvalarının boğazın nimetlerinden rahatça yararlanabilmeleri için gecekondu halkına karşı ambargo başlatıyor.

SEN'de ilk sözleşme

güvencesini ve fazla mesai düzenini uygulamayı yor. 12 yıl aradan sonra sinema emekçilerinin ilk ını olan bu sözleşme ile tüm sinema sektörü reme girmektedir. Çalışanlarının haklarının gas, sosyal her türlü haklarının düzenlendiği, inma düzeni ve hakça ücretlerin uygulamaya kork sinemasının dünya kültür endüstrisine entegda kolaylaşuracaktır. SİNE-SEN bundan sonra hedeflerini ise şöyle formüle ediyor;

K SİNEMASININ KURTULUŞU SEKTÖR İÇİ
RIN DİYALOĞUNDAN GEÇER"
ÜTLENMİŞ YARATICI EMEK TÜRK SİNE-
GERÇEK SAHİBİ VE GELECEĞİDİR"

Ankara Kasalar Mitingi

Ankara'da işçi ve kamu çalışanları sendikaları ile demokratik kitle örgütlerinden oluşan platform, 1 Mayıs'ı alanda kutlamak için miting başvurusunda bulundu. Sosyalist Parti'nin önceden yaptığı başvuruya olumlu yanıt veren valilik, bir takım "gerekçeler" öne sürerek platformun miting başvurusuna izin vermedi.

SP'nin platforma sunduğu ortak bir program çerçevesinde kutlama önerisine bazı sol çevreler karşı çıktı. Sosyalist Parti'nin "öncülük" olarak algıladığı fırsatçılık mantığının karşısına söz konusu sol çevreler ise 1 Mayıs'ın içeriği yerine kutlama biçimini ön plana çıkararak "siyasi ilke" lerini koydular. Mitinglere nasıl gelindiği, başvuruyu kimin yaptığı, mitinge kaç kişinin ve nasıl katıldığı, mitingde kimlerin konuştuğu vb. hakkındaki tartışmaları bu anlamın önüne geçirenler, içinden geçtiğimiz somut gerçeklikle 1 Mayıs 92'nin önemini, önümüzdeki sürecin acil ve yaşamsal gerekliliklerini gözden kaçıranlardır.

Devamı syf. 9'da

Fen İşlerinde Gösteri: 60 Gözaltı!

Ankara'da Büyükşehir Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nde yapılan 1 Mayıs gösterisine yaklaşık 1000 kişi katıldı. Şiirler ve halaylarla şenlik alanına çevrilen mitingde "Yaşasın 1 Mayıs", "Biji Yek Gulan", "İşçi-Memur Elele Genel Greve" ve "İşçi Kıyımına Son" sloganları atılırken siyasetlerin kendi sloganlarını atmakta direnmeleri sonucunda işçilerde bir tedirginlik yaşandı.

Belediye-İş 1 Nolu Şube, Çağdaş Hukukçular Derneği, Eğit-Sen ve işçiler adına yapılan konuşmaların ardından kortejler halinde Fen İşleri'nin önüne kadar yürüyen göstericilere polis müdahale etmedi. Gösterinin dağılmasının ardından pankart açan bir gruba polisin müdahale etmesi üzerine çıkan çatışmada 60 kişi gözaltına alındı.

EN BİZİZ
OLACAĞIZ

İstanbul GOP Mitingi'nden Yükselen Ses:

"Yaşasın Sınıf Kardeşliği"

İstanbul'da 1 Mayıs Platformu'nun başvurusuna Valiliğin izin vermemesi SP'nin GOP'taki miting başvurusuna ise olumlu yanıt vermesi; ardından da SP'nin mitingi beraber yapalım önerisi üzerine platformda yoğun tartışmalar yaşandı.

1 Mayıs'a verilen iznin, işçi sınıfının yıllardır yükselttiği mücadelenin bir sonucu olduğunu, SP'nin bu zemini fırsatçı bir anlayışla kullandığını, bu gerekçeyle miting izninin fiili olarak 1 Mayıs Platformunca kullanılması yönündeki görüşün kabul edilmesiyle beraber SP'den 1, platformdan 4 kişinin katıldığı yeni bir komite oluşturuldu. Bu kararın ardından platform ikiye bölündü "Siyasi ilke" olarak SP'nin mitingine katılmayacaklarını belirterek platformu terkeden birkaç sendika da sonradan mitinge katılma kararı aldılar. 15 yıl sonra ilk defa yasal olarak kutlanan 1 Mayıs mitingine 8 bine yaklaşan işçi, memur, öğrenci ve gecekondulu katıldı. Konuşmalarda, 1 Mayıs'ın işçi sınıfının mücadele günü olduğunu, salonlara hapsedilemeyeceğini haykırmak için, milliyetçilik karşısında halkların kardeşlik türkülerini söylemek için alanlarda olunduğu vurgulandı. Kamil Kartal konuşmasında "1 Mayıs soyut bir dayanışma ve birlik çağrısı değildir. 1 Mayıs'ın içeriği, ancak ve ancak, ortak taleplerimiz etrafında yükselteceğimiz birlikte mücadele ekseninde, hep beraber atacağımız adımlarla gerçekleştirilebilir... 1 Mayıs 92 herşeyden önce emperyalizmin yeni işbölümü, yeni baskı ve daha katmerli sömürü anlamına gelen YENİ DÜNYA DÜZENİNE'ne karşı çıkmakla somutlanmalıdır... Bizden(...) kürtlere karşı, onlar sadece ulusal değerlerini savunuyorlar diye , düşman olmamız isteniyor... Egemen sınıfların körüklediği bu Kürt-Türk düşmanlığının peşine takılacak mıyız? Yoksa sınıf kardeşliğimizi, emekçi halkların kardeşliğini daha da güçlendirip bu oyunu bozacak mıyız? BİZ SINIF KARDEŞİYİZ ARKADAŞLAR

Devamı syf. 9'da

Bursa :1 Mayıs'ta Güç Birliği

Bursa'da 1 Mayıs 1000 kişinin katıldığı mitingle kutlandı. Otomobil-İş, Eğit-Sen ve Tüm Maliye-Sen'den temsilcilerle yapılan başvuru sonucu Hürriyet meydanında miting için izin çıktı.

Otomobil-İş, kamu çalışanları sendikaları, HEP, İHD, SP ve çeşitli çevreler katıldı. Yoğun güvenlik önlemlerine rağmen çevrede çok sayıda izleyici toplandı. Mitinge Devrimciler 150 kişilik bir kortejle katıldılar. Sık sık 'söz, yetki, karar iktirar halka', üreten biziz yöneten de biz olacağız', 'yaşasın halkların kardeşliği', 'yaşasın 1 Mayıs' sloganlarının atıldığı, pankartlarının açıldığı mitingte HEP'lilerin söz hakkı verilmedi diye alanı terk etmeleri olumsuzluktu.

İZMİR'DE 1MAYIS

YAŞASIN 1 MAYIS

İzmir'de düzenlenen 1 Mayıs Mitingi'nin dağılması esnasında pankartlarıyla yürümek isteyen bir gruba müdahale eden polis, 100'ü aşkın kişiyi gözaltına aldı.

(İşçilerin Sesi-İzmir) Türk-İş, DİSK, Hak-İş Konfederasyon'larının 1 Mayıs'ı salonlarda ortak kutlama kararına İzmir Sendika Şubeleri rağbet etmedi. İşçi sendikalarından beş Belediye-İş Şubesi, Hava–İş, Petrol-İş, Yol-İş, Selüloz-İş ve Tüm-Tis sendikaları İzmir şubelerinin katılımıyla oluşturulan kutlama komitesine Kamu Sendikalarından Eğit-Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Tarım-Sen siyasi partilerden de HEP, SHP Konak ve Karşıyaka İlçe Örgütleri ve SP destek verdiler.

Çeşitli sosyalist basın çevrelerinin demokratik kitle örgütlerinin de katıldığı mitingde yığınsallık sağlanamadı ve geçen yıl sadece Belediye-İş şubeleriyle Selüloz-İş'in katıldığı mitingin

Devamı syf. 9'da

İZMİT'TE SESSİZ MİTİNG

İşçilerin Sesi (İzmit) Üç işçi konfederasyonunun genel başkanları tarafından alınan "Kapalı salon toplantısı" kararına rağmen, Kocaeli Sendikalar Birliği aldığı karar gereği 24 Nisan günü Kocaeli Valiliği'ne başvurarark 1 Mayıs'ı Anıt Park'ta kutlayacaklarını bildirdiler.

1 Mayıs günü saat Anıt Park'ta başlayan mitinge yaklaşık 1500 kişi katıldı.

Devamı syf.9

DİSK'ten Sendikalara Uyarı

Aşağıda DİSK Genel Merkezi'nin 1 Mayıs 92 Salon Toplantısına ilişkin bazı sendikalara gönderdiği yazıdan bir örnek sunuyoruz..

Tarih: 18.3.1992
Sayı : 102

DEVRİMCİ SAĞLIK-İŞ
GENEL BAŞKANLIĞI'NA

Bilindiği gibi Konfederasyonumuz Yönetim Kurulu 1 Mayıs 1992 kutlamalarının TÜRK-İŞ ve HAK-İŞ ile birlikte salonda gerçekleştirilmesini, Bakanlar Kurulu'nun da görüşünü alarak kararlaştırmıştır. Kutlamaların hemen öncesinde Cumhuriyet Gazetesi'nde yer alan "DİSK'te ayrılık" haberinde sendikanızın salonda yapılacak olan bu kutlamalarda yer almayacağı belirtilmiştir.

Yönetim kurulumuzun bu haberde ifade edildiği gibi bir kararının bulunup bulunmadığı, böyle bir kararı yoksa neden konfederasyonumuza gerçek durumu belirleyen yazının yazılmadığı hakkında bilgi verilmesini rica ederim.

Başarı dileklerimizle.

Süleyman Çelebi
Genel Sekreter

Muhalefet Alanlarda Konfederasyonlar Salonda

"Değerli işçi, emekçi kardeşlerim! Aziz işçi kardeşlerim! Ülkemizin yiğit işçileri! "

Bu sözler DİSK, TÜRK-İŞ ve HAK-İŞ'in salon toplantısında 1 Mayıs'ın anlam (!) ve önemini (!) belirten konuşma metinlerinden alınmıştır. Bu toplantıya katılanlar Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı Erdal İnönü, Çalışma Bakanı Mehmet Moğoltay, milletvekilleri ve sendika yöneticileriydi. Bu toplantı işçilere hitap etmiyordu. Bu toplantı "çağdaş sendikacılık" ve "toplumsal uzlaşmaya" hitap ediyordu.

Devamı syf. 9'da

Zonguldak 1 Mayıs 1992

Zonguldak'ta Sosyalist Parti'nin başvurusuyla yapılan mitinge yaklaşık bin kişi katıldı. Miting sırasında faşistler tarafından provakasyon ortamı yaratılmaya çalışıldı, ancak başarılı olamadı.

İstasyon alanında gerçekleşen mitingde işçiler, devrimciler, yurtseverler, disiplinleri ve coşkularıyla devletin "kan dökülecek" yaygarasını boşa çıkardılar.

MERSİN'DE COŞKULU 1 MAYIS

..DİSK 1 MAYIS RÖPORTAJ.. DİSK 1 MAYIS RÖPORTAJ.. DİSK 1 MAYIS RÖPORTAJ..

DEV MADEN-SEN

Bize göre 1 Mayıs alanlarda işçilerle kutlanmalıdır. Çünkü 1 Mayıs işçi sınıfının birlik dayanışma ve mücadele günüdür.

Ama mevcut örgütsüzlükle ne DİSK ne de bağlı sendikaların ciddi bir miting düzenleme şansına sahip değildir. DİSK bu kararı alırken sendikal demokrasiyi işletmedi. Türk-İş ve Hak-İş'le yaptığı toplantılarda aldığı kararları bağlı sendikalara dayattı.

Ama bütün bunlara rağmen örgüt disiplinine inandığımız için (bu örgütsel disipline, sınıf ve kitle sendikası anlayışıyla çelişen kararlarda uymayız) eleştirilerimizle birlikte temsilcilik düzeyinde katılma kararı aldık.

Kararlar; 1 Mayıs işçilerin birlik dayanışma ve mücadele günüdür. Demokratik haklar ancak birlik içinde verilen mücadele ile alınır. Ve bu hakların alınmasında 1 Mayıs önemli bir gündür.

Bütün dünya işçilerini ve halklarını birleştiren bir gündür, anlamını da bu noktada bulur.

93 1 Mayıs'ın da DİSK'in şu anda yaşadığı sorunları aşıp örgütlenerek gireceğine ve yine 1 Mayıs'ı alanlarda kutlayacağına inanıyoruz.

SİNE-SEN

İşçi sınıfının birlik dayanışma ve mücadele bayramı olan ve Türkiye'nin sosyal, toplumsal koşulları gereği bu bayramın meydanlarda ve yığınsal olarak kutlanmasının gerektiğine inanıyoruz. Üst örgüt DİSK'in 92 1 Mayıs'ını Türk-İş ve Hak-İş'le birlikte kapalı salonda kutlama kararı, gerekçe ve alınış biçimi açısından yetersizdir. Her ne kadar kararın kısmi bir taktik anlamı olsa da geleceğe yönelik mahsurlarının daha önemli olduğunu düşündük. Bu nedenle yönetim kurulumuzun toplantıya katılmamasını, bu doğrultudaki görüşlerin DİSK bütünlüğünü kollayacak biçimde üyelere duyurulmasına karar verdik.

YERALTI MADEN-İŞ

İstanbul'da düzenlenen iki başkanlar kurulu toplantısında da sendikamızın görüşünü açıkladık. Salon toplantısının yanlış olduğunu alanlarda kutlanılması gerektiğini söyledik. 92 1 Mayıs'ı kutlamalarının temel işlevini evrensel boyutta halkların kardeşliğinin vurgulanması gerektiğini, ülke özgülünde Kürt-Türk çatışmasına doğru yönelen şöven, milliyetçi temeldeki gelişmenin karşısına halkların kardeşliği, sınıf kardeşliğiyle karşı çıkmamız gerektiğini söyledik. Ülkemizin içine sokulduğu Yeni Dünya Düzenine karşı çıkmak ve demokratik taleplerimizi vurgulamak gerektiğini belirttik. Bu nedenle en geniş kitlelerin katıldığı halkların kardeşliği için mücadele çağrısının yükseltildiği, birlik ve dayanışmanın vurgulandığı alan toplantısını savunduk. DİSK yönetim kurulunun önce İstanbul daha sonra Ankara'ya kaydırdığı kutlama kitlelerden kopuk ve işlevsiz bir kutlamaydı. Alanlardaki kut-

Devamı syf.9

1 Mayıs 1992'de İşyerleri

BELKO BETON BORU

Beton boru fabrikasında sabah vardiyasında çalışan 100'ü aşkın işçi 1 Mayıs sabahı üretimi durdurarak 1 Mayıs'ı kutladılar. Fabrika bahçesi içerisinde "Yaşasın 1 Mayıs", "77 Katliamını Unutmadık" pankartlarının asılmasının yanısıra, çok sayıda "İşçilerin Sesi" afişi kutlamanın olduğu alandaki duvarlara yapıştırıldı. Saygı duruşuyla başlayan kutlamada, 1 Mayıs'ın tarihçesini anlatan bir konuşma yapıldı. Daha sonra 1 Mayıs'ın bugünkü öneminin ve halkların kardeşliğinin vurgulandığı konuşmalardan sonra şiirler okundu. 1 Mayıs marşı söylendi. Belko'nun diğer birimlerinden Belpa'dan gelen işçilerle halaylar çekildi, türküler söylendi. "Yaşasın 1 Mayıs", "Biji Yek Gulan", "Yaşasın Halkların Kadeşliği", "İşçiler Elele Genel Greve", "Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Kardeşliği" sloganlarının atıldığı kutlama Artvin yöresine ait oyunlar ve türkülerle üç saat kadar sürdü. Kutlamada sonra Belkolu işçiler toplu halde Etlik Kasalar'daki mitinge katıldılar.

YÜREĞİR BELEDİYESİ

1 Mayıs; Yüreğir Belediyesi'nde işçilerin ve diğer çalışanların coşkulu katılımıyla kutlandı. Yüreğir Belediyesi çalışanları tarafından davullu zurnalı, halaylarla türkülerle yaptığı 1 Mayıs kutlaması; gere eylemin içeriği , gerekse doğru bir mücadele hattı ile işçi sınıfı düşmanlarına korku salarken, Adana'da işç hareketine de ivme kazandırıyordu.

Kürt halkına karşı yoğun bir saldırının yaşandığı, devrimcilerin açıkça katledildiği 1 Mayıs öncesi günlerde Adana'da da bir belirsizlik ve güvensizlik hakimdi. Demokratik çevreler tarafından harekete geçirilmeye çalışılan Adana'daki sendika şubeleri konfederasyonların peşine takılırke bir takım demokratik çevreler tarafından yapılan mi başvurusuna ise izin verilmedi.

1 Mayıs günü sabah saat 8'de işçiler belediye binası önünde toplanarak, davulla, zurnayla halaylara dizilmişler, üretim durmuştu. Kutlamada bir işçi, 1 Mayıs'ın önemini anlatan bir konuşma yaptı, Dünya Türkiye ve Kürdistan'daki gelişmeleri anlattı. Bu a konuşma yapmak isteyen Belediye-İş yöneticileri iş tarafından engellendi. İki saate yakın süren 1 Mayıs kutlamaları bittikten sonra işçiler topluca işyerlerini terkettiler.

İSTANBUL BELEDİYELERİNDE KUTLAMALAR: 1 MAYIS'TA BÜTÜN BELEDİYELERDE İŞÇİLER İŞ BIRAKTI, BAZI BELEDİYELERDE İSE KUTLAMALAR DÜZENLENDİ

ESENYURT BELEDİYESİ

100 civarında belediye işçisi yemekhanede toplandı Yapılan 1 Mayıs Şöleni'nde konuşmalar yapıldı, türküler söylenip halaylar çekildi.

1 NOLU ŞUBE

Bütün işyerlerinde hizmetler durduruldu. Gaziosmanpaşa Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü'nd ortak kutlama yapıldı. Öğleye kadar süren kutlamad sonra işçiler GOP Mitingine katıldı.

2 NOLU ŞUBE

Tüm işyerlerinde üretim durdu. Küçükçekmece Belediyesi, Bakırköy Belediyesi Yol Bakım Müdürlüğü, Zeytinburnu Belediyesi, Anakent Sağlık İşleri Müdürlüğü, Florya Dinlenme Tesisleri ve Gülhane Park ve Bahçeler Müdürlüklerinde kutlama yapıldı.

BEYOĞLU ŞUBESİ

Tüm işyerlerinde üretim durdu. Şişli ve Kağıthane Belediyelerinde kutlamalar yapıldı.

ANADOLU YAKASI

Bu şubeye bağlı işçilerden 2500 kadarı Küçükbakkalköy Fen İşleri'nde toplanıp, bildirilerin okunduğu, halayların çekildiği iki saat süren bir kutlama yaptılar. Daha sonra GOP Mitingine katıldı.

İSKİ - SUSER

Anadolu yakası SUSER işçileri, yaklaşık 100 kişinin katılımıyla sabah saat 10.00'da işi bırakarak İSKİ binasının önünde toplandılar. Aynı işyerlerinde çalışan memurların da katılımıyla düzenlenen kutlamada, işyeri temsilcileri bildiriler okudu, halaylar çekildi.. Coşkulu kutlamanın ardından çalışanlar, GOP mitingine katılmak üzere işyerlerini terkettiler.

İGDAŞ

İş bırakarak, Alibeyköy'deki Genel Müdürlük önünde toplanan işçiler, "Yaşasın 1 Mayıs" sloganları atarak, halaylar çekerek 1 Mayıs'ı kutladılar. İGDAŞ Genel Müdürü'n işçiler üzerindeki baskısına rağmen gerçekleştirilen kutlamanın ardından, Genel Müdür kutlamaya katılan işçilerin adlarını tespit etmeye çalıştı ve beş kişinin adını almayı başardı.

LASPETKİM-İŞ KARTAL ŞUBESİ

İşyerlerinde bildiri okundu. Henkel, Sunder, Türk Ho ve Derby'de ikişer saat iş bırakıldı.